Stockholms Fältridtklubb

50 år

1/11 1886 — 3/11 1936

Stockholms Fältrittklubb

Beskyddare:

H. M. KONUNGEN

Hedersordförande:

H. K. H. PRINS CARL

Förste Hedersledamöter:

H. K. H. KRONPRINSEN
H. K. H. KRONPRINSESSAN
H. K. H. KRONPRINSESSAN INGRID AV DANMARK
H. K. H. PRINS GUSTAF ADOLF
H. K. H. PRINSESSAN SIBYLLA
H. K. H. PRINSESSAN INGEBORG
H. K. H. PRINS EUGEN
H. K. H. PRINS CARL J:R

STOCKHOLMS FÄLTRITTKLUBB

vid sin tillkomst benämnd "Fältridtklubben" "räknar såsom sin födelsedag måndagen den 1 nov. 1886, då den på förslag av H. K. H. Prins Carl stiftades å Drottningholms slott av nedanstående personer, som sålunda böra aktas och äras såsom Klubbens urfäder och skapare."

PRINS OSCAR, hertig av Gottland
H. K. H. PRINS CARL, hertig av Vestergötland
H. K. H. PRINS EUGEN, hertig av Nerike
Kaptenen vid Generalstaben A. von Matern
Kaptenen vid Generalstaben O. B. Malm.
Löjtnanten vid Generalstaben W. Ekdahl
Löjtnanten vid Generalstaben G. Wrangel
Löjtnanten vid Livgardet till häst C. Rosenblad
Löjtn. vid Livgardet till häst greve A. P. Hamilton
Löjtn. vid Livgardet till häst greve F. von Rosen
Stallm. vid Livgardet till häst friherre F. von Essen
Löjtn. vid Livreg. Dragoncorps greve C. af Wirsén
Löjtn. vid Livreg. Husarcorps G. Nyblaeus
Underlöjtn. vid Livreg. Husarc. greve E. Oxenstierna
Underlöjtn. vid Livreg. Husarc. S. von Post
Löjtn. vid Svea artilleriregemente C. Mesterton
Löjtn. vid Svea artilleriregemente G. Torén
Löjtn. vid Svea artillerireg. frih. G. Leijonhufvud
Underlöjtn. vid Smålands Husarreg. B. Munck
Andre sekreteraren i Utr.-dep. greve H. Wrangel
Andre sekreteraren i Utr.-dep. friherre J. Beck-Friis

Styrelse:

Ordförande: H. K. H. PRINS GUSTAF ADOLF
Vice ordf.: generalmajoren frih. G. Gyllenstierna
Master: ryttmästare P. Brändström
Sekreterare och skattmästare majoren R. Lovén
Ledamot: krigsdomaren A. von Hedenberg
Ledamot: översten greve A. Douglas
Ledamot: ryttmästaren friherre Cl. Thott
Vice master: ryttmästaren friherre C. De Geer
Vice sekreterare: löjtnanten C. Silfverstolpe

Styrelsesuppleanter:

1 suppleant: direktören F. Swartling
2 suppleant: kaptenen W. Dahlgren
3 suppleant: löjtnanten H. S:t Cyr
4 suppleant: kaptenen C-M. Pereswetoff-Morath

Revisorer:

Bankiren E. Åhgren
Direktören R. Lagergren

Revisorssuppleanter:

Bankiren R. Thiel
Kaptenen F. Odenrick

Förste Pikör:

Fanjunkaren G. Andéhn (K. 1)

Andre Pikör:

Fanjunkaren A. Lorentzon (K. 1)

Släpdragare:

Sergeanten O. Hörnfeldt (K. 1)

1896 – 1936

40-årigt målmedvetet arbete har åt oss befäst ledareplatsen inom svenskt

kvalitetssadelmakeri

Vår praktiska erfarenhet giva våra kunder största behållning

Tillverkning av lädervaror för Resor, Ritt, Trav, Jordbruk, Industri och Militära ändamål samt Automobilklädsel

JOH. PALMGREN

SADELMAKERI

17 Sibyllegatan - STOCKHOLM

Telefoner: 62 54 67, 61 04 73

Vid halvsekeljubileet

Stockholms Fältridtklubb har under sin nu 50-åriga tillvaro på ett förtjänstfullt sätt fyllt en mycket stor uppgift. Såväl ur rent ridsportslig som även ur militär synpunkt har klubbens verksamhet varit av stort värde.

Under de år jag haft äran och glädjen direkt deltaga i arbetet inom Stockholms Fältridtklubb, har jag eftersträvat att lägga klubbens sportsliga verksamhet på så bred bas som möjligt. Enligt min åsikt är den stjärnbetonade tävlingsidrotten visserligen av stor betydelse, icke minst som propaganda inför den stora allmänheten, den bör dock aldrig bli annat än ett medel för att hjälpa fram intresset för sporten bland det stora flertalet.

Främst genom jaktritter och genom att i tävlingsprogrammet inlägga handikaptävlingar har Stockholms Fältridtklubb sökt uppmuntra till deltagande även dem, vilka icke varit de främsta. Jag tror att detta arbetsprogram också i sin mån motverkat de professionella tendenser, vilka gärna höra samman med en allt för stjärnbetonad idrottsverksamhet. Icke minst under olympiska spel har man fått belyst varthän det skulle kunna bära om intresset koncentreras alltför mycket kring spetsarna bland de aktiva idrottsutövarna.

Jakterna sakna visserligen tävlingsmomentet. Men de utgöra den fria tillämpningen av den färdighet träningen skall skänka och innebära uppfriskande, roande och entusiasmerande moment i ridsporten — vilket allt knappast kan överskattas.

Genom att i största möjliga utsträckning arrangera klubbens tävlingar utomhus, tror jag också att vissa professionella tendenser undvikits. Våra klimatiska förhållanden begränsa emellertid tyvärr denna strävan efter utomhustävlingar. Under hösten blir väglaget ofta för hårt eller för tungt och under vintern är snötillgången icke alltid tillräcklig.

Jag vill sålunda då en milstolpe, sådant som detta 50-årsjubileum passeras, särskilt understryka att Stockholms Fältridtklubb liksom alla övriga fältrittklubbar i vårt land som främsta uppgift har att göra ridsporten populär genom att bereda så många som möjligt tillfälle att njuta av densamma.

Däremot faller det speciellt under Svenska Ridsportens Centralförbunds uppgifter att förbereda och utbilda våra främsta tävlingsryttare att representera vårt land vid olympiska spel och andra internationella evenemang av betydelse.

Olympiska spelen ha enligt min mening en stor betydelse för idrotten. Det gäller dock att klokt avväga det intresse och det arbete som nedlägges i förberedelserna för och deltagandet i spelen så att detta icke blir huvudsaken, utan att spelen bli ett bland de många olika medel varmed idrotten kan främjas och befordras.

För Stockholms Fältridtklubb liksom för all idrottslig verksamhet gäller emellertid den satsen, att utan en god ekonomi kan icke arbetet bära god frukt. En god ekonomi är en nödvändig grundval både för organisationer och enskilda. För ridsporten är emellertid just det ekonomiska ett mycket svårt kapitel. För ridsportens vänner finnes ju icke, i likhet med övriga idrotters utövare, möjlighet att genom inträdesavgifter vid tävlingar skapa erforderligt kapital —

Fältet vid Hubertusjakten inom SFK 1929 passerar en grav.

FÖRSÄKRINGSAKTIEBOLAGET

NORNAN

Olycksfall-, sjuk,- barn-
olycksfall-, automobil-,
motorcykel-, trafik-,
ansvarighets-, inbrotts-,
rån-, resgods-, velociped-
stöld-, vattenledningss-
skade-, glas-, maskin-,
garanti- och värdepost-

FÖRSÄKRING

Huvudkontor:
Göteborg

Avdelningskontor:
Stockholm

Ovanstående bild är tagen från en schnitzeljakt i Stockholm hösten 1901. Den visar att jaktritterna redan då voro populära och samlade stora fält.

åtminstone har icke Stockholms Fältridtklubb haft denna möjlighet — utan klubben har varit hänvisad antingen att söka tillfälliga donatorer eller att så småningom söka skapa fonder för verksamhetens bedrivande. Stockholms Fältridtklubb har haft glädjen av ett uppoffrande och intresserat stöd från många goda vänner som ekonomiskt stött klubben i dess arbete och tack vare dessa har det också varit möjligt att så småningom samla fonder, som visserligen icke äro så stora, men som dock ge en viss stabilitet åt verksamheten och möjligheter att arbeta någorlunda effektivt.

Men det kostar pengar att hålla en verksamhet sådan som Fältridtklubbens igång och omsorgen om klubbens ekonomi får därför icke förbises eller slappas, om det första halvseklets goda framgångar skola kunna försvaras och vidare utbyggas.

Jag ser tämligen optimistiskt på Stockholms Fältridtklubbs framtid. Det finns ingen anledning till misströstan. Tillfälliga motgångar få icke nedslå modet eller intresset inom landets fältrittklubbar. Det är livets gång att segrar växla med nederlag och endast den som i motgångens stund står stark och beredd till nya friska tag vinner nya framgångar.

Stockholms Fältridtklubb kan på sin 50-årsdag skatta sig lyckligt att i spetsen för sin verksamhet på ordförandeposten ha en så helgjuten idrottspersonlighet som Prins Gustaf Adolf. Det är icke endast genom sin höga ställning som Prins Gustaf Adolf betyder så mycket för vår klubb, utan i lika hög grad därför att han själv är en så framstående aktiv ryttare. Det torde höra till sällsyntheterna inom vårt idrottsliv att på ordförandeposten i en så stor sammanslutning som Stockholms Fältridtklubb ha en aktiv idrottsman med Prins Gustaf Adolfs stora idrottsliga kvalifikationer.

Med sitt flärdfria väsen, sin djupa förståelse för idrotten, dess mål och medel och sin föredömliga sportmannaanda i såväl med som motgång representerar Prins Gustaf Adolf en tillgång inom vår klubb över vilken vi kunna vara både tacksamma och stolta.

Stockholm i oktober 1936.

Göran Gyllenstierna.

Fotografera med

Agfa

Kameror · Film
Plåtar · Papper

H. K. H. Prins Carl.
Stiftare.

H. K. H. Prins Eugen.
Stiftare.

Prins Oscar.
Stiftare.

SFK:s ledande män genom tiderna

H. K. H. Prins Gustaf Adolf.
Stockholms Fältridtklubbs ordförande.

Generallöjtnant B. Munch.

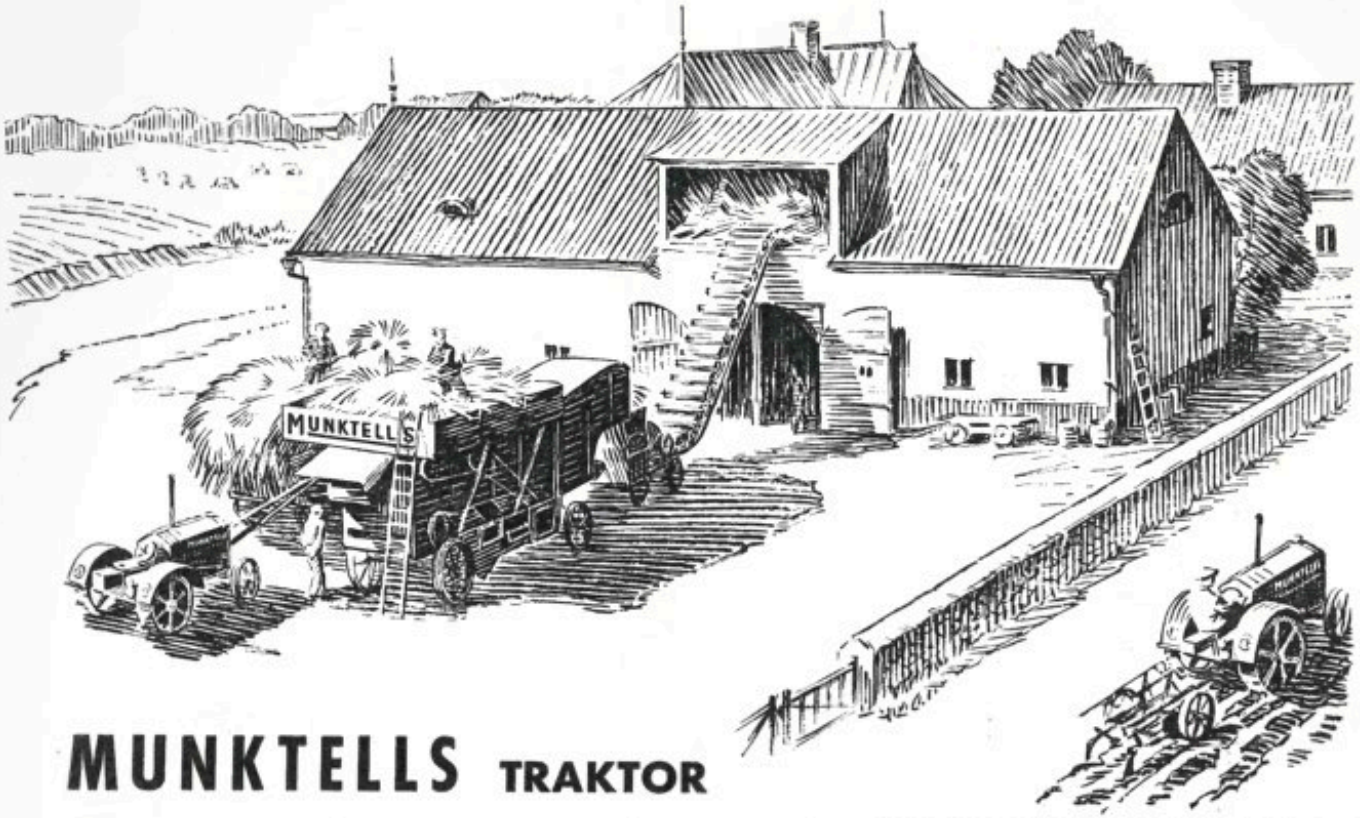

Löjtnant Reinhold von Rosen (1898).

Generalmajor Th. Rudenschöld.

FÖR LANTBRUKET -

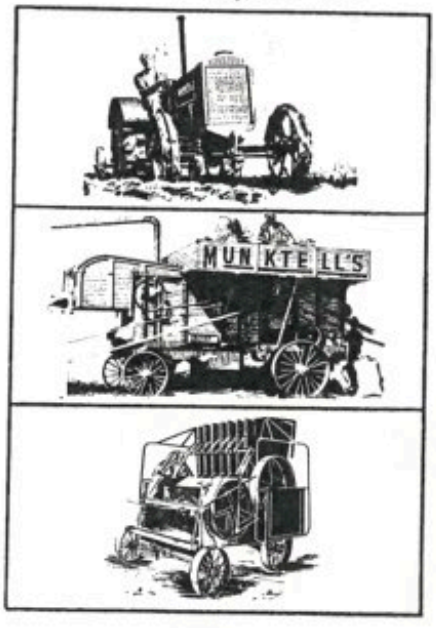

MUNKTELLS TRAKTOR
MUNKTELLS TRÖSKVERK
MUNKTELLS HALMPRESS

Munktells råoljetraktor är gårdens ändamålsenligaste kraftkälla — såväl för fältarbeten som stationärt.

Munktells tröskverk effektiva, ekonomiska, rentröskande med avverkning upp till 5000 kg säd per timme. Arbetsbredd 2—4½ fot.

Munktells nya stråfoderpress med svängande kolv. Enkel effektiv och slitstark.

Den som behöver pålitlighet och ekonomi hos sina lantbruksmaskiner anlitar

BOLINDER-MUNKTELL

AKTIEBOLAGET BOLINDER-MUNKTELL — ESKILSTUNA

Överste Gustaf Löwenhjelm (1898).

Översten Kabinettskammarherre Carl von Essen.

Generalmajor G. Gyllenstierna.

Ryttmästare G. Nyblaeus (1894). SFK:s första sekreterare.

Löjtnant W E. Ekdahl.

Generalmajor M. Blomstedt.

Generalmajor G. Torén.

Löjtnant Ernst Linder (1898).

Löjtnant Nils Adlercreutz (1898).

Junex äkta TRENCH-COATS

— funktionella överplagg —

JUNEX MILITÄR (J. M. T. C.)	JUNEX CIVIL o. MILITÄR (J. M. T. C.)	JUNEX STANDARD
Kval. **A. 140:–**	Kval. **B. 98:–**	Komplett **85:–**
Utan foder 116:–	*Utan foder 78:–*	

Junex äkta Trench-coats säljas i Stockholm och över hela landet hos av Junex auktoriserade firmor inom branschen

Ryttmästare H. von Essen.

Löjtnant G. Björnström.

Löjtnant T. Bielke.

Löjtnant E. W. af Kleen.

Kapten C. G. D. Hamilton (1908).

Kapten L. von Krusenstjerna.

Kapten C. R. von Essen.

Major R. Lovén.

Stallmästare F. von Essen.
SFK:s första master.

Galopp-
kåseri av hästkär bokmal

Doktor Torsten Fogelqvist skriver i Vecko-Journalens Julnummer 1936 en underhållande, rikt och praktfullt illustrerad artikel: Galoppkåseri av hästkär bokmal. Många veta ej att den framstående litteraturkritikern är en av kapplöpningssportens habitueér. I en elegant formad, kåserande essay berättar Torsten Fogelqvist om sina upplevelser på turfen.

Författaren Sigfrid Siwertz bidrar i samma nummer med en artikel: JÄMTLANDSFJÄLLENS SYMFONI.

Vecko-Journalen Jul

Säljes i alla bok- och tidningsaffärer
Pris kr. 2:50

LYXNUMMER

Vid Mälarens
bästa vatten ligger

Lunda Tvättinrättning

ETABLERAD 1864

Tvätt- mangling och strykning utföres förstklassigt, varsam behandling samt billiga priser

Tel. Drottningholm 20 och 190

FÖRTECKNING

över Stockholms Fältrittklubbs ordförande, vice ordförande, master, sekreterare och skattmästare.

År	Ordförande	Vice ordförande	Master	Sekreterare	Skattmästare
1886	H. K. H. Prins Carl	— —	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant G. Nyblaeus	— —
87	H. K. H. Prins Carl	— —	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant W. Ekdahl	Kapten G. Frumerie
88	H. K. H. Prins Carl	— —	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant M. Blomstedt	Kapten G. Frumerie
89	H. K. H. Prins Carl	— —	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant M. Blomstedt	Kapten G. Frumerie
90	H. K. H. Prins Eugen	— —	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant G. Torén	Kapten G. Frumerie
91	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant G. Torén	Kapten Moberg
92	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Löjtnant E. Linder	Kapten Moberg
93	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Stallmästaren Frih. F. v. Essen	Underlöjtn. N. Adlercreutz	Kapten Moberg
94	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Underlöjtn. N. Adlercreutz	Underlöjtn. Frih. H. v. Essen	Kapten Moberg
95	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Underlöjtn. N. Adlercreutz	Löjtn. Greve R. v. Rosen	Kapten Moberg
96	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Löjtnant E. Linder	Löjtn. Greve R. v. Rosen	Kapten Moberg
97	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Löjtnant E. Linder	Löjtn. Greve R. v. Rosen	Kapten Moberg
98	H. K. H. Prins Carl	H. K. H. Prins Eugen	Löjtnant E. Linder	Löjtn. N. Adlercreutz	Kapten Moberg
99	H. K. H. Prins Carl	Överste Löwenhjelm	Löjtnant E. Linder	Löjtn. N. Adlercreutz	Kapten Moberg
1900	H. K. H. Prins Carl	Överste Löwenhjelm	Löjtnant E. Linder	Löjtn. N. Adlercreutz	Kapten Moberg
01	H. K. H. Prins Carl	Överste Löwenhjelm	Löjtnant N. Adlercreutz	Löjtn. N. Adlercreutz	Kapten Moberg
02	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtnant N. Adlercreutz	Löjtn. G. Björnström	Kapten J. Åkerman
03	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtnant N. Adlercreutz	Löjtn. G. Björnström	Kapten J. Åkerman
04	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtnant N. Adlercreutz	Löjtn. G. Björnström	Kapten J. Åkerman
05	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtnant N. Adlercreutz	Löjtn. Greve T. Bielke	Kapten P. Carlberg
06	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. E. af Kleen	Kapten P. Carlberg
07	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. E. af Kleen	Kapten P. Carlberg
08	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
09	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
10	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
11	H. K. H. Prins Carl	Överste Greve Oxenstierna	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
12	H. K. H. Prins Carl	Överste B. Munck	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
13	H. K. H. Prins Carl	Överste B. Munck	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
14	H. K. H. Prins Carl	Överste B. Munck	Löjtn. Frih. C. v. Essen	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
15	Gen.-maj. B. Munck	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
16	Gen.-maj. B. Munck	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Greve C. G. Hamilton	Kapten I. Holmquist
17	Gen.-maj. Greve Rudenschiöld	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Ryttm. Gr. C. G. Lewenhaupt
18	Gen.-maj. Greve Rudenschiöld	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Ryttm. Gr. C. G. Lewenhaupt
19	Gen.-maj. Greve Rudenschiöld	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Löjtnant H. Thamsten
20	Gen.-maj. Greve Rudenschiöld	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Löjtnant H. Thamsten
21	Gen.-maj. Greve Rudenschiöld	Överste Greve von Rosen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Löjtnant H. Thamsten
22	Gen.-maj. Greve von Rosen	Överste Frih. C. von Essen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Löjtnant H. Thamsten
23	Gen.-maj. Greve von Rosen	Överste Frih. C. von Essen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Kapt. L. von Krusenstierna	Löjtnant H. Thamsten
24	Gen.-maj. Greve von Rosen	Överste Frih. C. von Essen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Frih. C. R. von Essen	Kapten Å. Grönhagen
25	Gen.-maj. Greve von Rosen	Överste Frih. C. von Essen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Frih. C. R. von Essen	Kapten Å. Grönhagen
26	Gen.-maj. Greve von Rosen	Överste Frih. C. von Essen	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Frih. C. R. von Essen	Kapten Å. Grönhagen
27	Gen.-maj. Greve von Rosen	Överste Frih. C. von Essen	Ryttm. Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Frih. C. R. von Essen	Kapten Frih. S. Åkerhielm
28	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	Överste Frih. G. Gyllenstierna	Majoren Greve G. Lewenhaupt	Löjtn. Frih. C. R. von Essen	Kapten Frih. S. Åkerhielm
29	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	Överste Frih. G. Gyllenstierna	Majoren Greve G. Lewenhaupt	Kapten Frih. C. R. von Essen	Kapten Frih. S. Åkerhielm
30	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	Överste Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. W. Löwenhielm	Kapten Frih. C. R. von Essen	Kapten Frih. S. Åkerhielm
31	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	G.-major Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. W. Löwenhielm	Kapten Frih. C. R. von Essen	Kapten Frih. S. Åkerhielm
32	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	G.-major Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. W. Löwenhielm	Major R. Lovén	Major R. Lovén
33	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	G.-major Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. W. Löwenhielm	Major R. Lovén	Major R. Lovén
34	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	G.-major Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. P. Brändström	Major R. Lovén	Major R. Lovén
35	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	G.-major Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. P. Brändström	Major R. Lovén	Major R. Lovén
36	H. K. H. Prins Gustaf Adolf	G.-major Frih. G. Gyllenstierna	Ryttmäst. P. Brändström	Major R. Lovén	Major R. Lovén

Eva Hermelins Flickpension

å EDSBY SLOTT

beläget vid Edssjön, 2 mil norr om Stockholm (35 min. tåg- eller bilresa). All modern komfort. Stor park och trädgård. Mild, ren och stärkande luft. Vackra omgivn. m. rikl. tillf. till friluftsliv och all slags sport. Grundl. individ. undervisn. i huvudsakl. överensstämm. med normalskolans kurser. Mångsidig praktisk utbildn. Underv. i dans och plastik meddelas av lär. vid Kungl. Teat. Balettelevskola, Fru V. Franchi. Musikundervisn. Ridning. Eleverna kunna, om så önskas, vistas i pensionen även under ferierna.

EVA HERMELIN, föreståndarinna

Referenser och närmare uppplysn. pr telefon Väsby 272. (Postadress Upplands-Väsby)

Som ung kadett

ha många av våra Herrar
Officerare köpt sina

Hattar hos *A. F. Bodecker*
Kungl. Hovleverantör

Alltid förnämliga nyheter ⁘ FREDSGATAN 6

Etablerad 1882

Herr Ordföranden har ordet

Stockholms Fältridtklubbs ordförande H. K. H. Prins Gustaf Adolf är icke endast till namnet och gagnet klubbens främste representant. Han har också som aktiv tävlingsryttare visat sig vara en av klubbens främsta. Stockholms Fältridtklubb åtnjuter alltså den sällsynta fördelen att i spetsen för sin verksamhet ha en högt uppsatt person som därtill i varje detalj behärskar såväl det praktiska och tekniskt organisatoriska arbetet som den rent sportsliga sakkunskapen.

Inför Stockholms Fältridtklubbs 50-årsjubileum har Prins Gustaf Adolf gjort en del intressanta uttalanden till den jubileumsskrift varmed klubbens första halvsekel hugfästes.

— Så vitt jag vet, yttrade Prins Gustaf Adolf inledningsvis under intervjun med jubileumsskriftens medarbetare, är Stockholms Fältridtklubb den första sammanslutningen i sitt slag i vårt land. Först efter denna klubbs tillkomst bildades andra ridsportsammanslutningar i Sverige. Det är därför kanske icke förmätet att säga att Stockholms Fältridtklubb i viss mån varit vägledande för den svenska ridsportens organiserande liksom klubben även senare påverkat utvecklingen både nationellt och internationellt.

— Klubben bildades ju för 50 år sedan av en del entusiastiska jaktryttare och det var också jakten som under första året av klubbens tillvaro var huvudsaken. Så småningom kom man in även på tävlingsmomentet och detta utgör numer en väsentlig del av klubbens verksamhet. Intresset för jakterna lever väl oförminskat, men Stockholm har under klubbens 50 verksamhetsår utvecklats till en storstad och därmed har också följt att det blivit allt svårare att på rimligt håll finna lämplig och omväxlande terräng för jaktritterna.

— Stockholms Fältridtklubb hade som jag nämnde i början jakterna som huvudsak på sitt program. Detta utökades redan efter något år med fältridning av olika slag, men även med dressyrritt. I detta senare avseende har kanske Fältridtklubben också gjort en viss internationell insats, bortsett från de framgångar

H. K. H. Prins Gustaf Adolf.

Forts. från sid. 11.

Ryttmästare Gustaf Lewenhaupt.

Major W. Löwenhielm.

Ryttmästare P. Brändström.

Avesta
rostfria plåt
materialet med de obegränsade möjligheterna — i marknaden sedan 1924.

Avesta
ROSTFRIA PLÅT
går stadigt fram

Det är nu 12 år sedan Avesta i marknaden utsläppte sitt rostfria stål.

Yrkesmännen ha lärt sig att använda det och uppskattar dess pålitliga och goda egenskaper. Gör Ni ett gott arbete, skall Ni också använda ett gott material.

Avesta ROSTFRIA PLÅT
kan Ni lita på

AVESTA JERNVERKS AKTIEBOLAG ★ AVESTA

Avd.-kontor: Stockholm — Göteborg — Malmö. Repr. för Norrland: Firma John O. Backmark — Sundsvall.

Prins Gustaf Adolf som kadett efter sin första jakt inom SFK hösten 1927.

och Ridskolan på Strömsholm, som ha egna jakthundar. Skulle de försvinna även här, försvinner också en del av jaktens tjusning.

— Det förhållandet att officerare i tjänst framdeles icke komma att hålla sig med egna hästar utan endast rida kronans, kan ju komma att inverka menligt på hästmaterialet för ridsporten, då det är fråga om topprestationer, men det stora och breda intresse som numera finns för ridsporten även bland civila får man hoppas skall balansera det hela. Även under de tider som gått har ju svensk ridsport haft ett starkt stöd från enskilt håll just då det gällt att inköpa goda tävlingshästar. Dessa äro ju Svenska Ridsportens Centralförbunds egendom, men ha ju i många fall ridits av medlemmar i Stockholms Fältridtklubb.

— Vi ha ingen anledning att se annat än ljust på klubbens framtid. Intresset för ridsporten är levande och anslutningen ökar. Den pessimism för ridsportens framtid som man märkte vid tiden för kavalleriets nedskärning i vårt land har viket och lämnat plats för ljusare förhoppningar. Jag tror också med all rätt. Även om det militära inslaget av naturliga skäl måste bli förhärskande inom en så pass militär idrott som ridningen så har dock de civila ryttarna gjort mycket för sporten både organisatoriskt, ekonomiskt och aktivt. Det är min fasta övertygelse att genom förtroendefull samverkan av alla intresserade krafter skall ridsporten i vårt land alltjämt utveckla sig i god riktning och bli en källa till nytta, nöje, glädje och tillfredsställelse för alla som ägna sig åt densamma.

klubbens medlemmar kunnat inregistrera på olika tävlingsbanor. I huvudsak torde man sålunda kunna säga, att det olympiska prisridningsprogram som nu gäller för de olympiska tävlingarna påverkats från vår sida. Passage och piaff t. ex. som numer ingå i det olympiska prisridningsprogrammet torde första gången förekommit i ett tävlingsprogram i samband med prisridningarna i vårt land om de stora Heineckeska prisen.

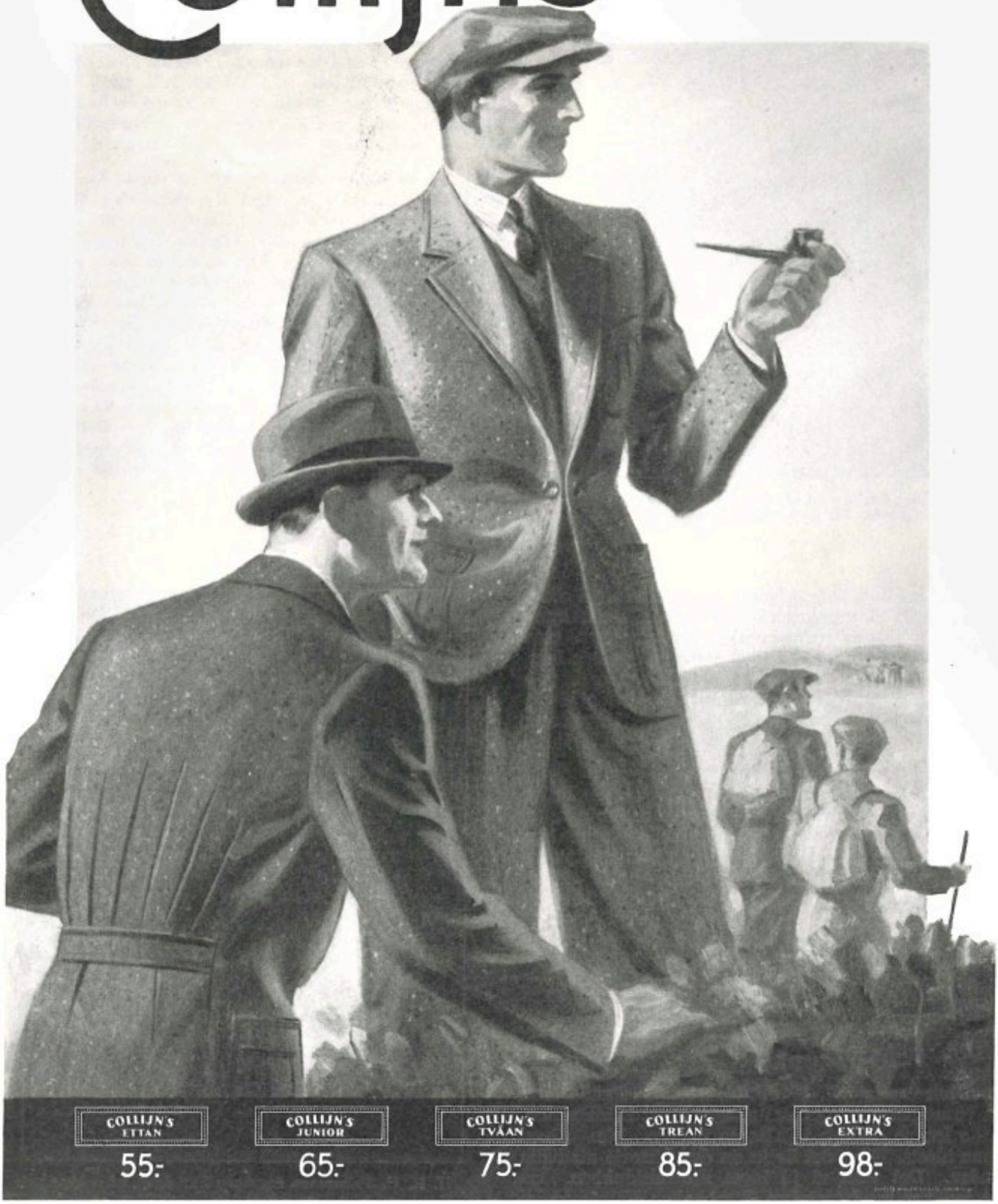
— Det är min livliga förhoppning att de linjer Stockholms Fältridtklubb arbetat efter under gångna år även skola kunna följas i framtiden. Klubben har trots sina 50 år inga ålderdomskrämpor, utan intresset för ridsporten, lusten att tävla och lära är säkerligen lika stor nu som någonsin. Genom tävlingar och jaktritter hoppas jag att intresset för ridsporten skall ytterligare utvecklas och att alla goda krafter som hittills skola samverka till fortsatt framgång för Stockholms Fältridtklubb sedan halvseklet lyckligen passerats.

— Om jag vid detta tillfälle skulle uttala något särskilt önskemål, utöver vad jag redan sagt, så skulle det vara att vi få behålla meuten. Ty jakten efter hundarna hör i alla fall till det mest uppfriskande man kan vara med om. De som nått så långt i ridkonsten, att de kunna deltaga i jakterna överge icke gärna denna idrott. Men det är ju en dyr historia att hålla hundar. Det veta vi ju inom Fältridtklubben. Så vitt jag vet är det endast Stockholms Fältridtklubb

H. K. H. Prinsessan Ingeborg har delat ut många pris inom SFK.

Collijns

COLLIJN'S ETTAN	COLLIJN'S JUNIOR	COLLIJN'S TVÅAN	COLLIJN'S TREAN	COLLIJN'S EXTRA
55:-	65:-	75:-	85:-	98:-

Samling till Hubertusjakt inom SFK.

50 års jaktritter i Stockholmsterrängen

Stockholms Fältridtklubb kan sägas vara en produkt av jaktritterna som på enskilt initiativ ordnades i Stockholm under 1880-talet. Klubben bildades ju också efter en jakt på Drottningholm, och under de första åren var det huvudsakligen jaktritterna och program. Tävlingsmomentet blev dock aktuellt redan 1887.

Redan före sekelskiftet deltogo officerarna vid Stockholms garnison i stor utsträckning i dessa jaktritter och även enstaka civila ryttare återfunnos i jaktfälten. Jakterna redos på denna tid många gånger över de marker på Gärdet och Djurgården där nu en ny stad vuxit upp med tunga 6—7-våningshus. Ett gouterat rendez-vousställe var Bellmansro på den tiden seklet var ugnt, och sedan gick jakten genom terrängen på såväl Södra som Norra Djurgården med halali i bland på den plats där Fältridtklubbens bana nu ligger. På den tiden var nog en jaktritt avsevärt mer krävande och rent sportsligt också mer fordrande än i våra dagar. Man fick den tiden själv rida sin häst ut till rendez-vous och även rida hem den. En jaktritt på den tiden — trots att den ofta icke låg så långt ut i markerna som nu — var ett företag som tog en god del av dagen i anspråk.

Bilar var ett okänt begrepp och jakterna hade vid denna tid en ganska annan karaktär än nu. Då var ju så gott som alla områden i Stockholms omgivningar jungfrulig mark för jaktridning. Rekognosering av terrängen var mången gång ej noggranna utan släpdragaren fick ofta bara en hastig orientering på kartan huru jakten i stora drag skulle gå. Sedan gick släpet fram i terrängen över gärdsgårdar och andra hinder utan att några förberedande arrangemang gjorts för att lägga hindren till rätta. Detta gjorde också att jakterna många gånger blevo mycket krävande både för ryttare och hästar.

Jakterna redos på Gärdet, som på den tiden var översållat med gärdesgårdar vilka inhägnade varje liten skogsdunge. Antalet deltagare var under Fältridtklubbens första tid icke så stort som det blev senare och knappast så stort som i våra dagar. I allmänhet torde fälten ha uppgått till ett 30-tal ryttare. An-

Jakten går för fullt.

KONSTNÄRLIGT HANTVERK

SILVER

PÅ DEN GAMLA SVENSKA SILVERKULTURENS LINJE ARBETA VI VIDARE.

VI STRÄVA ATT GIVA DET BÄSTA

BRONS

BRONS MED URGAMMAL PATINA KAN SKAPA OANADE SKÖNHETSVÄRDEN.

VASA MÄRKET

VÅRA VAROR TILLHANDAHÅLLAS HOS JUVELERARE OCH GULDSMEDER.

Guldsmeds

AKTIEBOLAGET I STOCKHOLM

Bild från samlingen till en schnitzeljakt i Stockholm hösten 1899.

språken på ekipagen voro dock större och särskilt under den tid nuvarande överste Adlercreutz var klubbens master, reds jakter som man i våra dagar aldrig rider. Svårighetsgraden var betydande och endast de verkligt skickliga jaktryttarna kunde ge sig med i leken.

En strävan var att så långt som möjligt få en jakt som liknade en ritt efter levande vilt.

Tillgången på hästar var också på denna tid en helt annan än nu. Det fanns alltså att välja på. Enligt mångas mening äro de stora och delvis företrädesvis tunga hästar som numera alltmer kommit till användning icke lika lämpliga jakthästar som de mindre och smidiga.

Ehuru man kunde rida jakterna ända in på Stockholms husknutar, utan att detta störde, företog man ofta tämligen långväga resor för att rida jakter i främmande terräng. Stockholms Fältridtklubb har sålunda i ett tidigare skede av sin tillvaro ordnat jakter både i Nynäshamn, Uppsala, Steninge vid Märsta, Fittja och ända till Strömsholm ha SFK:s jaktryttare utsträckt sina färder för att följa hundarna.

Bilismen har som nyss antytts haft sin inverkan även på jakterna. Numer åker man ju snabbt och bekvämt ut till mötesplatsen, jaktryttarna sätter sig i sadeln och rider jakten och vänder lika lätt och fort hem. I den gamla goda tiden låg sällan rendez-vous och halali på samma plats eller intill varandra, utan jakternas början och slut placerades vid jakterna utan hänsyn till ryttarnas bekvämlighet. Därför fick man också sköta om att både man själv och den fyrbente kamraten kom ordentligt hem.

Under de första tre decennierna av Fältridtklubbens verksamhet fanns ju i Stockholm ett stort antal beridna regementen, som Livgardet till häst, Livregementets dragoner, Positionsartilleriregementet, Svea Artilleriregementet, Trängen och Ingenjörerna. I den mån som det ena efter det andra av dessa regementen försvunno från Stockholm eller indrogos minskade givetvis det militära inslaget i klubbens jakter och tävlingar, men härtill medverkade även att det förr var så avsevärt mycket billigare att föda och sköta hästar än det blev senare och är nu.

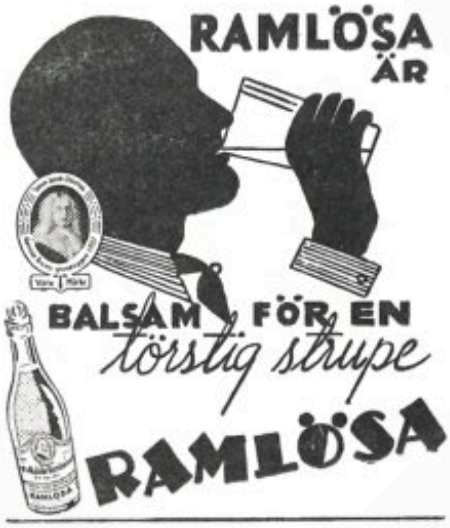
Mycket annat bidrog också till att underlätta jakterna och anslutningen till desamma. Förr i tiden fanns inga motortraktorer som plöjde markerna hastigt och tidigt, utan man kunde rida tämligen obehindrat i slutet av augusti och fram till Hubertusdagen. Hästmaterialet var man icke heller så noga med utan det reds friskt på barmark vare sig det var fruset eller icke. Vinterjakterna hade också på den tiden en helt annan omfattning än i våra dagar. Isgalopper ingingo endast som ett litet intermezzo i förbigående i de ordinarie jakterna.

Nordiska spelens ståtliga vinterprogram upptog alla år även jaktritter och några av de ståtligaste jakter som ridits i Stockholm höra samman med Nordiska spelen. För övrigt ha jakterna ute på Drottningholm alltid hört till dem över vilka legat en alldeles särskild festivitas.

Som ett genomgående drag kan sägas att jakterna tidigare voro avsevärt mer fordrande än nu, både i fråga om längd och svårigheter i terrängen.

En grandios vinterjakt i februari 1908.

En dryck

för den verklige finsmakaren är det berömda, naturligt alkaliska bords- och hälsovattnet från

AKTIEBOLAGET RAMLÖSA HÄLSOBRUNN

RAMLÖSABRUNN

FINSPONGS METALLVERKS AKTIEBOLAG - FINSPONG

Huvudkontor: STOCKHOLM. Avd.-kontor: GÖTEBORG • MALMÖ • SUNDSVALL • ESKILSTUNA • JÖNKÖPING

Efter slutad Hubertusjakt på Drottningholms klassiska jaktmarker år 1926. På bilden synes dåvarande mastern greve Gustaf Lewenhaupt omgiven av en del av hundarna.

Med tanke på de risker som äro förenade med jaktritt och de många faror som lura måste man säga att antalet olycksfall inom klubben varit anmärkningsvärt få. Det har ju varit massor av ryttare som deltagit i jakterna och särskilt i våra dagar, då ridsporten utanför de militära kretsarna, blivit mycket mer utbredd än förr, varmed följer att rutinen kanske på alla händer icke är så stor, är det dock anmärkningsvärt att svårigheterna klarats i så stor utsträckning utan påfallande eller många allvarliga olyckor.

Till klubbens genom tiderna obrutna traditioner hör först och främst att ännu aldrig en jakt inställts på grund av dåligt väder. I ur och skur har det ridits friskt och med härlig framåtanda. Nyårsdagen var under många år samlingsdagen för jaktryttarna till årets första prov ute i markerna. Under senare år har man så till vida frångått denna tradition att jakten framflyttats till någon dag in på det nya året. Den behåller dock alltjämt sitt gamla namn Nyårsjakten — och är lika gouterad som förr.

Varje jaktsäsong avslutas som bekant med Hubertusmiddagen. Men icke ens denna har undgått tidens skiftande öde. Från att ursprungligen ha varit strängt förbehållen det manliga släktet, gjorde man till en början det avsteget att damerna infunno sig efter själva middagen till dansen. Nu har man tagit steget fullt ut och nu äro även damerna med på själva middagen. Låt oss hoppas att utvecklingen icke går vidare i samma riktning, utan att herrarna i alla fall skola lyckas hålla sig kvar vid Hubertus även i framtiden.

Samman med Stockholms Fältridtklubbs jakt hör de vackra minnespris som utdelas till trogna och skicklig jaktryttare varom dock närmare redogöres på annat ställe i denna jubileumsskrift.

Under åren 1917—1930 fungerade greve Gustaf Lewenhaupt som klubbens master och han har alltså många års erfarenhet och intryck från klubbjakterna.

— Jaktritterna inom Stockholms Fältridtklubb ha kraftigt bidragit till skicklighetens höjande och framför allt till att popularisera sporten. Har man en gång lärt känna njutningen av att rida efter hundarna, överger man inte det nöjet gerna, är ett uttryck som jag ofta hört fällas av entusiastiska debutanter, säger greve Lewenhaupt. Förhållandena ha både underlättat och försvårat jaktridning i våra dagar. Genom bilarna spar man tid och kan lätt komma ut till de trakter där det ännu är möjligt att rida jakt och själva ridsporten drivs ju numer på långt bredare bas än förr, vilket ökar anslutningen. Å andra sidan är hästmaterialet nu så begränsat mot förr, det mili-

Distingerad sportelegans

FRÖJDS

VASAGATAN 44
STUREPLAN 2
GÖTGATAN 26

Från en Hubertusjakt inom SFK på Järvafältet. Här ses general Reinhold von Rosen utdela järnekkvisten till konsulinnan Horngren.

General Reinhold von Rosen överlämnar ekkvisten efter slutad Hubertusjakt i SFK 1926 till Dr Lars Flodqvist som i flera decennier varit en av de ivrigaste civila ryttarna i huvudstaden och inom SFK.

tära inslaget har med nödvändighet minskats och kostnaderna att hålla egna hästar äro ojämförligt större. Men jag tror att intresset lever kvar lika starkt som under gångna tider och för ridsporten är jaktritten både en skola och en stimulans som icke kan undvaras.

— När man i minnet går igenom alla de kända ansikten som återfunnits i SFK:s jaktfält så är det som att upprepa en nästan oändlig rad av skickliga ryttare, vilka antingen helt ägnat sitt ridintresse åt jakten eller som så småningom kommit över på tävlingsbanorna.

— Bland de mest intresserade jaktryttarna under tidigare år erinrar jag mig särskilt general Linder, överste Boltenstern, generalen Bergman, som red jakterna och sedan gick distansen till fots för att se hur jakten gått fram. Överstarna Thorén och Oxenstierna voro ofta sedda i fältet liksom överste Bouveng. Stockholms stadsfullmäktiges vice ordförande, general Åkerman, var under många år en av klubbens bästa och mest intresserade aktiva. Många andra skulle i sammanhanget kunna nämnas som kapten Fick, den framstående fäktaren, löjtnant Erland af Kleen, kapten Tor Wibom, dr Flodquist, ingenjör Flygt, kapten Huitfeldt vid Flottan, grosshandl. Leander, professor Sjögren, herr Dahl, dir. Berghoff, herr Malmström och många med dem.

— Det kvinnliga inslaget är icke så nymodigt som många tro. Vid sekelskiftet hade klubben i fröken Lotten af Ugglas en mycket skicklig och rutinerad jaktryttarinna och presidentskan Hasselrot var också ett ryttarnamn med klang på sin tid. Från senare år märkas bland klubbens kvinnliga ryttare generalkonsullinnan Horngren och fröken Linde af Klinkowström, numera grevinnan Hans von Rosen, fru Bratt, född Flodquist, fröken Barbro Lagerfelt och många andra.

— Tyske militärattachén Giese var på sin tid en entusiastisk jaktryttare och deltog med iver i klubbens jakter under de år han var knuten vid tyska legationen i Stockholm. Klubben har också bland sina mer eller mindre tillfälliga gäster vid jakterna haft nöjet se många engelska gentlemannaryttare, vilka uttryckt sin oförställda förtjusning över jakterna.

— Naturligtvis har det inträffat många lustiga episoder vid jakterna, och alldeles utan olyckshändelser ha de icke heller kunnat passera. En gång vid en jakt i Huddingetrakten kom helt enkelt hela jaktsällskapet bort. Mastern hade icke riktigt klart för sig var släpet gick fram, utan då hundarna drogo iväg red han med fältet uppför en bergsknalle för att genskjuta dem, men både pikörer och hundar voro som bortblåsta, och man fick icke kontakt med dem igen. Det var ingenting annat att göra till slut än att något slokörade vända hem från en jakt som helt enkelt aldrig fick något slut.

Jaktritterna voro ett av Nordiska Spelens stora nummer. Här en bild från upploppet vid jaktritten under Nordiska Spelen 1901.

A.–B. Arvid Lindahls

PÄLS-MODE-AFFÄR

Kungl. Hovleverantör

Biblioteksgatan 7 Stockholm

Detalj **Engros**

Efter Hubertusjakten 1926. I förgrunden general Linder med ekkvisten. I bakgrunden synes SFK:s nuvarande sekreterare och skattmästare major R. Lovén ledande sin häst.

— Annars måste jag säga att klubbens jakter oftast varit lyckade och att jaktryttarna i stort sett visat god skicklighet och oftast har hela fälet tagit sig fram till halali, även om en och annan blivit litet på efterkälken. Det har emellertid inträffat att våra hundar lurat oss. Mitt under drevet efter släpet ha de träffat på verkligt vilt och givit sig av efter detta. På så sätt ha hundarna dragit iväg i marker som helt enkelt icke varit framkomliga med häst och jakterna därigenom spolierats. Det hör till det mer besvärliga att sedan få tillsamman hundarna igen. Det är nämligen icke så säkert att de ge sig hem av eget initiativ.

— Ja, det är många minnen som strömmar på en då man tänker tillbaks till de tider man red som master i klubben. Jag hoppas livligt att förhållandena aldrig må bli så besvärliga att klubben måste uppge jakten efter hundarna. Visserligen är meuten dyr att hålla, men det betyder så mycket för ridskicklighetens främjande och så mycket för propagandan och för ryttarnas trevnad, att en förlust av meuten skulle betyda oersättlig förlust och en tillbakagång för hela ridsporten i vår huvudstad.

Ridning efter hundar har, som förberedelse till deltagande i tävlingar i prishoppning och terrängritt visat sig vara det bästa medlet att bibringa ryttare och hästar förmåga att övervinna hinder av olika slag så väl på bana som i terräng.

Efter slutad lördagsjakt vid Skälby den 10 oktober 1936. Från vänster: mastern, ryttmästare P. Brändström, 2:e pikören, fanjunkare Lorentzen och 1:e pikören fanjunkare G. Andéhn.

Rosenthal

Världsmärket i porslin

Gedigen kvalitet i förening med överlägsen konstnärlighet i såväl färg som dekor äro de utmärkande dragen för

ROSENTHALS PORSLIN

ROSENTHALS SPECIALAFFÄR A.-B.
STOCKHOLM, Hamngatan 10, Norrlandsgatan 1 • GÖTEBORG, Kungsgatan 57

STOCKHOLMS INNEVÅNARE

kunna brandförsäkra sitt lösöre

billigare hos oss än i något annat bolag

Stockholms Stads Brandstodsbolag

till försäkring av lösegendom

SKEPPSBRON 32
Telefoner: 102227 o. 115419, Kassa 102237
Postgirokonto nr 1 8 4 3

Jägare i bur — de från England 1903 importerade rävhundarna.

Stockholms Fältridtklubbs meute

Hundarna ha hört Stockholms Fältrittklubb till alltifrån tidigaste år. De första hundar efter vilka klubben red sina jakter anskaffades av kammarherren Frih. Fr. von Essen.

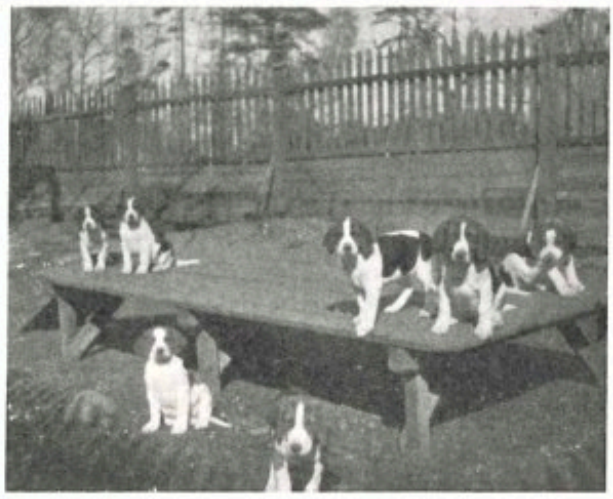
Denna meute bestod av en "foxhound" och ett antal svenska stövare vilka den tiden voro inkvarterade i hundstallet på Hästgardets gamla kasern vid Storgatan. De ägandes hundarna försvunno sedan och under åren 1895—1898 reds klubbens jakter efter hundar från Ridskolan på Strömsholm. Dessa voro inhysta vid Tegeludden. På hösten 1897 uppfördes vid K1:s kasern det nya hundstallet som i februari 1898 överlämnades till klubben och utnyttjades ända till 1920, då hundarna flyttade ut till Ulriksdal, där de alltjämt ha sin hemvist mellan jakterna.

I mars 1899 fick klubben en ståtlig gåva av den entusiastiske jaktryttaren grosshandlare Oscar Labatt i form av 6 "foxhounds". Dessa kompletterades samma höst med ett 20-tal hundar av samma ras, vilka importerades av klubben från Skottland. Klubben förfogade alltså vid höstjakterna 1896 över 26 "foxhounds". Denna meute utökades två år senare med ytterligare en från England importerad foxhound, skänkt av hovjägmästare B. Seaton.

En ny import av foxhounds ägde rum 1903. Då kom från England 22 hundar av vilka 4 överlämnades till Upplands-Västmanlands Fältridtklubb. Samma år tog även Ridskolan på Strömsholm in 6 ettåriga foxhounds, men då ridskolan var mer betjänt av äldre injagade hundar gjordes ett byte varigenom klubben

Mastern förste pikören och klubbens meute efter slutad jakt hösten 1909.

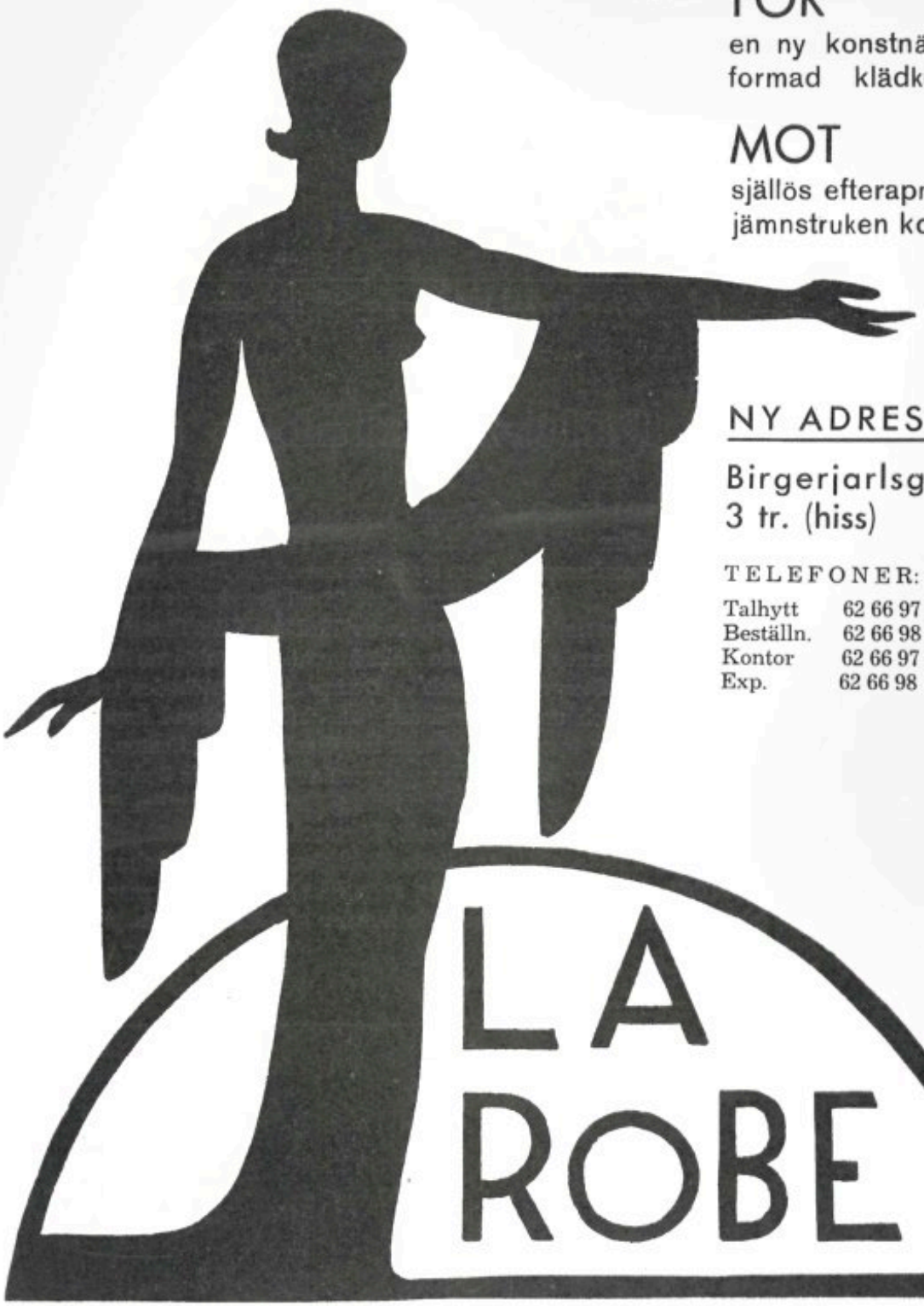
Egen uppfödning. Småvovvar som skola bli stora jägare.

Mått o: FÖR

en ny konstnärligt utformad klädkultur —

MOT

själlös efterapning och jämnstruken konfektion

NY ADRESS:

Birgerjarlsgat. 12, 3 tr. (hiss)

TELEFONER:

Talhytt	62 66 97
Beställn.	62 66 98
Kontor	62 66 97
Exp.	62 66 98

LA ROBE

BIRGERJARLSGATAN 12, 3 tr. (hiss)

HAUTE COUTURE • MODES • FOURRURES • CORSETS ETC.

VI HA ÖPPNAT

Pälssalong

En salong, där Ni i intim och trivsam miljö kan prova och beundra vad som är en vogue i pälsar. Med sober smak och säker blick har här samlats en utvald kollektion från Europas ledande pälscentra.

BRUNKEBERGS-MAGASINET

KRISTIAN BERGSTRÖM

KUNGSGATAN 8

TYGET PÅ MODET ALLTID FÖRST I BRUNKEBERGSMAGASINET

SFK:s master åren 1894—1895 och 1901—1905 löjtnant N. Adlercreutz, med meuten en vacker vinterdag kort före en av SFK:s jakter.

genom att avstå sex av sina hundar fick dessa importer. Klubben fick genom dessa transaktioner en utmärkt meute bestående av 6 äldre foxhounds samt 24 i åldern 1—3 år.

Dessa 30 hundar ha uppehållit stammen, och någon import sedan 1903 har ej förekommit. För uppfriskning av blodet har klubben en gång bytt en hund och en annan gång köpt 2 st. hundar från Skånska Fältridtklubben samt en gång tillbytt sig en hund från Skånska Dragonregementet.

Klubbens "meute" utgjordes:

1906	av	42	st. "foxhounds"
1913	„	35	„ „
1915	„	37	„ „
1917	„	41	„ „
1919	„	33	„ „
1921	„	31	„ „
1923	„	30	„ „
1925	„	23	„ „
1927	„	20	„ „
1929	„	21	„ „
1931	„	17	„ „
1933	„	19	„ „
1934	„	15	„ „
1935	„	10	„ „
1936	„	12	„ „

Vid Fältridtklubbarnas tävling med resp. meute vid Hundutställningen i Göteborg 1901 erhöll klubbens meute 1:sta pris. De tävlande klubbarna voro, förutom Stockholms Fältridtklubb, Skånska Fältridtklubben, Göteborgs fältridtklubb och Ridskolan, Strömsholm. Vid ifrågavarande tävling sattes poäng för kondition, lydnad, tid på banan, skall, sammanhållning och förhållande vid tapt.

48 st. av klubbens hundar ha varit utställda vid olika, Svenska Kennelklubbens utställningar, och därvid erhållit såväl heders- som övriga pris.

Samtliga utställda hundar äro stambokförda i Svenska Kennelklubben.

Från klubben ha under årens lopp hundar sålts till: Ridskolan, Strömsholm; Uppsala-Västmanlands Fältridtklubb; Skånska Fältridtklubben i Hälsingborg, Finland; Danmark och Estland.

På SFK:s jakter under 35 år

SFK:s förste pikör under flera decennier löjtnant Ekander.

Under cirka 35 år har löjtnant W. Ekander deltagit i Stockholms Fältridtklubbs jakter först som släpdragare och sedan som pikör. Han har givetvis under alla dessa år samlat många erfarenheter och minnen.

— Jakterna förr i tiden voro något helt annat än nu, säger löjtnant Ekander. Då red man både 12 och 15 km jakter i svår terräng och utan att allt var så väl tillrättalagt som nu för tiden. Ridskickligheten var större på den tiden än nu enligt min mening och hästmaterialet långt bättre.

— Jag har ridit under åtskilliga masters inom SFK men ingen har krävt så mycket av ryttarna som dåvarande löjtnant Adlercreutz. Under hans tid var det jakter så att hjärtat klappar fortare i en gammal pikör än i dag när man tänker på vad man fick vara med om på den tiden.

— Det grannaste ryttarskådespel jag för min del bevittnat under alla de år jag haft med hästar att göra var 1894 då den stora ryttarfesten på Lindarängen gick av stapeln. Så stor publik har nog varken tidigare eller senare förekommit vid en svensk ridsportfest. Det var jaktritter och tornerspel, kadriljridning och köruppvisningar och den väldiga läktaren som rymde 8 000 personer var alltid fullsatt. Det blev också mycket pengar på den festen främst för kapplöpningsporten men om jag inte minns fel även för Fältridtklubben.

— Bland mina vackraste minnen från klubben bevarar jag besöket i Göteborg för många år sedan. Det var skåningar och göteborgare, strömsholmare och stockholmare med. Det var bl. a. också en tävling mellan de olika klubbarnas jakthundar och så fint som SFK:s meute gick den gången, får jag väl aldrig vara med om mer. Den tiden sköttes trimningen av hundarna individuellt och de voro i en härlig kondition. Nu för tiden när jakterna gå över 3—4 km behöver kanske varken hundar, hästar eller människor vara i någon särskilt god kondition.

— Det blev en annan stämning över jakterna på den tiden då man antingen på järnväg begav sig långt bort från Stockholm eller då man måste rida både till och från jakten. Nu flänger man ut i bil kastar sig i sadeln och rider en stump över ängar och pinnmo och så i flygande fläng in i bilen och in till stan med 90 km fart. Det kan inte bli mycket jaktstämning över det hela då.

— Det värsta hinder jag varit med om vid en jakt lagade vi till en gång då SFK var på Strömsholm och red jakt. Det var en väldig grav som nog krävde språng av hästarna på så där en 7—8 meter. När vi rekognoscerade terrängen dagarna före jakten var in-

Fröken Lotten af Ugglas — en av sekelskiftets mest intensiva jaktryttarinnor.

Vackra hederspriser...

det må gälla ett vackert fat, en bägare, en dryckeskanna i äkta silver, en praktfull Orreforspjäs eller någon modernt utformad pjäs i tenn, svensk brons, nysilver etc. har NK i ett synnerligen rikt urval. Även för praktiska saker såsom reseffekter, ur, skrivgarnityr äro numera ofta förekommande hederspriser. Välj dem hos NK. ...

A/B NORDISKA KOMPANIET • STOCKHOLM

Den ståtligaste ryttarfest som hållits i Stockholm gick av stapeln på Lindaängen i Stockholm år 1894. Här synes en bild från samlingen till jakten.

te vederbörande på Strömsholm vidare pigg på att ta med graven.

— "Vi får dom aldrig med oss över", menade man. Men vi klarade graven och den kom med i jakten. Det blev en farlig kalabalik och sanningen att säga var det inte så värst många som kom över. Det var i alla fall mest stockholmare som klarade äventyret under det att strömsholmarna i stor utsträckning stannade på fel sida av graven. Sen' den gången tror jag inte stockholmarna varit på Strömsholm och ridit jakt.

— Själv hade jag en hejare till häst att tacka för att jag fortfarande är i livet. Det var vid en jakt ute i Nynäs. Före jakten skulle jag i något ärende ut på en åker som var inhägnad med en försvarlig stenmur. Hästen bjöd fint på hindret och i väg bar det, men hjärtat stannade på mig, då jag i luften upptäckte att bakom stenmuren var en väldig vattengrav. Jag trodde inte jag skulle komma över med livet, men den hästen jag hade då finns inte maken till nu i sju konungariken och han klarade det hela. Hur långt det språnget var mätte jag aldrig upp men det var rent omänskligt. Värst var i alla fall att jag måste tillbaks samma väg men även det gick fint. När jag sedan berättade vad som hänt ville ingen tro mig förrän de klentrogna med egna ögon konstaterat spåren för avsprånget och platsen där hästen landade. Ja, dä' va' tider dä'.

— Nog äro hästarna fina kamrater på jaktstigen, men hundarna är också ett släkte som en gammal jaktryttare gärna ägnar ett tacksamt minne. Vi ha också haft fina hundar i SFK. Det var grosshandlare Labatt som skänkte den första meuten. Sedan köpte klubben själv ett dussin hundar, vill jag minnas det var, från England och den stammen är kvar än i dag. Vi fingo då och då en hund från andra klubbar därför att man inte fick någon riktig fason på honom, men även de där bortbytingarna ha i allmänhet blivit bra i det fina sällskap de fått i SFK.

— Jag är glad att jag fått vara med på så många fina jakter i Stockholms Fältridtklubb. Säga vad man vill om alla möjliga idrotter, men en ordentlig jakt till häst efter hundarna, det är i alla fall storsport för karlar.

Från höstjakten i klubben den 20 oktober 1936.

J. M. JANSON & WALLGREN

Uniformer

Herr och Dam

Riddräkter

— *Hamngatan 12, Stockholm* —

RING namnanrop RINGbio

och beställ en **RI**-biljett

Så är Ni säker på att få en trevlig kväll på en hemtrevlig **RI**-biograf där de största och bästa filmerna visas

viera	Sveavägen 52
alto	Sveavägen 114
ta	Birger Jarlsgatan 37
vori	Sportpalatset
tz	Kungsholmsgatan 21
pp	Hornsgatan 9
co	Götgatan 14
ri	Nytorget
xi	Hornsgatan 78

Stockholms Fältrittklubbs historia

Stockholms Fältridtklubb räknar som sin födelsedag måndagen den 1 november 1886, då den på förslag av H. K. H. Prins Carl stiftades på Drottningholms slott av nedanstående personer, som sålunda *böra aktas och äras såsom klubbens urfäder och skapare.*

H. K. H. Prins Oscar, hertig av Gotland,
H. K. H. Prins Carl, hertig av Västergötland,
H. K. H. Prins Eugen, hertig av Nerike,
Kaptenen vid Generalstaben H. v. Matern,
Kaptenen vid Generalstaben O. Malm,
Löjtnanten vid Generalstaben W. Ekdahl,
Löjtnanten vid Generalstaben J. Wrangel,
Löjtnanten vid Kungl. Livgardet till häst C. Rosenblad,
Löjtnanten vid Kungl. Livg. till häst greve F. von Rosen,
Löjtnanten vid Kungl. Livgardet till häst greve A. P. Hamilton,
Stallmästaren frih. F. von Essen,
Löjtn. vid K. Livregementets dragonkår greve C. Wirsén,
Löjtn. vid K. Livregementets husarkår G. Nyblaeus,
Underlöjtn. vid K. Livregementets husarkår greve Oxenstierna,
Underlöjtn. vid K. Livregementets husarkår St. von Post,
Löjtn. vid K. Svea art.-reg.-te C. Mesterton,
Löjtn. vid K. Svea art.-reg.-te G. Torén,
Löjtn. vid K. Svea art.-reg.-te frih. G. Leijonhufvud,
Underlöjtn. vid K. Smålands husarregemente Bror Munck,
Andre sekreteraren i Utrikesdep. greve H. Wrangel,
Andre sekreteraren i Utrikesdep. frih. J. Beck Friis.

Teckning av f. ministern Frih. J. Beck Friis från middagen på Drottningholm den 1 november 1886 då Stockholms Fältridtklubb bildades.

Under dagens lopp hade ridits en schnitzeljakt utan räv i Drottningholms omgivningar, och intresset för terrängridning var därigenom i hög grad vaket. Förslaget om klubbens bildande antogs därför med acklamation och en kommitté valdes att utarbeta stadgar. Denna kommitté bestod av:

Ordförande: H. K. H. Prins Carl.

Ledamöter: Kapten Matern, Löjtn. greve Wirsén, Löjtn. Mesterton, Stallmästaren frih. v. Essen.

Sekreterare: Löjtn. Nybleaus, Greve H. Wrangel.

Denna kommitté utarbetade stadgar, vilka antogos på sammanträde på Ulriksdals värdshus den 8 november, vid vilket tillfälle kommittén upphöjdes till rang, heder och värdighet av styrelse. Därmed hade klubben sålunda blivit stiftad och erhöll i dopet namnet *"Fältridtklubben"*. Någon annan fältrittklubb fanns nämligen icke då i Sverige. Namnet "Stockholms Fältridtklubb" fick den några år senare, då andra klubbar på olika orter i landet hade bildats efter denna den äldsta svenska fältridtklubbens mönster.

Distansritt Stockholm—Uppsala.

Förutom den ovan omtalade ritten vid Drottningholm företogs hösten 1886 en schnitzeljakt utan räv den 8 november i trakten av Ulriksdal med samling vid Ålkistan. Ritten avslutades med en tävling, en chasse à vue, varvid rävsvansen upphängd i ett träd togs av Löjtnant B. Munck vid Smålands husarregemente. Klubbens sekreterare Löjtn. G. Nyblaeus vid K. Livregementets Husarcorps, som själv ledde ritten såsom master, skrev sedan i klubbens liggare en kritik varibland det bl. a. heter: "De som rida förbi ett hinder, varöver spåret ledes, få anse sig såsom åskådare ej såsom deltagare i ritten". Deltagarnas antal var 14 däribland de tre prinsarna. Efter rittens slut intogs gemensam middag å Ulriksdals värdshus.

Dessutom företogs en distansritt från Stockholm till Uppsala den 4 december. Samlingen skedde vid Stallmästaregården kl. 7 fm. och framkomsten till Uppsala kl. 4,15 em. Ryttarna, 16 till antalet, varibland Prinsarna Oscar och Carl, voro indelade i 3 à 4 avdelningar, som redo oberoende av varandra. Sista milen från Fredrikslunds gård, där ägaren Baron Cederström bjöd på förfriskningar, reds dock i en avdelning. I Uppsala intogs middag hos H. K. H. Prins Eugen, Bäfverns gränd n:r 6. Återfärden skedde med järnväg dagen därpå. Även över denna ritt har Löjtnant Nyblaeus skrivit kritik vari bl. a. förordas att skärpa beslaget med skruvhakar samt att använda buffertar i hästskorna. Vidare varnas ryttarna för att under skrittrepriserna för ofta sitta av och leda hästarna", emedan sadelläget då lätt rubbas och onödig tid förspilles".

Persil övervinner alla hinder

då det gäller tvätt. Arbetet går nämligen så lätt, varje plagg blir rent och fräscht, härligt doftande, med ett ord som om det vore nytt. För all slags tvätt är och förblir PERSIL det yppersta tvättmedlet.

Persil

PERSILRENT ÄR DET RENASTE SOM FINNS

Den första tävlingen.

Under år 1887 anordnade klubben tävlingar den 23 maj bestående av prisridning och prishoppning. I referatet infört i Tidning för Idrott läses följande: "Gynnade av ett lämpligt väder försiggingo ovannämnda klubbens första tävlingar på den åt densamma upplåtna nya banan å Storängen, norr om Svea artilleris kasern". I prisridningen deltogo endast två tävlande, nämligen Underlöjtn. Eb. Rosenblad med Woxy och Stallmästaren vid Livgardet till häst Greve A. Posse med Damajanti. Den senare segrade, men säger referenten: "Den åskådande allmänheten, varibland funnos många "kompetenta", var icke av samma mening som prisdomarna".

I prishoppningen som "var ovanligt vacker och jämn" förekommo 9 st. hinder däribland en gärdesgård omkr. 1,20 meter hög och en häck "vida högre", en klättergrav samt en gärdesgård att tagas i skritt. Eljest var föreskriften att hindren skulle tagas "flygande". 11 deltagare voro anmälda och 1:a pris erövrades, Hertigens av Västergötlands hederspris, av Underlöjtn. vid K. Livregementets Husar Corps *L. von Post* med Kate, 2 pris av Löjtn. Greve *A. P. Hamilton* med Rose och 3 pris av Löjtn. vid Generalstaben *W. Ekdahl* med Demon.

Detta är således klubbens första tävlan anordnad i slutet av maj, en tidpunkt som alltjämt bibehållits för dess förnämsta årligen återkommande tävling på en plats som är alldeles i närheten av "Fältridtklubbens bana". Bland övriga deltagare återfanns bl. a. Löjtnanterna G. A. Boltenstern och Frih. Sv. Hermelin samt Underlöjtn. Greve Reinh. von Rosen.

Söndagen den 17 juli anordnade klubben i samband med kapplöpningarna å Ladugårdsgärdet en *jaktlöpning* med master för sina medlemmar. Banans längd var omkr. 4 eng. mil (6.400 m.). Master var Löjtn. Frih. Sven Hermelin. Deltagarnas antal var 10, däribland fyra officerare från Svea artilleriregemente, och krönikören uttrycker sin glädje parad med någon förvåning över deras oväntade färdighet.

Resultat:

1 pris: D. D. K. K. H. H. Prinsarna Oscars, Carls och Eugens hederspris samt 100 kr.:
*Glendale-Filly*** e. Glendale, riden av ägaren Underlöjtn. Greve Reinh. von Rosen.

2 pris: Klubbens pokal:
Palla e. Pathfinder, riden av ägaren, Underlöjtn. vid Kronprinsens Husarregemente Frih. C. Cederström.

3 pris: Klubbens mindre pokal:
Juvel e. Chauser, riden av Underlöjtn. vid Svea artilleriregmente J. Rezelius.

Lätt vunnet med 2 1, 4 1. Tid: 15 min. 32 sek. Här återfinna vi sålunda klubbens förre ordförande som segrare, vilket han så ofta sedan blivit under det gångna halvseklet.

På hösten detta år med början i september ordnade klubben tre schnitzeljakter med Löjtnant Nyblaeus som master. Den första reds vid Drottningholm med en längd av 12 km. "Rävsvansen togs i carrière av Löjtn. vid Svea artilleriregemente C. Mesterton på Juvel. H. Maj:t Konungen med uppvaktning samt många herrar och damer åsågo jakten". Middag intogs efter jakten å Drottningholm, hos D. D. K. K. H. H. Prinsarna, vilka alla tre ridit med. Här tycks för första gången även officerare från Fortifikationen hava deltagit, då bland deltagarna återfinnas namnen Stedt, Zethelius och Norrman. Två civila ryttare Underståthållare Bråkenhjelm och Andre Sekreteraren Greve H. Wrangel omnämnas också.

Löjtnant Hegardt vid prishoppningarna under Nordiska Spelen år 1901 — den stilen står icke högt i kurs i våra dagar.

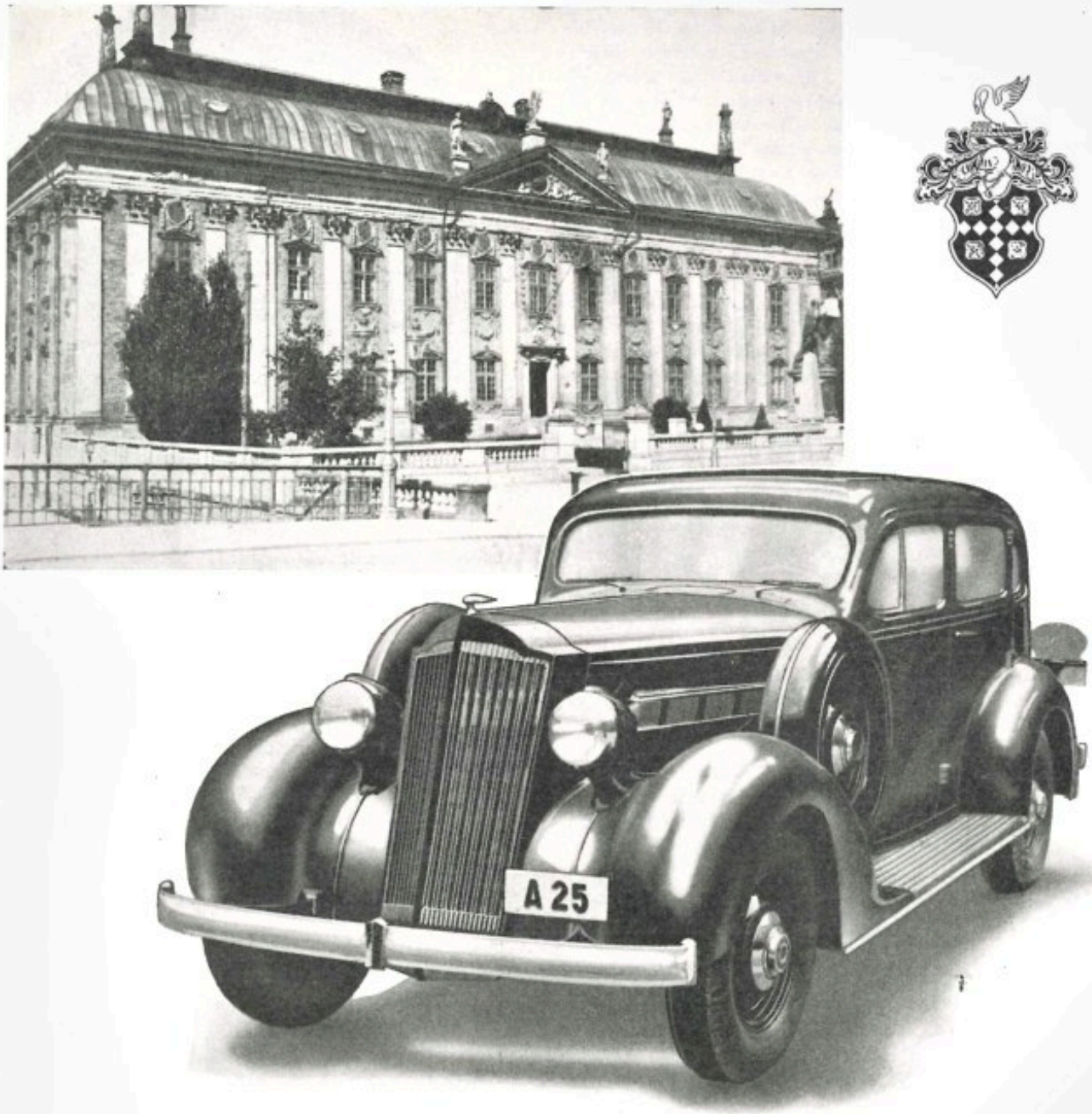
Den andra schnitzeljakten avreds vid Ulriksdal. Även då voro de tre prinsarna med. Uppploppet skedde vid Ulriksdals värdshus å vars veranda rävsvansen var upphängd. Den togs av Löjtn. vid Generalstaben W. Ekdahl. Middag intogs efter jakten på värdshuset.

Den tredje schnitzeljakten ägde rum i terrängen söder om Stockholm vid Enskede gård. Prins Carl med 14 andra officerare deltogo här. Spåret gick över flera rätt stora diken och över ett par för tillfället uppbyggda gärdesgårdar. Rävsvansen togs även denna gång av Löjtn. Ekdahl. Deltagarna voro sedan gäster hos gårdens ägare Kammarjunkaren Odelberg.

Vidare ordnades två orderritter, en i september från Solna till Järfälla och en i oktober från Stocksund till Ensta gästgivaregård. I den första deltogo bl. a. Prinsarna Carl och Eugen och i den andra Prinsarna Oscar och Carl. Den första vanns av den framgångsrike Löjtn. Ekdahl, andra priset erövrades av paret Prins Eugen och Löjtn. Blomstedt, tredje av paret Löjtnanterna Hermelin och Munck och fjärde av paret Prins Carl och Löjtn. Mesterton. Deltagarnas antal var 15 och ryttarna startade parvis utom Löjtnant Ekdahl som red ensam.

I den andra orderritten segrade klubbens skattmästare Kaptenen vid Svea artilleriregemente Frumerie. Under ritten inträffade en olyckshändelse i det att Löjtn. Ekdahl red omkull på en gärdesgård och bröt vänstra benet De båda prinsarna fullföljde ritten som respektive 4. och 6. man bland 12 deltagare

Den 15 november företog klubben en ritt till Södertälje och åter under ledning av sin ordförande H. K. H. Prins Carl. Starten skedde kl. 9 fm., ankomsten till Södertälje kl. 12.25, rast därstädes till kl. 1.45 em., återkomsten till Hornstull kl. 4.45 em. "Den sammanlagda väglängden = 7 sv. mil. Vägarna voro goda och mjuka".

PACKARD

DEN FÖRNÄMA KVALITETSVAGNEN

WIKLUNDS
STOCKHOLM

Prins Carl som tävlingsledare.

Från år 1888 finnas protokoll blott från tre ritter, nämligen tävlingar i juni, en jaktlöpning i augusti samt en schnitzeljakt i oktober.

"Gynnade av ett härligt och lämpligt väder försiggingo klubbens tävlingar fredagen den 8. juni, vilka till klubbens 'vackra bana' norr om artillerikasernen lockat en elegant och rätt talrik publik". Det hela leddes av klubbens ordförande H. K. H. Prins Carl. Som "starter" tjänstgjorde Löjtn. W. Ekdahl. I prisridningen deltogo endast två tävlande nämligen de samma som förra året, Löjtn. Rosenblad med Woxy och Stallmästare Greve Posse med Damajanti . Denna gång blev emellertid den förstnämnda segrare och vann "en större silverpokal, skänt av Prins Carl". Prishoppningen räknade liksom nu flera deltagare nämligen 12. Här deltog även Prins Carl med sin vackra fux Faust "lugnt och säkert" som referenten i Tidning för Idrott säger. Bedömningsgrunderna tyckas mest vara baserade på stilbedömning, men det synes som om mer än två vägringar vid samma hinder medfört uteslutning. Resultatet blev:

1:a pris: Underlöjtn. Greve R. von Rosen — Glendale Filly**

2:a pris: Löjtn. Greve A. Wachtmeister — Aramis

3:e pris: H. K. H. Prins Carl — Faust.

Dessutom anordnades en "Extra tävling", 2 större hinder (en 3 m. bred vattengrav och en 1.15 m. hög gärdesgård) tagna två gånger. Sju tävlande anmälde sig på platsen av dem som deltagit i föregående klass. Priset, en fältflaska av silver, skänkt av Prins Carl tillföll Löjtn. Ekdahl med Demon. Tidning för Idrotts referent med signaturen A. P. H. säger därom: "bland åskådarna var tillfredsställelsen därmed icke så allmän, däremot uttalades över allt tillfredsställelse med tävlingarna i sin helhet, de utmärkta anordningarna m. m., och torde man kunna hoppas att fältridtklubben genom dessa sportövningar allt mer befäster sig i allmänhetens ynnest."

Jaktlöpningen ägde rum den 26. aug. i samband med kapplöpningar om statspris m. fl. på Ladugårdsgärdet. Distansen var 4 eng. mil (6 400 m.), vikten fri och som master red Löjtn. W. Ekdahl. 10 anmälda, 7 deltagare.

Förloppet av tävlingen beskrives av signaturen N-s i Idrottstidningen tämligen kritiskt och slutar med följande ord: "Efter åtskilliga ändringar av direktion gav ledaren det betydelsefulla tecknet till fri tävlan. Uppploppets plats var likväl ej fullt klar för de tävlande, vilket gjorde att de rusade in i folkmassan och först efter åtskilliga volter och vändningar kommo ut på det egentliga uppploppet". Resultatet blev:

1 pris: hederspris skänkt av Prinsarna Carl och Eugen: *Glendale Filly*** fux, sto 7 år, riden av ägaren U. ljt. Gr. R. von Rosen.

2 pris: *Drapa*, br. sto, 9 år, riden av U. ljt. B. Haij.

3 pris: *Bussy*, mbr. v. g. e. Spadassin, riden av Kapten R. Ossbahr.

Övriga deltagare voro U. löjtn. Greve Clarence von Rosen ridande stoet Semiramis e. Spadassin samt U. ljt:a B. Sinclair, E. Frestadius och P. Karsten. Till denna löpning voro även medlemmar av Skånska Fältrittklubben, som under vintern bildats, inbjudna att deltaga.

Schnitzeljakten ägde rum den 17. okt å Drottningholm. Banan var 25.000 fot lång och uppploppet ägde rum i en av parkens alléer, varvid Löjtn. Greve Carl von Rosen var den förste vid målet. Såsom master red H. K. H. Prins Eugen under det att ordföranden Prins Carl åskådade ritten. Deltagarnas antal var 22, däribland två civila ryttare, nämligen Kammarherren, Greve Wrangel och andre sekreteraren Frih. Beck-Friis.

Klubben får stadga och stadgar.

År 1889 är ett märkesår i Klubbens historia. Formella stadgar utarbetades och antogos på allmänt sammanträde den 29. jan. En allmän plan för verksamheten uppgjordes, upptagande tävlingar i prisridning och prishoppning på våren, ett jaktlopp i samband med de offentliga löpningarna å Ladugårdsgärdet i slutet av juni samt en höstsäsong upptagande fältritter av olika slag (släpjakter, schnitzeljakter, orderritter o. s. v.).

Detta program med tävlingar på våren och en jaktsäsong på hösten har ju i stort sett bibehållits tiderna igenom. Vidare utarbetades "Regler att tjena till efterrättelse vid prisridningen och prishoppningen". Slutligen erbjöd sig klubbens master, Stallmästaren Frih. F. von Essen, att injaga svenska hundar att användas vid höstens släpjakter. Ett försök att få låna hundar från Hannover hade nämligen misslyckats. Dessutom uppmanade styrelsen klubbens medlemmar att själva taga initiativet till ordnande av en eller flera distansritter. Tävlingarna höllos programenligt å som det heter "klubbens vackra bana". Prisridningen måste emellertid inställas i brist på deltagare.

I prishoppningen startade 8 tävlande av 12 anmälda och vi återfinna sådana namn som R. von Rosen, E. Oxenstierna, P. Karsten, H. von Essen och W. Croneborg. Tävlingen "var i sin helhet vacker" och prisdomarna kunde icke avgöra vem

Sveriges segrande lag i fälttävlingen vid olympiska spelen i Stockholm 1912.

Svensk Seger

Sven Olof Sandberg

kan

Sonora

— den svenska skivan

notera på grammofonmarknaden

I varje musikaffär

1:65

Den nya, tystgående AEG-dammsugaren

Vampyr 200

Pris Kr. 170

Elektriska A B AEG, Stockholm

Göteborg · Malmö · Norrköping · Sundsvall · Skellefteå

GRAND HÔTEL

STOCKHOLM

Enkelrum fr. kr. 6:—. Dubbelrum fr. kr. 12:—

15 % reduktion

vid längre eller ofta upprepad vistelse.

Betjäningsavgift.

Lunch från kr. 1:75 Middag från kr. 3:50.

Supé från kr. 2:—.

OPERAKÄLLAREN

Lunch från kr. 1:75. Middag från kr. 2:25.

Supé fr. kr. 2:—.

HASSELBACKEN

(öppen 30 april—31 augusti)

Lunch från kr. 1:75. Middag från kr. 2.25.

Supé från kr. 2.—

MORRIS

Alla prisklasser — en kvalitetsklass.
Den enda vagnen i marknaden med

HYDRAULISKA DOMKRAFTER

manöverbara från förarsätet. Små bilar från 3 200 kr., mellanstora och större 4- och 6-cylindriga bilar från 4 850 kr. Lockheed hydraul. bromsar. Syncronväxel. Morisfabrikerna, Englands största bilfabriker, tillverka 500 bilar om dagen. Försäljning, reservdelslager och service.

A.-B. Stockholms Bilhall

Sveavägen 61, Stockholm. ● Tel. 31 19 17, 31 19 18.

En bild från tornerspelet vid hippodromfesten på Lindaängen sommaren 1894.

som var segrare, då fem hästar voro lika. Därför ordnades en extratävling över 3 hinder: stockhinder, gärdesgård 1.20 m. hög samt en grav 3.03 m. bred. Segrare blev "efter en längre överläggning" Löjtn. Greve Reinh. von Rosen med Glendale Filly**, erövrande H. K. H. Prins Carls hederspris.

Jaktloppet som avreds i samband med de offentliga kapplöpningarna på Ladugårdsgärdet den 30. juni leddes av Löjtn. Frih. Sven Hermelin som master. I terrängen omkring Lindaängen och Borgen ledde han fältet över en distans av omkring 4 eng. mil till uppploppet på "ängen" där "rid" kommenderades. Segrare blev U. ljt. C. Ask vid Kronprinsens Husarregemente på fullblodshästen Starteur**, som andre inkom U. ljt. B. Stæl von Holstein vid Skånska Husarregementet med Chic** och som tredje Löjtn. Greve Reinh. von Rosen — Glendale Filly**.

Jaktsäsongen började i september och då kunde första släpjakterna efter hundar, svenska stövare, genomföras. Åtta jakter synas ha hållits med Stallmästare Frih. F. von Essen som master. I ryttarskaran återfinna vi de tre prinsarna bland de flitigaste deltagarna. Högsta antalet deltagare räknade Drottningholmsjakten den 12. oktober med 28, då utom prinsarna 25 officerare från kavalleriet, artilleriet och fortifikationen voro med.

Inga simövningar 1890.

Årets program upptog liksom föregående år prisridning och prishoppning på våren, ett jaktlopp på sommaren och en jaktsäsong på hösten. Dessa ritter utfördes i huvudsak programenligt "dock kommo ej några simövningar till stånd". Tydligen hade simning med hästar även ingått i årets program.

Drottningholmsjakten var även detta år den förnämligaste släpjakten. I denna deltogo Prins Eugen som detta år, då Prins Carl vistades utomlands, var klubbens ordförande, samt ett stort antal officerare från Stockholm. Master var fortfarande Stallmästaren Frih. F. von Essen liksom de följande tre åren.

Distansritt under Prins Eugens ledning.

År 1891 återtog Prins Carl ordförandeklubban med sin broder, Prins Eugen, som vice-ordförande och Löjtn. G. Torén som sekreterare. Verksamheten var mykcet livlig. Den 17 januari redo 18 medlemmar under ledning av Prins Eugen en distansritt till Mariefred. Vägarna voro utmärkta, det härligaste väder med månsken under den mörka delen av dygnet gynnade ritten. Ritten företogs delvis över Mälarens is där snön låg endast fläckvis. Kylan var ganska skarp —17 à 20 grader C. varför "deltagarna på det livligaste önskade, att en pälsmössa hade hört till deras uniform". Fältutrustningen var tydligen icke beräknad för vinterfälttåg.

Programmet för året upptog prisridning och prishoppning i början av sommaren, en jaktsäsong på hösten samt ett jaktlopp även på hösten. Prisridningen blev även det året inställd på grund av för få deltagare. Prishoppningen samlade däremot 11 deltagare. En häst måste uteslutas på grund av den egendomliga bestämmelsen att "häst, vilken under tävlingsåret blir 13 år eller däröver får ej anmälas". Resultatet blev:

1:a pris: Underlöjtn. J. Nordenfalk — Ellen e. Warren Hastings**

2:a pris: Löjtn. G. Torén — Eskil

3:e pris: Löjtn. G. Torén med H. K. H. Prins Eugens Durdans**.

En extra tävling utlystes omedelbart om ett pris skänkt av Prins Carl. Tävlingen vanns av Löjtnant Torén med Durdans**, efter omhoppning med Underlöjtnanterna Friherrarna F. Strömfelt och H. von Essen. Hinderna ha nu blivit såväl flera som svårare än förut och även en s. k. bankett ingick bland dem. "H. M:t Konungen samt en elegant men ej särdeles talrik publik åskådade tävlingen".

Jaktsäsongen var livligare än förra året. Inalles avredos 13 jakter i sept. och okt., därav två schnitzeljakter och de övriga släpjakter bakom klubbens meute. Som master red Löjtn. Frih. H. von Essen. Jakternas längd var emellan 2.500 och 7.000 meter och Drottningholmsjakten den 3 oktober synes ha samlat det flesta antalet deltagare nämligen 22 st. "Efter slutad jakt voro deltagarna av D. D. K. K. H. H. Prinsarna Carl och Eugen inbjudna på middag å slottet". Någon särskild Hubertusjakt synes ännu icke vara avriden.

Jaktloppet avreds den 16 sept. Master var själve ordföranden H. K. H. Prins Carl på hästen "Urphi". Banan var om-

1847

"SILVERDUFVAS"

TILLVERKNINGAR HA SNART
I ETT SEKEL VARIT DE LEDANDE
INOM BRANSCHEN.

A. G. DUFVA A.-B.
HOFJUVELERARE

VID INKÖP AV ALLA SLAGS
SPORTPRISER VÄND EDER TILL

D U F V A,

TY DÄR FINNER NI DET
STÖRSTA URVALET

1937

Vid hästutställningen i Stockholm 1904 segrade i höjdprishoppning dåvarande kaptenen i generalstaben Bouveng på Holger med resultatet 1,60 m.

kring 5.000 meter. Startern skedde vid Djurgårdsbrunn varefter löpningen leddes i en sväng över Djurgården tillbaka över Djurgårdsbrunn och så över Kaknäs ned till kapplöpningsbanan å Lindarängen Bland hinderna förekom även en klättergrav. Resultatet blev:

1:a pris: Underlöjtn. E. Linder — Jeppe
2:a pris: Underlöjtn. Frih. H. Ramel — Lady Young
3:e pris: Löjtn. Frih. G. Leuhusen — Tippu Tip.

Som domare fungerade Löjtn. Greve A. P. Hamilton.

Klubben ändrar namn.

År 1892 börjas med en ritt till Tullgarn den 16—17 januari under ledning av Prins Carl. Väder och väglag voro gynnsamma, temperaturen ej kallare än 7 grader C. Under denna ritt beslöts på förslag av Prins Carl att kortare övningsritter skulle företagas en gång i veckan under vintern "för att vänja hästar och ryttare att taga sig fram i såväl hårdfrusen som snöbetäckt terräng" Nio sådana fältritter (utan hundar) företogos också, två under ledning av Prins Carl och de övriga av olika medlemmar av klubben, däribland även av en civil ryttare, Ingenjör A. Nordlander den 18 mars. Då var även österrikiske legationssekreteraren Baron Hammerstein med som gäst.

Den 14 juni ägde klubbens prishoppning rum. Under hösten från början av september till mitten av november redos jakter i regel två gånger i veckan med Ridskolans hundar "som voro lydiga och väl injagade, men för snabba för våra förhållanden". Deltagarnas antal var i medeltal 12. Under hösten hade klubben även ett jaktlopp å Lindarängen samt sin orderritt med hederspris mellan Järva och Tureberg.

Detta år måste emellertid klubben avstå från sitt stolta namn "Fältridtklubben" och kalla sig "Stockholms Fältridtklubb", ty under årens lopp hade på flera andra orter i landet det goda exemplet följts och liknande klubbar bildats.

Vinterns terrängritter populära.

År 1893 fortsatte klubben med terrängritterna vintertid. Prinsarna Carl och Eugen synas ofta som deltagare och bland de olika ledarna förekommer nu för första gången även Underlöjtn. Ernst Linder. Distansen synes ha varit högst 5.000 meter och takten i allmänhet skritt och trav med en och annan galopp. Bland till dessa ritter inbjudna gäster förekommer även Löjtn. Bouveng.

Den 13 och 14 maj höll klubben sina vårtävlingar i prisridning och prishoppning och på hösten en ganska livlig jaktsäsong.

Damerna göra sin entré i jaktfältet.

Våren 1894 fick klubben låna hundar från Ridskolan på Strömsholm. Det var skolans "små hundar" som provades och befunnos av mastern Underlöjtn. N. Adlercreutz och sekreteraren Frih. Hans von Essen, utmärkta, varför jakt utlystes till den 6 april med samling på Valhallavägen.

För första gången deltog en dam, Fröken M. Adlercreutz, i denna jaktritt, som gick över klubbens hinderbana, Storängen över Ladugårdsgärdet och tillbaka till Artillerikasernen. Därefter fortsattes i april och maj med släpjakter efter dessa hundar och i början av maj fick klubben även 4 *stora* hundar. Deltagarnas antal växlade mellan 20 och 50, däribland ett tiotal damer. Prinsarna Carl och Eugen äro ofta med. Enligt masterns berättelse voro hindren små och få, tempot långsamt. Tävlingarna detta året voro förlagda till den 10 sept. och bestodo endast av prishoppning med följande resultat:

1:a pris: Underlöjtn. N. Adlercreutz — Mazurka
2:a pris: Underlöjtn. Hegardt — Elgen
3:e pris. Underlöjtn. Adlercreutz — Rose.

Fru Gunhild Hasselroth på Cyrano en av Stockholms Fältridtklubbs främsta ryttarinnor och segrarinna 1905 i S. F. K:s prishoppning. Företog 1905 en distansritt från Östersund genom Jämtlands och Härjedalens obygder över Dalarna till Stockholm.

Se **en vacker ASEA-krona...**

Det är något särskilt med Asea-armatur — antingen det gäller en utsökt takkrona, en trevlig bordslampa eller någon praktisk arbetsbelysning. ★ Den utfaller alltid till allmän belåtenhet. ★ Anledningen är den genomgående höga kvaliteten och den smakfulla utformningen, som ge en förnäm prägel åt all Asea-armatur. ★ Säkert hittar också Ni det rätta för just Er våning i samråd med erfaren och beredvillig Asea-personal.

ASEA

Utställning: KLARABERGSGATAN 21
STOCKHOLM
Göteborg, Malmö, Norrköping, Jönköping, Sundsvall, Sollefteå, Östersund, Umeå, Luleå.

CARL LARSSONS
SLAKTERIAKTIEBOLAG

rekommenderar sina butiker:

Brahegatan 24 • Bryggaregatan 10
Regeringsgatan 40 • Roslagsgatan 36
S:t Eriksgatan 24 • Folkungagatan 83
Djursholm • Enskede

Högklassiga Slakteri- & Charkuterivaror Smör, Ost, Ägg, Grönsaker & Konserver.

Tel. Namnanrop "Carl Larssons"

Från Skälbyjakten 1936, ryttmästare P. Brändström med pikörerna Lorentzen och Andehn.

En extra tävling utlystes också i vilken Underlöjtn. Adlercreutz segrade ånyo med Rose. Prisdomare voro: H. K. H. Prins Carl, Översten Greve Gyldenstolpe samt Ryttmästarna Frih. Rosenblad, Nyblaues och Frih. J. von Essen.

På hösten började jaktsäsongen den 18 sept. Ridskolans stora hundar stodo till klubbens förfogande. Inalles reds 16 släpjakter, i allmänhet i trakten kring Stockholm, men även vid Malmvik på Lofön och på Lidingön utsättes samlingen. Distansen ökas så småningom från 4.000 meter till 10.000 meter. Den sista jakten reds den 9 november i regnväder med H. von Essen som master.

Distansritternas gyllene tid.

Året 1895 visar ett storartat uppsving i avseende på deltagandet i klubbens släpjakter. Master var Underlöjtn. N. Adlercreutz och sekreterare Löjtn. Greve Reinh. von Rosen, vilken senare då och då vikarierade för mastern.

Inalles avreds 36 jakter efter hundar det året. Klubben fick nämligen låna meuten på Strömsholm, då Ridskolan kunde avvara den. På vintern i januari och februari redos tio jakter.

Det tycks ha varit stark kyla det året, ty då och då står det i kalendern att då temperaturen var —15 à 17 grader C., drevo ej hundarna, varför klubbens master ledde fältet utan pikörer och hundar i som det heter "en flott galopp med många både större och mindre hinder".

Den 25 januari anordnades ett jaktlopp med 6 deltagare på Ladugårdsgärdet med upplopp från "mörka kroken" till Borgen där mål var anordnat. Som master red Löjtn. Frih. S. Hermelin. Vädret var klart solsken, kallt och lugnt med halv meter snö. Resultatet blev:

N:r 1: Underlöjtn. Greve von Rosen — "Figaro"
N:r 2: Löjtn. Greve Reinh. von Rosen — "Jeppe"
N:r 3: Löjtn. Oscar Holterman — "Mazurka".

I slutet av februari återsändes hundarna till Strömsholm och återkommo den 10 maj och det jagades efter dem två gånger i veckan, tisdagar och fredagar till och med den 10 juni. Den 8 oktober återkommo hundarna och återsändes den 28 november efter 18 höstjakter, två i veckan, tisdagar och fredagar.

Detta år kan med skäl kallas distransritternas år. Denna art av tävlingar stod nämligen då på dagordningen i de stora kulturländerna. Den första officiella distansritten i Sverige, i tävlingsform, ordnades av klubben den 8 februari. 17 ryttare startade, 13 fullföljde tävlingen, som vanns av Löjtn. Frih. Cl. Cederström på Forward, vilken tillryggalade den 120 km. långa sträckan på 8 timmar, 7 min. Väderleksförhållandena voro ovanligt ogynnsamma med snöstorm och kyla. Ritten gick genom Södertörn med start och mål vid Enskede.

På hösten samma år den 3—6 okt. ägde den stora distansritten Jönköping—Stockholm rum. Segrare här blev Underlöjtn. vid Svea Art.-regemente Per Carlberg, som med sin bekanta häst Frey tillryggalade de 450 km. på 44 tim., 22½ min., en bragd som med skäl betraktades som ett världsrekord.

Två meute till klubbens disposition.

År 1896 började Löjtn. Ernst Linder såsom master. Vintern var föga gynnsam, mild och snöfattig, varför inga jakter kunna ridas förrän i mars då snön äntligen kommer och hundarna eftertelegraferas från Strömsholm. Den 18 mars reds första släpjakten och bland deltagarna kunna nämnas Fröken Lotten af Ugglas, som sedan i många år blev en trogen deltagarinna i jakterna, och Överste Löwenhielm. Redan påföljande dag den 19 mars reds nästa jakt och likaså dagen därpå båda på Djurgården och så den sista den 21 mars, då det var ett svårt väglag, "ömsom bar det och ömsom bar det igenom", men distansen blev 6.000 meter och farten blev understundom ganska hård. Hindrens antal var betydligt, och deras dimensioner ganska respektabla.

Detta år anordnade klubben den 26 maj prishoppning i två klasser, vartill även medlemmar av Skånska, Göteborgs och Södermanlands-Nerikes fältridtklubbar erbjödos att deltaga. Det var sålunda de första offentliga ridsportstävlingar, som

En av Sveriges mest kända ryttarfamiljer vid sekelskiftet Fru och Ryttmästare G. W. Örn med son — den senare har som bekant uppehållit familjetraditionerna.

Huvudkontor:
Jönköping

Fonder:
15.000.000
kronor

Brand-, Ansvarighets-, Glas-, Inbrotts- & Vattenledningsskadeförsäkring

AVDELNINGSKONTOR I STOCKHOLM: Birger Jarlsgatan 6 Tel. 62 66 56 — 57

Våra ombud återfinnas lättast i Rikstelefonkatalogen, Blå delens första sida.

är **Tyresö**

den idealiska tillflyktsorten undan stadens jäkt och kvalm. Bygg där Eder stuga i den omgivning, Ni helst föredrar — i härlig barrskog, bland lummiga ekar, vid saltsjön eller idyllisk insjö — Tyresö erbjuder Eder allt. De vackra och vidsträckta tomtområdena visas alla dagar. — Endast 30 min. bussresa från Ringvägen.

TYRESÖ FÖRVALTNINGS A.-B. tel. Tyresö 22 & 50

Segraren i fälttävlingen vid olympiska spelen 1912, löjtnant A. Nordlander.

klubben hållit. Hinderantalet var nu ökat till 10 och däribland förekom även ett dubbelhinder som tycks ha erbjudit de största svårigheterna. Högsta hindret var en häck 1.2 meter. Först kom "Allmänna prishoppningen" med 23 anmälda och 17 startande. Bland de här deltagande hästarna var även den av staten sedermera inköpta fullblodshingsten Glorious Gold**, riden av Herr E. Nordlander. Alla hinder voro fasta, varför "stilen" spelade stor roll vid bedömningen. Resultatet blev:

1:a pris: Löjtn. Aminoff på Jarneck
2:a pris: Löjtn. Frih. H. von Essen på Strix
3:e pris: Löjtn. Frih. Cederström på Bastille**
4:e pris: Löjtn. N. Adlercreutz på Hermione.

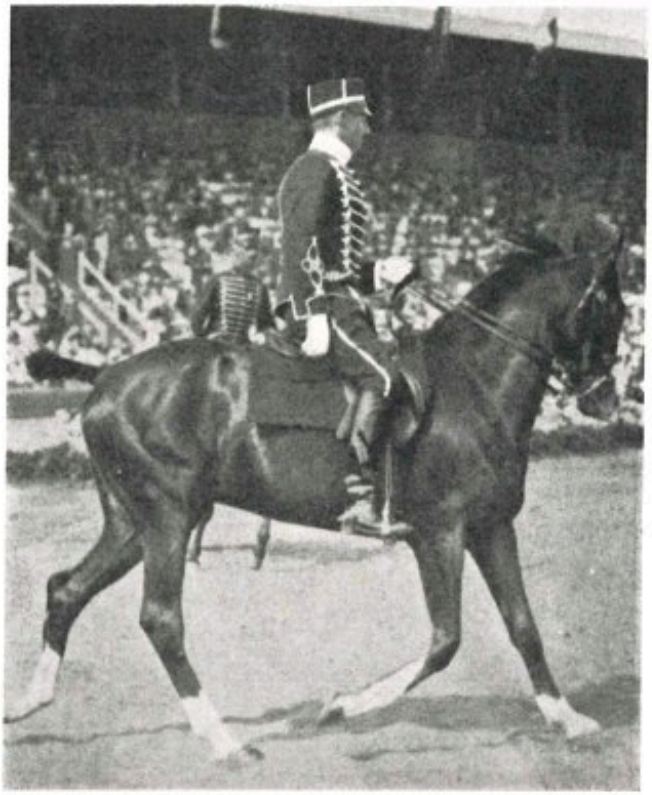
Till den extra prishoppningen som därefter utlystes om H. K. H. Hertigens av Västergötland hederspris, anmälde sig 6 av de i föregående klass deltagande. Tävlan skedde över tre hinder: gärdesgård (1.2 m.) grav (2 m.) framför gärdesgård (0.8 m.) och häck med grav (3 m.). Tre tävlande, nämligen Löjtn:a Aminoff, Adlercreutz och Liedholm, blevo så lika bedömda att omhoppning måste verkställas över gärdesgården som höjdes 10 cm. Utgången blev att Löjtn. Adlercreutz med Hermione erövrade det vackra hederspriset.

Höstjaktsäsongen detta år blev synnerligen livlig. Genom kontrakt med Ridskolan å Strömsholm hade "klubben förskaffat sig tillgång till tvenne tillräckligt stora, olika snabba meute", varigenom lättare jakter i mera långsamt tempo kunde ridas bakom den ena meuten och svårare jakter i hastigare tempo bakom den andra. Under oktober månad avredos minst två jakter i veckan på tisdagar och fredagar, varje tisdagsmorgon en lättare och kortare jakt i stadens omedelbara närhet bakom de mindre skarpsprungna hundarna samt varje fredagseftermiddag en allvarligare galopp efter "packens" snabbare djur i en mera avlägsen terräng. I mitten av månaden företog klubben sin *första längre jaktutflykt*. Ett antal klubbmedlemmar (33 st.) reste nämligen då till Uppsala för att två dagar i sträck rida jakt på slätterna omkring staden. Ett antal studenter deltogo även i dessa ritter, som blevo högt uppskattade.

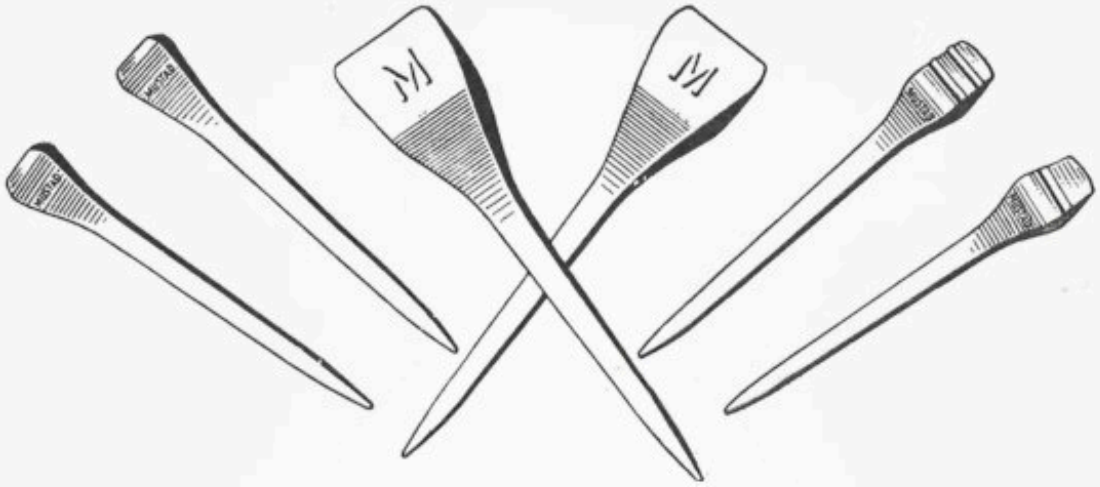
Detta år är det första, då *S:t Hubertus*, alla jägares skyddspatron, firades med klubbens första *Hubertusjakt*, som dock förlades till den 30 oktober i samband med firandet av klubbens 10-årsjubileum. Samlingen till denna jakt var förlagd till Ålkistan, varifrån spåret ledde över Bergshamrafälten—Ulriksdal—Järva—St.—Frösunda—Hagaparken med halali vid Haga Södra grindar. Deltagarnas antal var 49. Jubileumsmiddagen avåts på Hotell Rydberg i "Oscarssalen", som var rikt dekorerad. Bland deltagarna såväl i jakten som i festen märktes främst D. D. K. K. H. H. Prinsarna Carl och Eugen samt Överstarna Greve Gyldenstolpe, Uggla och Löwenhjelm. Vidare syntes ett stort antal representanter för generalstaben, samtliga vapenslagen och ett större antal civila medlemmar.

Detta år instiftas *"klubbmärket"*, det i sköldform med initialerna S. F. K. i guld på skogsgrön botten och med en list i rött och guld. Likaså införas nu de populära *jaktpokalerna*. Det beslöts nämligen att utdela *10 minnesbägare* av silver till dem av klubbmedlemmarna, som deltagit i det största antalet jakter.

Följande medlemmar erhöllo dessa de första jaktpokalerna: Kapten Festin (Tr.), Ryttm. Holterman (K 1), Löjtn. Greve Rudenschiöld (Gst.), Löjtn. Adlerstråhle (I 2), Löjtn. Blix (Tr.), Grosshandlare Oscar Labatt, samtliga för deltagande i alla jakterna; Kapten Mannerskantz (2 Svea art.), Löjtn. Greve C. L. von Rosen (K 2), Grosshandl. Nachmanson för deltagande i alla jakter utom en, samt Ryttmäst. Nyblaeus (K 3) för deltagande i alla jakter utom två.

Ryttmästaren greve Carl Bonde på Emperor, segrare i prisridning vid Olympiska spelen i Stockholm 1912.

Fabriks- **MUSTAD** märke

HÄSTSKOSÖM

och

STÅLBRODD

äro tillverkade av
finaste svenskt material

Se alltid till att märkena **MUSTAD**
finnes på sömmen och **M** på brodden

Säljes i varje järnaffär

A.-B. O. MUSTAD & SON

GÖTEBORG

Största tillverkning och export av
hästskosöm och broddsöm i Europa.

Krantz

Vid Nordiska Spelen 1913 segrade major P. Karsten på Ilex.

De följande tio åren.

Styrelsens sammansättning under denna tid är följande: Som ordförande har klubben fortfarande äran och den oskattbara fördelen att se H. K. H. Prins Carl. Såsom vice ordförande fungerar under de två första åren H. K. H. Prins Eugen därefter Överste Löwenhjelm under tre år och Översten, Greve Oxenstierna under de fem sista åren. Master är Löjtn. E. Linder under de fyra första åren, därefter Löjtn. N. Adlercreutz i fem år och slutligen Löjtn. Frih. Carl von Essen under 1906. Såsom sekreterare återfinna vi Löjtn. Greve von Rosen det första året, då han efterträddes av Löjtn. N. Adlercreutz i tre år — det sistnämnda året samtidigt master — därefter Löjtn. G. Björnström i tre år, vilken avlöses av Löjtn. Greve T. Bielke under år 1905 och Löjtn. E. af Kleen 1906.

Under denna 10-årsperiod äro släpjakterna det domineran-de i klubbens verksamhet och omsorg ägnas åt att driva upp meuten såväl till storlek som kvalitet. I den historik som sekreteraren Löjtn. Kleen uppläste vid klubbens jubileumsmiddag 1906 i Grand Hotels festsal fällde han bl. a. detta karatäristiska uttalande: "Man kan med fog säga att under de därpå följande åren klubbens historia är dess hundars historia". Så inköpte åren 1899 klubben en egen meute foxhounds och år 1903 gjordes en ny import så att klubben då ägde en meute av 18 fullt jaktdugliga importerade rävhundar. Klubbens dåvarande master Löjtn. Adlercreutz tillkom hedern av att ytterligare genom uppfödning utöka antalet så att sista året då han var master kunde klubben rida jakt bakom icke mindre än 42 hundar. Det var också genom frikostigt mecenatskap av två av klubbens civila medlemmar, Professor Sjögren och Direktör Levin, som det blev möjligt att anskaffa och underhålla ett så stort antal hundar. Hundgården var under denna tid inrymd i Livgardets till häst kasern, vilket i viss mån bidrog att minska omkostnaderna för meuten.

Jakt på vilt.

Mer än en gång gjordes försök att anordna vildjakter, så t. ex. vid Malmviks gård på Lofön och under en jaktutflykt till Uppsala där räv snart var i gång men försvann mycket fort i en lya. Åtskilliga gånger försöktes med bud-rävar som släpptes under senare delen av en släpjakt men resultaten blevo skäligen enkla. Räven sprang i små bukter, blev snart upphunnen av hundarna och söndersliten.

Ryttarandan och därmed skickligheten att till häst följa hundarna stegrades oerhört under denna 10-årsperiod. Hinder som förut ansetts oöverkomliga betraktades mot slutet av denna Linder—Adlercreutzska epoken som lätta och deltagaranantalet även i de svårare jakterna stiger oavbrutet. Jakter med en längd av 10 km. är ingenting ovanligt. På den tiden fanns ej garnisonens övningsfält — Järvafältet — men många av jakterna gingo i den terrängen då särskilt höjdhinderna voro vida fler än nu och framförallt ej preparerade. Att inhägna markerna med taggtråd förekom icke på den tiden, utan den gamla svenska pinngärdesgården var flitigt i bruk och gjordes av kraftigt virke. Den 26 oktober 1897 reds en jakt, i trakten av Fittja gård söder om Stockholm. Denna jakt hade en längd av 13 km. Denna ritt är i klubbens krönika synnerligen målande beskriven av signaturen "R" (R. von Rosen): "Denna jakt, som helt visst torde kunna betecknas såsom rekord i vårt land ej blott med avseende på det tillryggalagda avståndet, utan även då hänsyn tages till de under densamma överkomna hindrens antal och beskaffenhet, vittna otvetydigt om den utveckling denna rididrott under de senaste åren uppnått i vårt land — — —. Exempelvis må nämnas för att giva ett begrepp om det under denna ritt presterade, att hindrens antal med säkerhet kan uppskattas till omkr. *60 större*, vari-

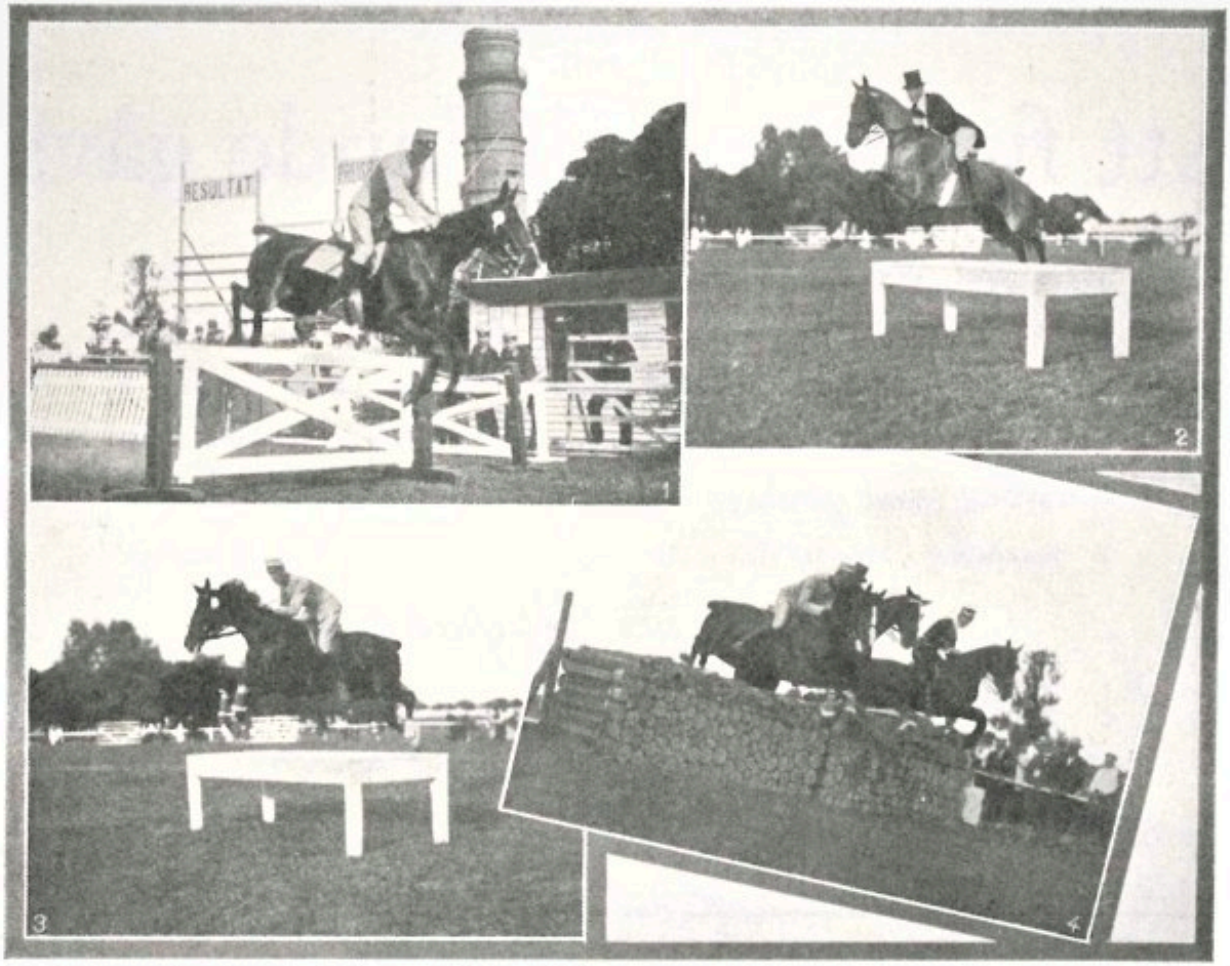
Dåvarande underlöjtnanten greve F. Bernadotte av Wisborg deltog på Xenia i Nordiska Spelens prishoppningar.

"HUNTER"-ALLTID PRICKFRI!

"Hunter" är en nyhet från TRETORN — en stark och lätt, modern ridstövel. Den är utförd i svart chevrogummi och försedd med den slitstarka Velvasulan och ett extra kraftigt hålfotsstöd. **Kr. 19:50**

TRETORN

Vid de internationella ryttartävlingarna i Trawemünde sommaren 1913 var Sverige starkt representerat. Bildserien här ovan visar i övre raden från vänster löjtnant P. Malmsten på Why Not och herr R. Olsson på Cutaway i lydnadsprishoppning. I nedre raden från vänster löjtnanten greve H. Horn av Åminne på Mona och den svenska gruppen i grupprishoppning, från vänster greve H. Horn, herr R. Olsson och greve C. Bonde.

bland många *mycket prövande* — — —. Ridningen utmärkte sig ej blott för mycken beslutsamhet och "schneid" utan även för gott omdöme samt god ryttarskicklighet i övrigt. Hästarna galopperade förträffligt på den i allmänhet lagom mjuka elastiska marken".

Hubertusjakten det året, vilken också var förlagd till terrängen söder om Stockholm vid Wårby, gick i två etapper, den första 5 km. och den senare 6 km., sålunda inalles 11 km. Krönikan säger om hinderna bl. a. att de voro synnerligen svåra, särskilt "såg en landsvägsbank verkligen "formidabel" ut för de mot densamma galopperande". Vidare förekom en grav, som på det ställe där mastern, Löjtn. Linder och pikörofficeren Löjtn. Greve R. von Rosen "flygande" togo den, var 6 meter bred. Vid halali utdelades 24 kvistar, ett antal som då ansågs stort. Jaktutflykter göras icke blott till Uppsala utan även till herresätena Steninge och Nynäs. Sällskapet kom vanligen på en lördag em. till respektive gästfria värdfolk, omedelbart till häst, red en trevlig jakt i ny terräng, förplägas med en god middag, låg kvar över natten för att på söndag morgon åter stiga till häst för att ånyo rida i ny terräng. Hemfärden sker efter en glad lunch på de charmanta godsen.

En minnesrik utflykt till Uppsala.

Jaktutflykten till Uppsala 1902 går nog sent ur deras minne som då voro med. På söndagen reste ett 20-tal medlemmar med hästarna på tåg till lärdomsstaden. I terrängen norr om staden reds jakt vid 2-tiden. Passerandet av en ravin med en bäck i botten beredde "fältet" en del muntra om ock något våta minnen. Rätt många officerare i Uppsala redo också med liksom en del studenter. Därefter följde en glad middag, vid vilken bl. a. Frih. Jan-Carl Åkerhielm, studerande vid universitet, höll ett muntert anförande. På måndagsmorgonen kl. 7 var det ånyo samling till jakt bakom hundarna. Efter omkring 4 km. togos de från spåret, och ett upplopp med tävlan om av den tyske diplomaten, Baron von Heintze-Weissenrode, skänkta tre hederspriser. Upploppet var 2.500 meter långt och utstakat med flaggor som en terrängritt nu för tiden. Segrare blev den sedan ryktbare steeplechaserryttaren, Underlöjtn. Wiedesheim-Paul, då vid Fort., 2:a pris togs av Underlöjtn. G. Uggla, A 1, och 3:e pris av Underlöjtn. R. Lovén, Fort. Kl. 8.50 fm. återvände jaktsällskapet med tåg till Stockholm. På grund av den redan då utverkade fria transporten till och från tävlingsplatser kunde klubben utan särskild kostnad för deltagarna genomföra ett sådant företag.

En liknande färd, som dock fullbordades på en och samma dag, söndagen den 1 november, företogs även påföljande år 1903. Även då reds jakt med upplopp tillsammans med Uplands fältridtklubb om ett hederspris, skänkt av Baron von Heintze-Weissenrode. Det erövrades av reservofficeren vid

Att finna en tilltalande gåva,

antingen såsom förnämligare idrottspris eller som personlig hedersgåva, kan ofta vara svårt nog, men frågan löses lyckligast genom att välja i det stora urval konstnärliga och vackra present-artiklar, som finnas hos oss. Endast kvalitetsvaror i enstaka exemplar av bestående värde erbjudas.

Leverantör till Fältrittklubben.

K. WILLIAMS

TEL. 21 10 04 — *Citypalatset* — TEL. 11 61 20

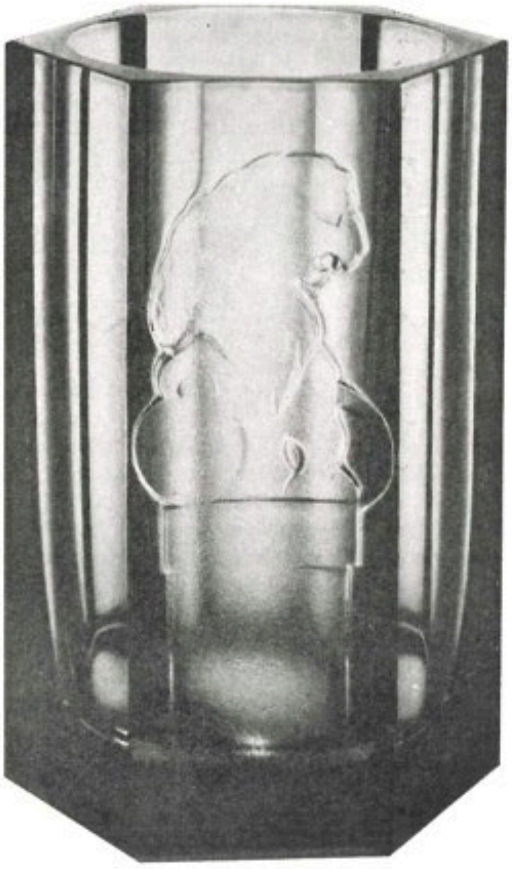
EFTERFRÅGA

KOSTA

GLASBRUKS

TILLVERKNINGAR

LÄMPLIGA
HEDERSGÅVOR

Greve Folke Bernadotte av Wisborg vid Svenska Spelens prishoppningstävlingar i Stockholms stadion sommaren 1916.

Hästgardet, Underlöjtn. Lindroth, 2:a pris, klubbens hederspris, av hans kamrat, Underlöjtn. Höglund och 3:e pris av Underlöjtn. Wannberg (Smål. hus:reg:te).

Små fält vid tävlingarna.

Jaktridningen är fortfarande det dominerande i klubbens verksamhet. Tävlingar avhållas visserligen regelbundet, men hava icke alls den omfattning som under senare tider. Åren 1904 och 1905 då Löjtn. Adlercreutz var master, bedrevs jakterna med största intresse och framgång. En av de många minnesvärda jakterna är den som en söndagsförmiddag av den nitiske mastern var utlagd på ägorna kring Halls gård i trakten av Södertälje. De väldiga gravarna, de massiva koppelräcken och den här och var djupa marken gör att de flesta deltagarna en eller flera gånger gå i kull. Generalstabskaptenen Greve R. von Rosen på sin viga skimmel Argentino räddar sig från fall, trots att hästen efter övervinnande av ett hinder en kort stund sprang på framknäna, plöjande en fåra i jorden med pannan. Ett par elever i Artilleri- och ingenjörhögskolans högre kurs slå runt med sina små lätta halvblodshästar, som skulle det hava gällt ett cirkesnummer. Men till "halali" komma alla, stolta men nersmorda.

En jakt som är särskilt omtyckt är den med samling vid Tureberg. Hubertusjakten 1904 går från Turebergs allé först norrut till gården Pommern där tappt göres och därifrån söderut till Turebergs hållplats där en andra tappt göres, varifrån jakten går vidare till halali vid Silverdal där kvistarna av Grevinnan S. Oxenstierna utdelas till de 45 deltagarna. Jaktens längd är 9.000 meter. Så rida deltagarna med de 29 hundarna i spetsen hela vägen till staden och samlas kl. 6 em. till Hubertusmiddag med damer på Grand Hotel.

År 1905 är det en blid vinter, varför inga jakter då kunde anordnas, men så blir höstjaktsäsongen så mycket livligare. 15 pokaljakter avridas då. Särskilt att minnas äro Sundbybergs- och Spånga-jakterna, Hesslebyjakten med sina breda, vattenfyllda gravar liksom jakterna vid Enskede och Huddinge samt icke minst Drottningholmsjakterna. Detta år börjar klubben att regelbundet rida jakt även på torsdagarna, vari garnisonens underofficerare även få deltaga. Hubertusjakten 1905 var 10 km. lång. Samlingsplatsen var vid Barkarby där även "ett flertal åskådare infunnit sig såväl till häst som till fots, och till vilka en del ekipager företrädesvis från ortens herrgårdar slöto sig". Spåret går så mot Jakobsberg till Säby över terrängen vid Hästa ner till "halali" vid Hjulsta där Friherrinnan C. Cederström utdelar kvistarna till de 50 deltagarna. "Krönikan" talar här om Löjtnanterna, Grevarna G. Lewenhaupt på "Miss Warren" och C. G. Hamilton på "Evoe", Fröken L. af Ugglas på Roina, Fru G. Hasselrot, Ryttmästare G.-A. Boltenstern, Kapten Liedstrand och Direktör Levin, vilka alla som vanligt hörsammat masterns kallelse.

Jakter på 14 kilometer.

År 1906 var vintern synnerligen gynnsam för jaktridning, isarna lågo ganska snart och otillräckligt med snö föll i januari. I februari och mars anordnades 10 st. jakter. Ekipaget "lånas" ibland ut till garnisonens truppförband så att Livdragonerna, Svea ingenjörkår och Svea trängkår hade egna jakter bakom hundar förutom klubbens allmänna jaktritter.

På hösten detta år blir mastern Löjtn. N. Adlercreutz kommenderad såsom lärare vid Ridskolan å Strömsholm, men innan han reser dit leder han den första höstjakten tisdagen den 2 oktober. Samlingen är vid Sundbyberg men halali vid Råsta. Deltagarantalet är 43 och i meuten ingå icke mindre än 32 hundar. Kvistarna utdelades av Ryttmästare E. Linder. Nästa jakt som i krönikan betecknas som underofficersjakt var följande torsdag. Som master red då Ryttmästaren Friherre C. Cederström, vilken också utdelade kvistarna. Fredagen den 5 oktober är samling till jakt vid Järvi. I

Ryttmästare B. Sandström på Abdullah.

BRISING & FAGERSTRÖM A.-B.

REGERINGSG. 24 **STOCKHOLM**

Renoverade lokaler

Glas, porslin, köks- och lyxsaker i alla prislägen, endast 1:a kvaliteter.

HOFORS HÄSTSKOR

KVALITETSMÄRKET

för hästskor är sedan gammalt vidstående märke, känt över hela landet. • Mångårig erfarenhet garanterar ingående kännedom om alla förekommande modeller och utföranden

SKF HOFORS BRUK, HOFORS

Ryttmästare Claes Köning tränar en blivande storhoppare, Corea.

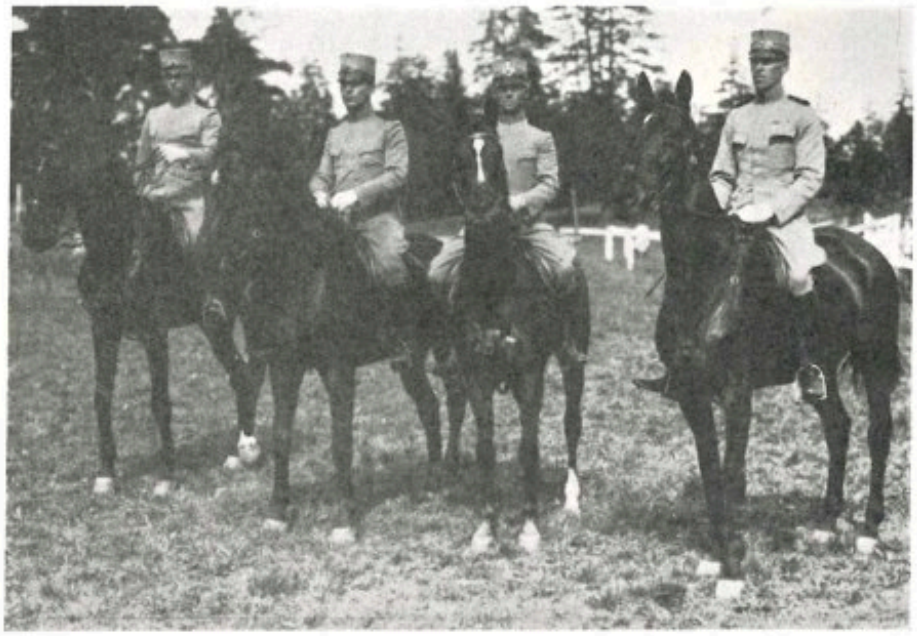
krönikan står antecknat: "Ego master 1:sta gången". Det var Löjtn. Friherre Carl von Essen som nu börjar sin mastertid, som skulle räcka i nio år. Inalles ridas denna höst 14 jakter. Den längsta reds den 30 oktober med en längd av 14 km. Samlingen var vid Turebergs station, varifrån "spåret" ledde söderut över det nuvarande övningsfältet förbi Hägerstalund—Granby—Kista—Ervinge till "halali" vid Råsta där 25 kvistar utdelades av Majoren, Greve Reinh. von Rosen. Hubertusjakten blev däremot kortare och gick vid Drottningholm med 53 deltagare. Kvistarna utdelades av Stockholms då mest framstående ryttarinna, Fru Hasselrot.

Tävlingarna under denna 10-årsperiod äro visserligen ej så dominerande i klubbens verksamhet men återkomma dock regelbundet en à tre gånger om året. Det har huvudsakligen varit prishoppningar som anordnats utom de nyss nämnda jakterna med upplopp. Prishoppningarna den 2 juni 1903 som försiggingo "på klubbens vackra bana" voro indelade i 4 klasser och propositionerna äro utskrivna i full överensstämmelse med vad som nu förekommer med stegrade handicapbestämmelsen, den lättaste klassen är sålunda för ryttare och hästar som förut ej tagit pris vid offentlig prishoppning och den svåraste klassen med en hinderhöjd av 1.3 meter är öppen för alla ryttare och hästar. Bland pristagarna må nämnas Underlöjtn. Greve Fr. Bonde med sin vackra Kosack, Löjtn. E. Linder med Don Carlos, Ryttmäst. Frih. Cl. Cederström med Palette, Underlöjtn. R. Cederschiöld med Wanda, Ryttmäst. Greve Rich. v. Rosen med Argention, Underlöjtn:a G. Björnström med Egron och Greve Carl Bonde med Fusee.

Fälttävling på programmet.

År 1904 voro prishoppningar och ett jaktlopp med master anordnade på vintern, den 20 mars. Rikligt med snö var det och ganska kallt. Banan var dock ganska hal, dock togos alla hinder lätt och ledigt. "Intressant var att se med vilken duktighet infanteriofficerarna redde sig", står det i tidningsreferatet. 61 anmälningar hade inkommit, en för den tiden stort antal. Många kända tävlingsryttare voro då med såsom generalstabsofficerarna J. Åkerman och G. Bouweng, Majoren G. Torén, Ryttmästare Boltenstern, Löjtn:a Linder och Adlercreutz, Underlöjtn:a G. Wannberg, L. von Krusenstjerna och H. Peyron m. fl. Jaktloppet som reds omedelbart efter hoppningarnas slut gick med start och mål på klubbens bana och till att börja med bakom hundarna. Som master red Löjtn. Adlercreutz. Segrare blev nuvarande sekundchefen för K 1, dåvarande Underlöjtn. Greve W. A. Douglas med Goy Lawn. Det hela blev mycket lyckat och prisutdelningen förrättades av H. K. H. Prinsessan Ingeborg, som med sin make övervarit samtliga tävlingar.

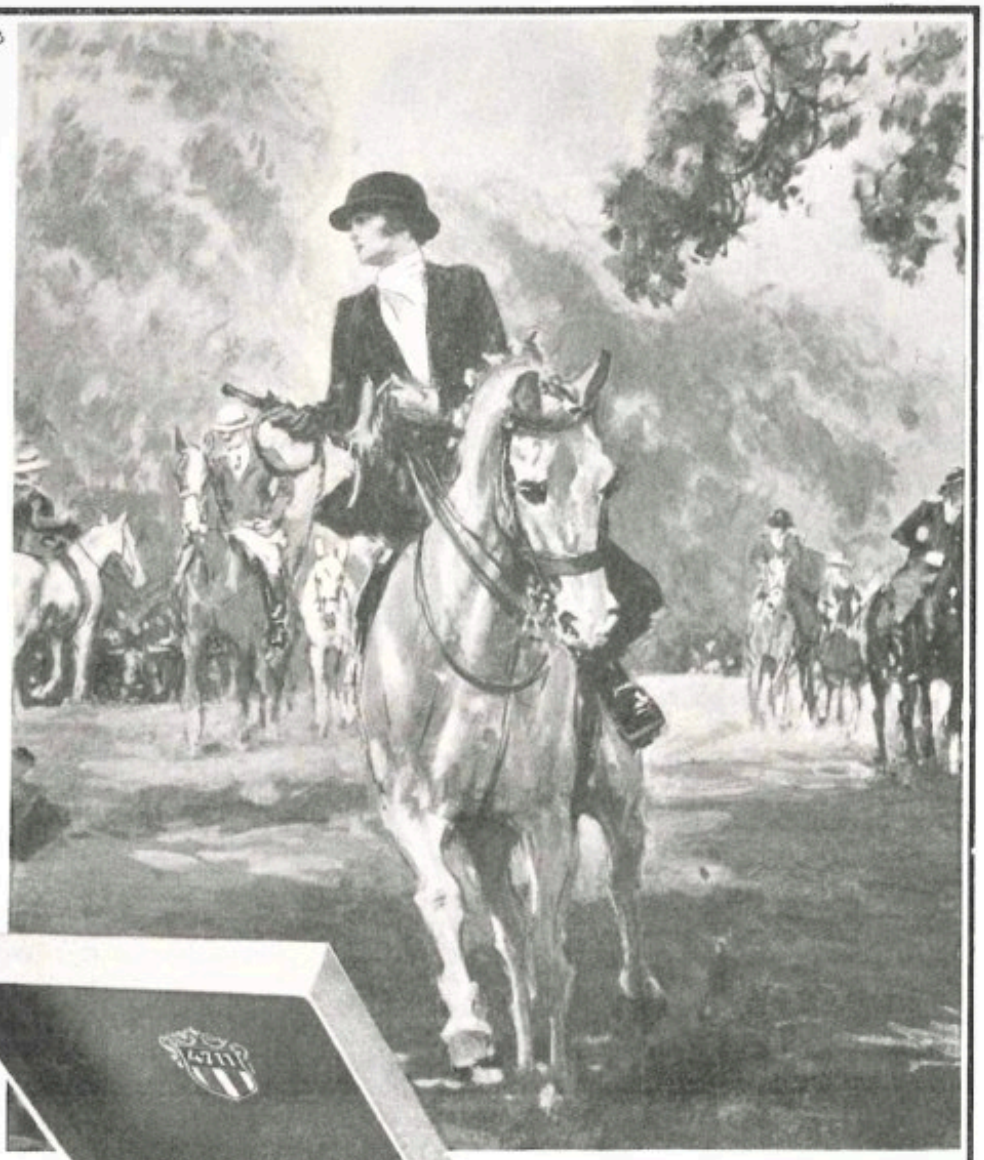
År 1905 äro tävlingarna anordnade på hösten den 1 okto-

Fortifikationens segrande lag i tävlingen om H. K. H. Kronprinsens pris vid SFK:s tävlingar 1928. Från vänster Grönhagen-Cora, Dyrsch-Ali, Dahlgren-Dorrit och Sylvan-Anita.

3614 5

En rask galopp — Ni har blivit varm av den hastiga takten — då finns det intet skönare än Troïka Eau de Cologne, som genom sin upplivande friskhet skänker Eder en säregen känsla av välbehag

De övriga förträffliga Troïka-artiklarna — puder, parfym och tvål — äro även livligt uppskattade av ryttarfolket

No. 4711. Troïka

Eau de Cologne - Parfym - Puder - Tvål

Ryttmästare Örn på Kornett, segrare i SFK:s stora prishoppning 1932.

ber "å klubbens naturskönt belägna hinderbana". De bestodo av prishoppning i fyra klasser samt en "fältridningstävlan" den senare under två dagar. Första dagens prov bestod i deltagande i en jakt bakom hundar och andra dagens i distansritt, prishoppning och prisridning i en följd. Nio tävlande startade här. Segrare blev Löjtn. Greve Percy Hamilton med Olga och andre pristagare Underlöjtn. Greve A. Douglas med Grisetoe. Bestämmelserna för denna tävling kan man säga hava varit grundläggande för propositionerna för den nuvarande fälttävlan (military), då de upptogo såväl ett dressyrprov som uthållighetsprov med terrängritt och prishoppning, fastän de olika proven kommo i en annan ordning än nu. De främsta pristagarna i prishoppningarna voro: Fru G. Hasselrot på Grano, Fil. D:r A. Ekström på Gina, Kaptenen H. Nordenfelt på Halali, Löjtn. Greve G. Lewenhaupt med Jolly Eye, och Kaptenen G. Björnström med Fanfar.

Även år 1906 avhölls liknande tävlingar, och nu infördes ordet "fälttävlan" i terminologien. Den 18 mars ägde prishoppningar i snö rum på klubbens bana i två klasser. Bland pristagarna må nämnas Löjtn:a G. Lewenhaupt och F. Wrede samt Frih. C. von Essen och N. Rudebeck. Även officerare från generalstaben, infanteriet, artilleriet och fortifikationen deltogo. Särskilda jubileumstävlingar avhöllos det året den 26—28 oktober. bestående av en fälttävlan och två prishoppningsklasser. Den förstnämnda tävlingen bestod av landsvägsritt 15 km. den 26, jakt och uppvisning av hästarna i ridning den 27 och slutligen jaktlöpning å Lindarängens kapplöpningsbana den 28 oktober. Segrare blev Ryttmäst. E. Linder med Grisons** och andre pristagare Löjtn. Greve Ch. d'Otrante med College Boy, tredje pris Majoren Greve Reinh. v. Rosen med Crystal Prince** och fjärde pris Direktör H. Levin med Sahib. Prishoppningarna voro motsvarande de nuvarande lättare klasserna. Bland pristagarna må nämnas Kaptenen, sedermera Generalen, Borgarrådet m. m. J. Åkerman, Underlöjtn. numera Översten Frih. A. Rappe, Fru G. Hasselrot och Ingenjören C. Michaelson. Hinderna voro ej överstigande 1,1 meter men voro absolut fasta.

Klubben firar 20-års jubileum.

Hubertusdagen firades med som förut nämnts jakt å Drottningholm och därefter högtidlighölls 20-årsjubileet med middag å Grand Hotel. Hedersplatsen intogs av ordföranden H. K. H. Prins Carl med h. exc. riksmarskalken Frih. v. Essen till höger och vice ordföranden Överste Greve Oxenstierna till vänster om sig. Greve O. tackade då å klubbens vägnar Prins Carl för vad han under de 20 åren gjort för klubben, erinrade om flera av de tillfällen då H. K. H. kraftigt och framgångsrikt fört klubbens talan. Vid kaffet begärde sekreteraren Kapten af Kleen ordet och skildrade i ett delvis humoristiskt anförande klubbens historia, slutande med att föreslå att de närvarande skulle enligt gammal ryttarsed med foten i stigbygeln och 4 hurra hylla H. K. H. och övriga klubbens stiftare.

Jakterna leddes som sagt av mastrarna löjtnanterna E. Linder och N. Adlercreutz, samt senare av Frih. Carl von Essen, biträdda av olika pikörofficerare såsom greve Reinh. von Rosen och Löjtn. P. Karsten. Pikörer och släpdragare voro underofficerarna Eriksson Sjödin, Lindquist och Malmborg under den första tiden och därefter Struve, Strömberg och Ekander.

Vinterjakternas tid.

Styrelsens sammansättning under följande 10-årsperiod 1907—1916 är följande:

Ordförande:	H. K. H. Prins Carl t. o. m. 1914.
	Generalmajor B. Munck 1915—1916.
V. ordf.:	Överste Greve Oxenstierna 1907—1911.
	Överste B. Munck 1912—1914.
	Överste Greve R. von Rosen 1915—1916.
Master:	Löjtn. Frih. C. von Essen 1907—1914.
	Löjtn. Greve G. Lewenhaupt 1915—1916.
Sekreterare:	Löjtn. E. af Kleen 1907.
	Löjtn. Greve C. G. Hamilton 1908—1916.

Ett vid SFK:s tävlingar ofta sett prisridningsekipage ryttmästare Th. Byström på Gulliver.

Deltagarna i SFK:s damprisridning vid tävlingarna 1932. Bilden visar från vänster Fröken G. Stangenberg på Tredenius, Fröken M. Herlenius på Urup, Fru B. Westerström på Vildöga, Fru S. Lindroth på La Dore, Fröken M. Forsell på Miramar, Fru E. Winbladh von Walter på Chevalier.

Jaktridningen florerar alltjämt som klubbens förnämsta verksamhet, men tävlingar börja allt mer och mer att komma i förgrunden. Samtliga år hava vinterjakter kunnat avridas utom år 1910 då "krönikan" helt lakoniskt säger: "Ej vinterjakter år 1910 på grund av brist på snö och is." År 1907 ridas icke mindre än 17 vinterjakter. Av dessa är den som reds den 1 mars särskilt värd att omnämnas. Samlingen skedde på klubbens bana där "kinematograferandet egde rum". Därifrån red man över Värtan till Lidingön, på vars norra strand hundarna lades på spåret som gick över isen till Vaxholm. Här gjordes en rast, förfriskningar intogos på hotellet och så gick jakten tillbaka över isen till Elfvik på Lidingön där några hinder togos och så var jakten slut vid Lidingöbron, där en av de tre deltagande damerna fru M. Cederström utdelade kvistarna till några och tjugo deltagare.

Hästsäsongen är också lyckad. Nu börja garnisonens övningsfält att anläggas och jakterna gå ofta över samma marker som nu. Lidingön är också omtyckt jaktterräng. Även nu samlas man en gång vid Huddinge till en 14 km. lång jakt och bland deltagarna märka vi namn som Majoren Vid Gen.-staben C. B. Hamilton, Ryttmästare G. A. Boltenstern m. fl. officerare, men också några flitiga civilryttare, Direktör H. Levin, Doktor Ekström och Ingenjör Michaelson. Bland damerna utmärker sig särskilt Fru Hasselrot som ofta utdelar kvistarna.

Även år 1908 ridas några vinterjakter. Höstsäsongens mest minnesvärda jakt är den på Strömsholm tillsamman med Ridskolan. Skildringen av denna är mest träffande gjord av den ena pikören dåvarande Sergeanten Ekander i sitt uttalande i denna skrift. I Hubertusjakten som reds från Järfälla till Ulriksdal där Prins Carl utdelade kvistarna, deltogo 65 ryttare och ryttarinnor.

Nordiska Spelens släpjakt.

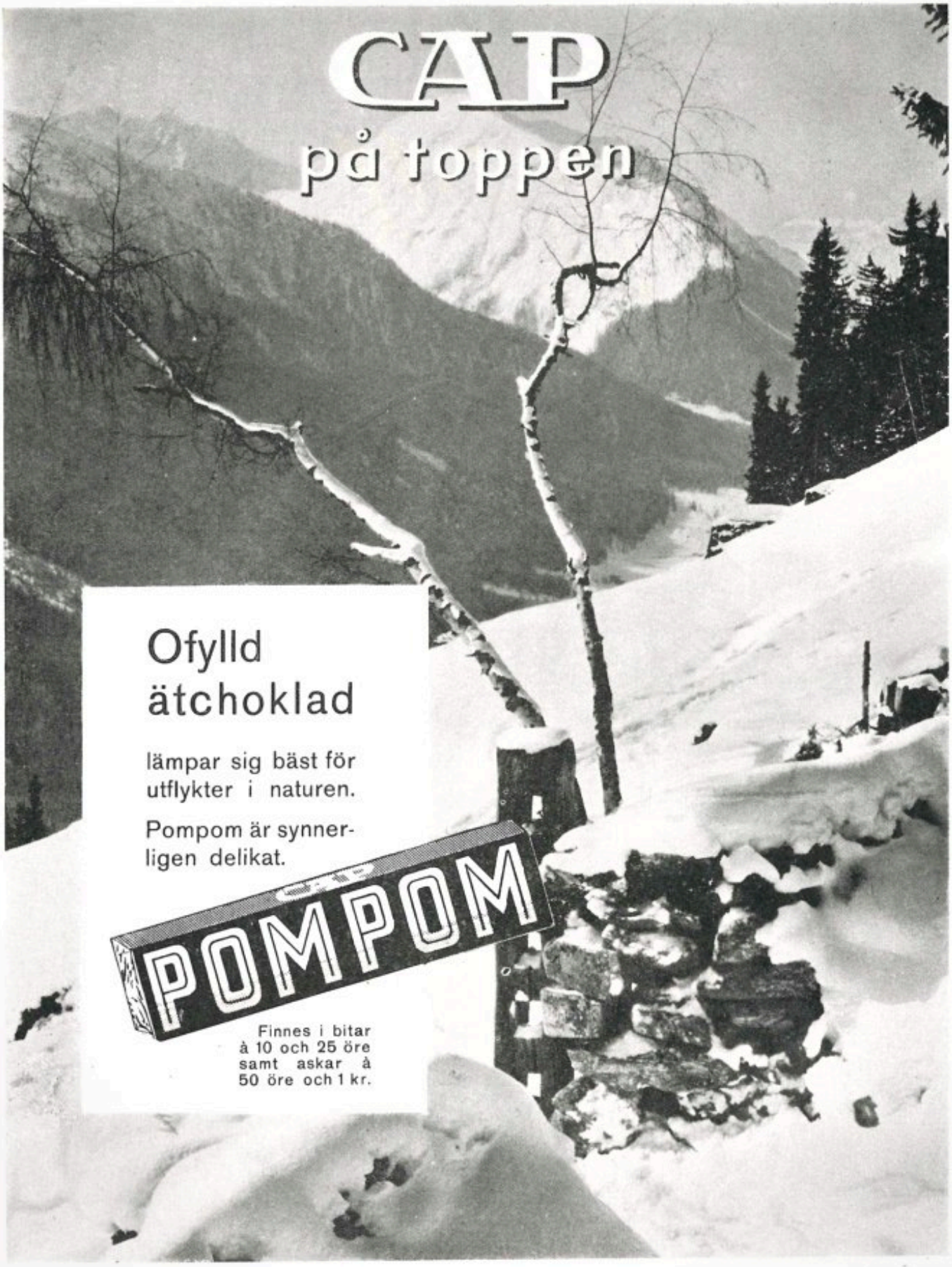
1909 anordnas Nordiska spel. Klubben håller den 12 febr. en stor släpjakt med samling på Valhallavägen. Därefter rider man ner på Norra Brunnsvikens is över denna till Ulriksdal ned på Edsviken. I täten synas fortfarande Prins Carl och Hertigen af Teck och bakom dem de båda danska officerarna Baron Reedt-Thott och Greve Danneskjold-Samsöe. Vid Silverdal rides upp i land där H. K. H. Kronprinsessan utdelar kvistarna till 214 deltagare. Den 14 februari rides en jakt från Skuggan över Lilla Värtan mot Lidingön, därifrån över Askrikefjärden mot Djursholm där Friherrinnan Claës Cederström utdelar kvistarna till de 120 deltagarna, däribland den ryske Generalen Pavlov. Den 5 mars rides en jakt i mörker med samling kr. 7.30 em. vid Fiskartorpet därifrån över Värtans is—Lidingö—Askrikefjärden —Stocksund—L:a Skuggan. Bland deltagarna omnämnes en av klubbens ivrigaste ryttare, Doktor L. Flodquist. Höstsäsongen är också livlig. Bl. a. ridas två jakter i Upsala den 6 och 7 november. Vid Hubertusjakten med samling vid Norrviken och halali vid Silfverdal utdelar Prinsessan Maria till häst kvistarna, dit H. K. H. begivit sig i bil.

1910 var vintern dålig, inga jakter. Höstsäsongen blev däremot lyckad med 10 jakter. Den längsta var vid Fittja, söder om staden med ett 30-tal deltagare. Referenten säger: Man såg nästan endast "de gamla vanliga" Fru Odelberg, Friherrinnan Leijonhufvud, Överste Torén, Major Åkerman, Ryttmästarna Adlercreutz, Hamilton och Bjelke, Kaptenerna Fick, Björnström, Kaijser, Hrr Malmström, Asp, Piltz och D:r Flodquist.

1911 ridas endast 4 vinterjakter. Efter den sista den 25 februari utdelas kvistarna av ryske Översten Sparre. Höstsäsongen upptager 10 jakter. Tävlingarna börja i någon mån inkräkta på jaktdagarna. Hubertusjakten gick på Järvafältet i terrängen vid Hjulsta och Tenstad och räknade 100 ryttare. Bland deltagarna detta år var tyske Militärattachén von Giese.

Klubbjakterna få beröm i tysk press.

Olympiaåret 1912 ridas blott 5 vinterjakter och 10 höstjakter med Hubertusjakten i snö på Järvafältet och 80 deltagare. 1913 är det åter Nordiska spel, tyvärr utan snö men med frusen barmark. Endast en vinterjakt avrides, nämligen på nyårsdagen, däremot utsträckes höstsäsongen ända till den 15 november, då den sista jakten för året rides. Samlingen var vid Turebergs station och distansen blev 12 km. Vid halali utdelade den unga Fröken M. Oxenstierna kvistarna till de 30

CAP
på toppen
Ofylld
ätchoklad
lämpar sig bäst för
utflykter i naturen.
Pompom är synner-
ligen delikat.
POMPOM
Finnes i bitar
à 10 och 25 öre
samt askar à
50 öre och 1 kr.

Robell
FÖR VAD SOM ÄR KORREKT
i
KLÄNNINGAR • HATTAR • SPORT
ACCESSOIRER
★
NYBROGATAN 12

Deltagarna i damkadriljen vid SFK:s ryttarfest i cirkus den 7—8 mars 1936 Från vänster Fru E. Norén, Fru R. Hasselgren, Fru S. Kistner, Fröken S. Arvidson, Fru S. Hansen, Fröken E. Dickson, Fröken M. Cervin och Fru W. Lind.

deltagarna. Bland utländska deltagare detta året var en av de flitigaste tyske Löjtnanten A. v. Brockhusen som i tyska tidningar skildrat klubbens verksamhet mycket berömmande.

1914 inställdes nyårsjakten på grund av H. M. Änkedrottningens frånfälle. 6 vinterjakter redos. Efter den sista av dessa utdelade den tyske Majoren Giese kvistarna vid halali. Endast 8 höstjakter medhinnas. Hubertusjakten avhålles söder om Stockholm med samling vid Skanstull och halali vid Enskede där General Nyblaeus utdelar 80 kvistar.

År 1915 börjar greve Lewenhaupt som master och 7 vinterjakter avridas. Höstsäsongen börjar med några ritter i terräng, ledda av klubbens skattmästare Kapten Ivar Holmquist. Den första egentliga släpjakten reds den 16 oktober på övningsfältet med halali vid Öv. Järva, där kvistarna utdelades av General Nyblaeus, som samma dag erhållit sitt avsked. Inalles ridas blott åtta släpjakter denna höst. Bland de flitigaste deltagarna återses Direktör Berghoff och Doktor Flodquist, Överste Boltenstern och Major Björnström, Grosshandlare M. Liander, Hrr Malmström och Enell med flera.

Jubileumsjakt med 100 ryttare.

År 1916 firar klubben sitt 30-årsjubileum. Vinterjakterna bedrivas flitigt och höstjaktsäsongen är mycket lyckad. I Hubertusjakten deltogo mer än 100 ryttare i uniform och röda rockar. Samlingen var vid Spånga kyrka varifrån "spåret" gick över Husby—Hästa—Eggeby—Rinkebyhöjden. Vid halali utdelade General Uggla järnekskvistarna till bl. a. Generalerna Nyblaeus och Munck, Överstarna Torén, Bergman, von Rosen och Boltenstern, den tyske Överstelöjtnanten von Giese och Överstelöjtnant Linder, Friherre Mannerheim, Direktör Berghoff, Doktor Flodquist m. fl. I jubileumsmiddagen på Grand Hotel deltogo D. D. K. K. H. H. Prinsarna Carl och Eugen med uppvaktning. Prins Carl överlämnade då till klubbens förre master Friherre Carl von Essen en ståtlig minnesgåva såsom tack för allt det arbete han nedlagt för klubben under sin nära 10-åriga mastertid. Vice ordföranden hyllade stiftarna i ett formfulländat tal, därvid framhållande klubbens gärning under de tre decennierna. Doktor Flodquist höll ett versifierat tal för hästen och efter middagen visades en film från dagens Hubertusjakt m. fl. av årets ritter.

Det var den under världskriget rådande forcerade militära tjänstgöringen som någon gång hindrade mastern att i sedvanlig ordning leda klubbens släpjakter.

Tävlingarnas omfattning ökar.

Tävlingarna under denna 10-årsperiod rådde större omfattning än förut. Åren 1907—1911 avhållas regelbundet prishoppningar på vintern i februari eller mars å klubbens bana och fälttävlingar vissa år även prishoppningar på hösten i oktober under 2 à 3 dagar. Propositionerna för dessa ändras något år från år, men så småningom kommer man fram ungefär till dem, som nu äro gällande. Även point to point-löpningar, ungefär som de nuvarande tävlingarna i terrängritt, avhållas under denna tid. Bland pristagarna återfinnas flera som fortfarande äro aktiva tävlingsryttare såsom Översten Greve C.-G. Hamilton, klubbens dåvarande sekreterare, Hovstallmästare Claes König, Major G. Dyrsch.

År 1911 i oktober anordnar klubben en förtävlan till de blivande olympiska spelens fälttävlan. Tyvärr samlar den blott 3 deltagare. Segrare blev dåvarande sekreteraren Greve Hamilton och andre man nuvarande sekreteraren Major R. Lovén. På hösten 1912 försiggingo hösttävlingarna i terräng med mycket stor tillslutning. Sekreteraren är tävlingsledare och bland pristagarna återfinna vi dåvarande Överstelöjtnanterna G. Bouveng och J. Åkerman, Fru von Braun, Löjtn. C. G. Lewenhaupt, Ryttmäst. Carl v. Essen, Major Björnström, Löjtn. Lundström m. fl. Under Nordiska Spelen 1913 anordnar klubben prishoppningar på sin bana. Någon snö var det icke men väglaget var trots detta icke allt för dåligt, då marken tinade upp frampå dagen. För första gången ägde då även laghoppning rum. Nio lag tävlade. Segrare blev Ridskolans lag, sammansatt av Löjtn. G. Hain, Fort. — Tärnan, Underlöjtn. B. von Bornstedt, Livdrag. — Godiva, Underlöjtn. A. Sandström, Norrl. drag. — Beauty, och Underlöjtn. C. Bernadotte af Visborg, Livdrag. — Xenia, med sammanlagt 4 fel. Bland pristagare i andra klasser må nämnas Major P. Karsten, A 1 — Ilex, Ryttmäst. B. G:son Holm — Kiriki, Löjtn. Greve G. Lewenhaupt — Medusa och ende civile deltagare Doktor Lars Flodquist — Fiorella m. fl.

Foderbrist och hårda tider.

De båda första åren under denna tid "rådde foderbrist och hårda tider, men detta kunde på intet vis nedsätta klubbens flotta ryttaranda", säger mastern i sin berättelse över jakterna. För att stegra intresset för deltagande i jakterna, instiftas år 1917 ett vandringspris till "bäste jaktkamrat" av Doktor Lars Flodquist. Han skänker då den vackra och ståtliga Carl XII:s

HEMINREDNINGAR

Förnämsta utförande
Moderata priser

GUNNAR H. WRANGE
AB. MÖBLER & INREDNINGAR
SVEAVÄGEN 25 STOCKHOLM

HÄFLA HÄSTSKOR

är det verkligt goda hovbeslaget.

Slitstarkt och segt material.

Marknadens äldsta Hästskor!

Lättriktade och arbetsbesparande vid skoning.

Av fackmän erkänt god passform och sömhälsställning.

*Alla förekommande typer av vinterbeslagskor, **speciellt grävskor med vintergräv av compoundstål**, tillverkas och föres delvis i lager. Beställ i god tid för vintern!*

Efterfråga **Häfla Hästskor** hos Eder järnhandlare.

SFK:s master 1933 major W. Löwenhjelm efter jakten på Lofön i oktober 1933.

statyetten som år 1917 tillfaller Generalmajor W. Bergman. Detta pris vandrar därefter i 10 år och vanns 1926 för alltid av Generalmajoren Greve Reinh. von Rosen. Denne under alla tider segerrike ryttare, sätter då upp en ny Carl XII:s statyett att vandra i 10 år. Vidare har Friherre Carl von Essen skänkt ett vandringspris till truppförband med i jakterna flitigast deltagande medlemmar, att vandra i fem år 1916—1920. Det vinnes första gången av Positionsartillerireg:tet och av samma regemente för alltid 1920 efter hård strid med Svea ingenjörkår. Deltagareantalet är också mycket stort. Så avredos 1918 10 st. vinterjakter med i genomsnitt 45 deltagare och 11 st. höstjakter med 85 deltagare i varje jakt. Bland de flitigaste märktes särskilt kavalleriinspektören Greve Rudenschiöld, Överstarna Greve R. v. Rosen och N. Bergman, Fru G. Horngren, Doktor Flodquist, Hrr Dahl, Flygt, Malmström, Michaelsson och Friherre C.-F. Bennett, den nuvarande ordföranden i Civila Ryttarförbundet, m. fl.

År 1919 red Ryttmästaren Greve P. von Rosen ofta som master vid förfall för den ordinarie mastern. Nio vinterjakter redos med början på nyårsdagen. Att intresset var stort framgår bl. a. därav att Ingenjör Hilding Flygt vid en jaktmiddag i sitt hem den 11 februari överlämnade 10 st. miniatyrstatyetter av Carl XII, avsedda att undan för undan såsom gåva överlämnas till den senaste innehavaren av det stora vandringspriset.

Höstsäsongen var mycket lyckad med början den 20 september och inalles redos 14 jakter. I krönikan skrives: "Årets jakter ha genomgående varit av hög klass. Hundarna ha gått utmärkt, med ljudeligt skall, och ekipagen ha hävdat sitt gamla anseende. Mastern, Greve Lewenhaupt, pikörerna Fanjunkarna Ekander och Skiöld samt släpdragaren Fanjunkare Närlund äro nu så in- och samarbetade att de nått ett fullkomligt mästerskap ifråga om jaktens ordnande".

Förbimarsch för drottningen.

De följande årens jaktsäsonger genomföras planmässigt och då och då på ett glänsande sätt. Drottningholm- och Huddinge-jakterna äro de mest gouterade. Så reds 1920 "the best run of the season" vid Huddinge. Vid halali utdelades 70 kvistar av 1:e pikören Ekander som den dagen blivit befordrad från Fanjunkare till Underlöjtnant i armén. År 1921 reds en storartad jakt vid Drottningholm i närvaro av H. M. Drottningen. Efter halali uppmarscherade jaktsällskapet på terrassen bakom slottet, där ordföranden Greve Rudenschiöld framförde klubbens underdånigaste hyllning, slutande i ett fyrfaldigt hurra för Hennes Majestät, varpå jaktsällskapet uppgående till nära 100 personer, defilerade. I tidningsreferatet står: "De civila ryttarnas antal var ovanligt stort". Klubben hade nämligen under denna tid glädjen att räkna sådana medlemmar som Direktör Berghoff, ingenjör Herman Rasch, Ingenjör Flygt, Doktor Flodquist, Hrr Knut Malmström och Ingenjör Dahl m. fl. bland sina flitigaste jaktryttare. Direktör Berghoff var även en mycket frikostig donator och skänkte mer än en gång avsevärda belopp till klubbens kassa.

År 1923 klagas det över dåligt väder och sekreteraren säger: "den oerhörda nederbörden omöjliggjorde alla jakter utanför övningsfältet". En tänkt utflykt till Lindholmen gick om intet av samma skäl, men antalet höstjakter uppgick dock till 12. Denna säsong red Kaptenen Greve C. G. D. Hamilton som master, då Greve Lewenhaupt var på militär kommendering utanför huvudstaden. Höstjakterna 1924 fingo en alldeles särskild klang över sig, i det att klubbens nuvarande ordförande, H. K. H. Prins Gustaf Adolf, då för första gången deltog. Den 23 oktober gick jakten i trakten av Bromma. Vid halali framförde vice ordföranden Frih. Carl von Essen klubbens hyllning till kvistutdelaren General Linder som för första gången efter sin seger i prisridning på olympiaden i Paris följde hundarna. Den 1 november "en dag som sent kommer att glömmas i Fältridtklubbens hävder" var jakten förlagd till Huddinge. 1:e pikören, Löjtn. Ekander föll med sin häst och skadade sig så svårt att han måste föras till sjukhus. Jakten avbröts en stund. "Någon verklig fart tycks det aldrig ha blivit på den avbrutna jakten", men den fullbordades dock. Kvistarna utdelades av dåvarande majoren Ivar Holmquist till bl. a. Konsulinnan G. Horngren, som ofta förekommer som deltagarinna i jakterna under dessa år. Hubertusjakten det året var förlagd till övningsfältet med samling vid Järfälla kyrka. "Inalles var det på spiken 100 ryttare och ryttarinnor, ekipaget inräknat". Vid halali utdelades järnekskvistarna av Prins Gustaf Adolf. "Efteråt defilerade ryttarna för ekipaget, varvid dock hundarna försiktigtvis ej togos med" står det i krönikan. Detta år har det även ridits vinterjakter i det bistra vädret, omväxlande på isarna och i terrängen. Här deltogo de käcka ryttarinnorna Fru E. Winblad von Walter, Fröknarna B. Lagerfelt och M. Åkerman, Överstelöjtnant Lagerhjelm, Ingenjörerna Rasch och Dahl samt naturligtvis en mängd av garnisonens yngre officerare.

Riskabel isgalopp.

År 1925 hade klubben några minnesvärda jakter. I mars månad reds en gång från Lidingön över Askrikefjärden upp på Rydboholmslandet där spåret ledde 3 km. på land över en hel del höjdhinder och så ner på isen igen mot Lidingön. Isen bågnade under ryttarskaran så att det var som att ständigt galoppera i en svag uppförsbacke. Allt gick lyckligt och när spänningen var över roade endast minnet av det vågade företaget. På hösten reds inalles 15 jakter varibland må nämnas en på 13 km. vid Fittja och Tullinge, en vid Årninge norr om övningsfältet med en massa krävande hinder och en vid Viksjö över delvis för klubbens medlemmar alldeles ny

Fenja

vinner

i konkurrensen!

Beställ Edra

Skjortor och Pyjamas

hos

FENJA

KUNGSGATAN 36II (Centrum)
Tel. 109933

terräng. Hubertusjakten gick på övningsfältet med 125 deltagare.

År 1926 firar klubben sitt 40-årsjubileum. Hubertusjakten gick då vid Drottningholm. Vädret var icke det bästa och betecknas som höstslask med duggregn. "Rendez-vous" var framför slottet på planen vid ångbåtsbryggan och "mellan officerarnas uniformer och damernas modärna pälsar skymtade man de röda frackarna mot markens tunna snötäcke som mogna lingon i en frusen gräddsky", skriver tidningsreferenten. Där märkte man först och främst klubbens ordf. General R. von Rosen, av gamla masters General Linder, Överste Adlercreutz och Översten Frih. von Essen, som dock på grund av benskada ej deltog i själva jakten, Översten Frih. Gyllenstierna, Majoren Greve Bonde, Löjtnanten Greve Folke Bernadotte, veteranerna D:r Flodquist och Dir. Berghoff samt många av våra civila ridnings koryféer. I trakten av Edeby lades de 16 hundarna på spåret. Farten blev genast tämligen frisk trots det ganska halkiga väglaget. Jakten gick vidare över Söderby—Lovö kyrka—Barkarby—Hvilan till halali vid Hvilan, där General von Rosen utdelade kvistarna. Jakten räknade icke mindre än 150 deltagare.

Ett berömt prisridningsekipage ryttmästare Sandström på Kreta.

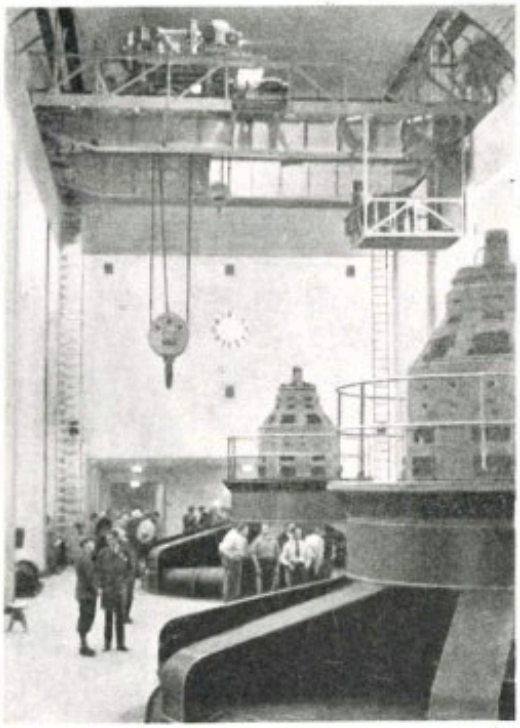
Jubileumsmiddagen avåts sedan på Hotel Royal där H. K. H. Prins Carl hedrade klubben med sin närvaro. Naturligtvis höllos en hel del tal som ömsevis historiskt och ömsevis humoristiskt skildrade den nu 40-åriga sammanslutningen. Det ståtligaste talet höll ordföranden General Reinh. von Rosen, som skildrade klubbens bildande 1886 och dess utveckling under de fyra decennierna. Han riktade ett tack till klubbens "urfäder och stiftare", främst dess förste ordförande Prins Carl. Vandringspriset till "bäste jaktkamrat" erövrades då av General von Rosen, som lovade att till nästa år sätta upp ett lika vackert pris med samma syfte.

Tävlingarna under denna period vinna ollt mer i omfattning i synnerhet som organisationen "Hästutställningen i Stockholm" nedlade sin tävlingsverksamhet 1917—19, varför de stora vårtävlingarna arrangeras av klubben. Likaså stod Fältridtklubben för ryttartävlingarna under Nordiska Spelen som anordnades 1917. Det var huvudsakligen prishoppningar (som förekommo) dels på klubbens "vackra bana" ock dels i terräng på hösten, då även terrängritt anordnades. Prisridning och fälttävlan förekommo till en början under dessa år icke alls. 1918 infördes åter prisridning bland vårtävlingarna med tre lättare och en svårare klass, den senare understödd av Svenska Ridsportens Centralförbund. 1919 är prisridningen åter borttagen men däremot äro två klasser terrängritt anordnade även på våren. 1920 är det åter Hästutställning i Stockholm som arrangerar vårtävlingarna och då ingår även prisridning i programmet uti fem klasser varav en svårare. Denna klass vinnes av Överste J.-A. Boltenstern med Iron över bl. a. Löjtn. B. Sandström — Sabel, Kapten J. Lundblad — Uno och Ryttmäst. Frih. W. von Essen — Nomeg. År 1921 har klubben åter tagit hand om vårtävlingarna men anordnade ej någon prisridning utan endast prishoppning i fem klasser varvid det förnämsta priset vanns av Konsul S. Jahnsson på Minsann. På hösten försiggingo de redvanliga tävlingarna i terräng under två dagar. 1922 däremot ingår även prisridning i vårprogrammet i fyra klasser. Detta år är det klubben som anordnar lagtävlan i prishoppning mellan regementen och kårer om H. K. H. Kronprinsens hederspris, vilket den sedan dess allt framgent gjort. Dessförinnan var det Hästutställningen som hade denna stora tävlan på sitt program. 1923—1926 äro tävlingarna i stort sett varandra ganska lika. På vårarna knytes det största intresset till lagtävlan om Kronprinsens hederspris och den svåra prisridningsklassen där våra blivande olympiaryttare undergå en viss förprövning.

SFK:s vice ordförande generalmajor G. Gyllenstierna till fots och mastern i SFK 1933 major W. Löwenhjelm.

Detta skede ligger så nära i tiden att det kanske är onödigt att gå in på allt för många detaljer. På hösten 1927 avgick Generallöjtnanten Greve Reinh. von Rosen som ordförande efter en lika lång som gagnande verksamhet inom klubben. Icke blott som ordförande och vice ordförande utan även som sekreterare och vid flera tillfällen som vikarierande

Maskinhallen vid Krångede kraftverk.

250 ton lyftkraft

Två av de tre traverserna om vardera 125 ton, som vi levererat till Krångede A.-B., äro anordnade för sammankoppling och lyfta därvid 250 ton.

Vi ha specialiserat oss för lyftverktyg av alla slag och ha mer än 40-årig erfarenhet i branschen.

Infordra alltid offert från

MALCUS

A-B. MALCUS HOLMQUIST

A.-B. MALCUS HOLMQUIST - HALMSTAD

Juveler, Guld, Silver,

Nysilver, Tenn, Optik, m. m.

Billigaste priser hos

SIXTEN LINDSTRÖM & Co.

NORRLANDSGATAN 12 TEL. 21 62 84

Kapten C. Dahlgren på Falken segrare i SFK:s fälttävlan 10—11 mars 1934.

master och pikörofficer har Greve von Rosen gjort en stor insats i klubbens liv.

Klubben får ny ordförande.

Han efterträddes av H. K. H. Prins Gustaf Adolf, som fortfarande såsom ordförande leder klubbens öden. Samma år avlöste också dåvarande översten Frih. G. Gyllenstierna Friherre Carl von Essen såsom vice ordförande. Såsom mastrar hava fungerat först Greve G. Lewenhaupt i tre år, så Majoren W. Löwenhielm i fyra och slutligen Ryttmästaren P. Brändström under de tre sista åren. Sekreterareposten har beklätts av kaptenen Frih. C.-R. von Essen under de fem första åren och av Major R. Lovén under de fem sista åren. Denne har också med denna befattning innehaft sysslan som skattmästare.

Styrelsen har under denna tid sökt att uppehålla de gamla traditionerna och även i viss mån utvidgat verksamheten. En mycket viktig angelägenhet har varit att ordna klubbens bana såväl i administrativt avseende som tekniskt. Flera förbättringar hava utförts tack vare stöd av och samarbete med de militära myndigheterna och Stockholms Gasverk samt A.-B. Tennisstadion. Så har galoppbanan runt själva hinderbanan blivit satt i ett förträffligt skick. Banan i sin helhet har dränerats och planerats, nya fasta höjdhinder och en cementerad vattengrav ha byggts. Prisridningsbanan har också förbättrats. En åskådarläktare har uppförts på den s. k. flaggstångshöjden vid hinderbanans östra sida.

Ekonomien, som alltid varit svår att balansera, har under denna tid vunnit i stadga. Välvilliga och frikostiga donatorer, bl. vilka må nämnas Hovjuvelaren K. Anderson och D:r Alb. Pauli, hava bidragit med avsevärda summor till klubbens bästa, och medel hava t. o. m. kunnat fonderas. Meuten har trots alla svårigheter kunnat bibehållas, även om hundantalet har måst nedbringas till 12, alla friska och skarpsprungna hundar.

Jaktridningen har i stort sett bedrivits som förut, d. v. s. med en vinter- och en höstsäsong. Naturligt nog har icke jakternas antal under vintersäsongen varit lika stort. Så voro vintrarna 1927, 1930 och 1934 så milda och snöfattiga att endast en eller två jakter kunnat ridas. Men övriga år, särskilt 1931, 1933 och 1936 hava ända upp till 9 vinterjakter genomförts. Höstsäsongen däremot hava planmässigt kunnat bedrivas med 12 à 16 jakter varje år. Medaljer och pokaler hava utdelats för flitigt deltagande och strävan att vinna General von Rosens ståtliga vandringspris till "bäste jaktkamrat" har sporrat intresset i hög grad. Deltagareantalet särskilt i höstjakterna har varit stort och ganska jämnt, icke minst under de tre sista åren. Som förut hava jakter regelbundet varit ordnade vid Drottningholm och de hava alltid varit bland de mest omtyckta och omväxlande. Största intresset har naturligtvis knutits till Hubertusjakten den 3 november.

15 år som master.

De hava samtliga år utom detta, jubileumsåret, ridits på Järvafältet. Deltagarantalet har varit stort. Över hundra deltagare i Hubertusjakten är icke ovanligt. År 1926 då Majoren Greve Gustaf Lewenhaupt red sin jakt som master efter att i femton år innehaft denna befattning, utdelades 120 kvistar vid halali. Klubbens medlemmar ville genom stor tillslutning hedra den populära mastern, som på festen efteråt blev föremål för en särskilt livlig och hjärtlig hyllning. De svåraste jakterna och med den skarpaste farten under denna 10-årsperiod hava ridits bakom Major Löwenhjelm som master. Visserligen var deltagarantalet ej fullt så stort som eljest ofta varit fallet, men ridskickligheten och hästarnas kondition sattes på verkliga prov. Hubertusjakten 1933 på Järvafältet gick i ösregn, men likafullt hade något över 80 ryttare hörsammat kallelse till jakt. Major Löwenhielm hyllades vid festen på kvällen med en särskild hedersgåva, ett jägarhorn av silver.

I slutet av år 1931 avgick i samband med avskedstagande ur militärtjänsten Löjtnanten i armén C. J. S. Skiöld som klubbens 2:e pikör. I flera tiotal år hade han då troget och vil-

Fälttävlingsresultatet uträknas vid SFK:s vintertävlingar 1936. Från vänster överste G. A. Douglas, Major S. Westerling, Major R. Lovén, sittande andre pikören fanjunkare Lorentzon.

från Skånes slätter till Norrlands fjäll

TRELLEBORG

Bilringar

ligt skött sin befattning och gjort sig allmänt omtyckt för sitt käcka och flärdfria väsen och sitt manliga och ståtliga uppträdande.

Året därpå avgick även klubbens 1:e pikör, Löjtnanten i armén Nils Ekander efter att hava tillhört klubbens ekipage i omkring 30 år. Hans insatser för klubbens jakter hava varit ovärderliga, hans sakkunniga och ömma vård om hundarna, hans djärva uppträdande till häst som pikör framför fältet, hans breda godmodighet och trygga, skånska sätt har med rätta gjort honom populär samt allmänt värderad och omtyckt även utanför klubbens krets. Han efterträddes av Fanjunkaren vid K 1 G. Andeéhn.

Under Ryttmästare P. Brändströms mastertid har deltagarantalet vid jakterna åter stigit. Särskilt omtyckta hava de jakter blivit som lagts utanför själva övningsfältets gränser såsom vid Hesselby, Näsby, Viksjö och icke minst Drottningholm, dit årets Hubertusjakt är förlagd.

Tävlingarna hava under dessa sista 10 år allt mer ökat i omfattning. Förutom de tre stora offentliga tävlingarna på vintern, våren och hösten, hava också under de senaste åren s. k. seriehoppningar anordnats i Livregementets ridhus. Vintertävlingarna hava huvudsakligen avhållits inomhus på grund av de osäkra vinterförhållandena som varit rådande. K 1:s ridhus har av sekundchefen välvilligt upplåtits, åskådarläktare hava uppförts, belysningen har förstärkts, så att det gamla önskemålet, en täckt hippodrom, nästan gått i uppfyllelse.

År 1934 fingo vårtävlingarna ett internationellt inslag, i det att inbjudan att deltaga i dessa hade utfärdats även till Danmark, Finland och Norge. Även till Estland och Lettland hade inbjudan ställts, men från dessa båda länder kunde tyvärr inga ryttare infinna sig. Från Danmark infann sig en ryttare, från Finland tre ryttare och två ryttarinnor och från Norge 2 ryttare samt 4 ryttarinnor. Särskilt framgångsrika voro de norska damerna, som av fem pris i prisridning togo tre.

Deltagarantalet i tävlingarna har nästan konstant ökats, särskilt åren närmast före de olympiska spelen och prestationerna, enkannerligen i prisridning, hava stegrats undan för undan. Många uttagningstävlingar till de olympiska spelen såväl i prisridning och prishoppning som fälttävlan har klubben ordnat både vinter och vår.

Vid en återblick på de gångna 50 åren kan med skäl sägas, att klubben städse arbetat för sitt från början uppsatta mål: "att väcka och underhålla håg för fältmässig ridning". Mätte så ske allt framgent. *R. L.*

Stockholms Fältrittklubbs plakett

Stockholms Fältrittklubbs plaketter ha utdelats till följande personer:

I **guld** (förgyllt silver) till

H H. K. H. Kronprinsen och
H. K. H. Prins Carl senior.

I **silver** till

H. K. H. Prins Carl senior
Generallöjtnanten Greve R. von Rosen
Doktor Alb. Pauli
Hovjuvelerare K. Anderson
Kammarherren, Greve Gustaf Lewenhaupt
Majoren, Greve Pontus von Rosen
Majoren Wilhelm Löwenhielm
Direktören K. Heinecke
Direktören J. Berghoff
General Stefan Horthy von Nagybánya, Ungern
Kaptenen, Friherre C.-R. von Essen
Doktor Lars Flodquist
H. K. H. Prins Eugen
Prins Oscar Bernadotte
f. d. Ministern, Friherre J. Beck-Friis
f. d. Ryttmästaren, Greve Fritz von Rosen
Generalmajoren E. Linder
Översten N. Adlercreutz
Kabinettskammarherren, Friherre C. von Essen.

I **brons** till

Hovstallmästaren, Greve Carl Bonde
Generalmajoren R. von der Lancken
Majoren Greve Percy Hamilton
Majoren Gustaf Hernlund
Professorn Gerhard Forssell
Hovstallmästaren, Friherre Wilhelm von Essen
Ryttmästaren, Friherre Carl Rosenblad
Ryttmästaren, Friherre Carl Strömfelt
Majoren Casimir Reuterskiöld
Skulptören Eugen Hammarberg
Majoren Åke Grönhagen
Hovstallmästaren, Ryttmäst. Cl. König
Ryttmästare F. Gärdin
Hovjägmästaren C. Ad. Öhrström
Översten S. Gadd
Översten, Greve A. Douglas
Översten E. Tydén
Överstelöjtnanten G. Hain
Översten P. Lagerhjelm
Översten, Greve C. G. D. Hamilton
Översten C. Trägårdh
Överstelöjtnant S. Granfelt
Majoren S. Westerling
Fru Gertrud Cervin
Fröken B. Lagerfelt
Ingenjör H. Flygt
Herr Knut Malmström
Direktören H. Arvidson
Majoren S. Colliander
Generallöjtnant J. Åkerman
Generalmajor M. Blomstedt
Generalmajor I. Holmquist
Översten P. Carlberg
Överstelöjtnanten L. von Krusenstjerna
Överstelöjtnanten, Friherre S. Åkerhielm
Överstelöjtnanten A. Janse.

SVERIGES i sitt slag
STÖRSTA RADIO-
TIDNING
är

SVENSK
RADIO-REVY

Prenumerationspris
pr Helår Kr. 2.50

Finnes hos alla cigarraffärer och kolportörer

S:t Eriksplan 1. — Postgiro 57777 — STOCKHOLM

Jubileumsjakten på Drottningholm

Jaktsällskapet vid jubileumsjakten rider genom Drottningholms gamla alléer ut till rendez-vous. Främst synes från vänster Prins Gustaf Adolf och generalmajor G. Gyllenstierna. I andra ledet från vänster fröken Stina Arvidson och överste Douglas. Bakom den sistnämnde generalkonsul Ljungberg.
(Foto Pressens Bild)

Stockholms Fältridtklubbs 50-årsjubileum högtidlighölls med en storartad jakt på Drottningholmslandet för att fira minnet av den schnitzeljakt, som för 30 år sedan under ledning av prinsarna Oscar, Carl och Eugen reds över dessa klassiska marker, den dag Fältridtklubben bildades.

Vid samlingen kl. 2 hade 150 ryttare och ryttarinnor inträffat med sina hästar vid Kungsladugård för att delta i den 8 km. långa jakten. Spåret gick runt Hogsta gård ner mot Lovö kyrka, där ett 30-tal ryttare och ryttarinnor, som ville spara sina hästar, anslöto sig till det övriga fälte.t I god fart bakom hundarna förde mastern fältet i en vid båge över markerna ner mot Edeby gård, där det blev halali.

Kvistutdelningen förrättades icke vid halali utan deltagarna ordnade sig bakom prins Gustaf Adolf och general Gyllenstierna i täta led och redo förbi ekipaget för att hylla detsamma och bringa mastern sin tacksamhet. Härefter fortsatte man landsvägen till Drottningholmsparken och genom lindalléerna mot slottet. På trappan till nedersta terrassen väntade de tre prinsarna och ett stort antal åskådare, bland vilka märktes ståthållare Murray med maka, svenska ridsportens centralförbunds ordförande greve Carl Bonde, hovstallmästare König samt andra av ridsportens främsta målsmän och övriga intresserade.

Sedan alla deltagarna marscherat upp med prins Gustaf Adolf och de övriga styrelseledamöterna framför fronten, hyllade prins Gustaf Adolf med några ord prinsarna Oscar, Carl och Eugen såsom klubbens urfäder samt bad prins Oscar utdela järnekskvistarna, den traditionella belöningen för varje ryttare, som från rendez-vous till halali ridit S:t Hubertusjakten. En efter en defilerade så ryttarskaran förbi prinsen och mottog sin kvist. Till slut tackade prins Gustaf Adolf för den ära prins Oscar bevisat klubben. 149 kvistar utdelades.

Bland deltagarna märktes utom de förut nämnda överstarna Tydén, Douglas och Sjöberg, överstelöjtnant Wallman, fruarna Nordin, Winblad von Walter och Hasselgren, fröknarna Lagerfelt, Stangenberg och Arvidsson samt andra unga ryttarinnor.

Den väg jakten gick låg över godsägare Trapps Edeby, hrr Bäckströms Norrby, Söderbergs Rörby, Bergmans Barkarby, Östers Lovö prästgård, Floréns Söderby och Carlssons Hogsta.

Lillsessan tittar på pappa vid jubileumsjakten på Hubertusdagen ute vid Drottningholm.
(Foto Pressens Bild)

Gentlemän *sy* sina kläder *av Drags tyg*

Varje herre, som är mån om sitt yttre, är angelägen om att alltid bära välsittande kläder av gott material. Ett vackert fall, stor slitstyrka och förmåga att väl hålla pressen äro egenskaper, som av gammalt utmärka Drags fabrikat. Välj därför ett Drags tyg för Er nästa kostym, och Ni kommer snart underfund med, att Ni gjort ett gott val — ty Drags tyger äro *kvalitets*fabrikat från början till slut.

DRAGS
Moderna TYGER

Drags tyg och en bra skräddare — mottot sedan 300 år!

DRAGS AKTIE BOLAG — NORRKÖPING

En ståtlig festbankett

Jubileumsbanketten på Grand hotel Hubertusdagen 1936. I mitten på långsidan till vänster å bilden synas Prins Gustaf Adolf och Prins Carl. (Foto Pressens Bild).

Efter lyckligen genomförd Hubertusjakt ute på Drottningholms klassiska marker samlades Stockholms Fältridtklubbs medlemmar och vänner till en jubileumsmiddag i Grand Hotels spegelsal. Vid denna presiderade Prins Gustaf Adolf som på sin högra sida hade Prins Carl och på den vänstra generallöjtnant greve Reinhold von Rosen. Bland gästerna märktes många kända ansikten från flydda tider och stämningen under middagen var den allra bästa.

Prins Gustaf Adolf som höll dagens festtal erinrade om klubbens verksamhet under de gångna 50 åren och uppehöll sig särskilt vid den första jakten som avreds 1886. I detta sammanhang delgav han de nuvarande en del intressanta utdrag ur ett brev från en av deltagarna i jakten, dåvarande andre sekreteraren i utrikesdepartementet Joachim Beck-Friis, vilken ju också är en av klubbens stiftare. Vi tillåta oss här återge de citat som talaren gjorde ur brevet.

Prins Gustaf Adolf utdelar Generallöjtnant R. von Rosens vandringspris till bästa jaktkamrat 1936. Snett bakom synes löjtnant Carl Silfverstolpe. Till höger pikörerna fanjunkarne Andehn och Lorentzson samt D:r Lars Flodquist. (Foto Pressens Bild).

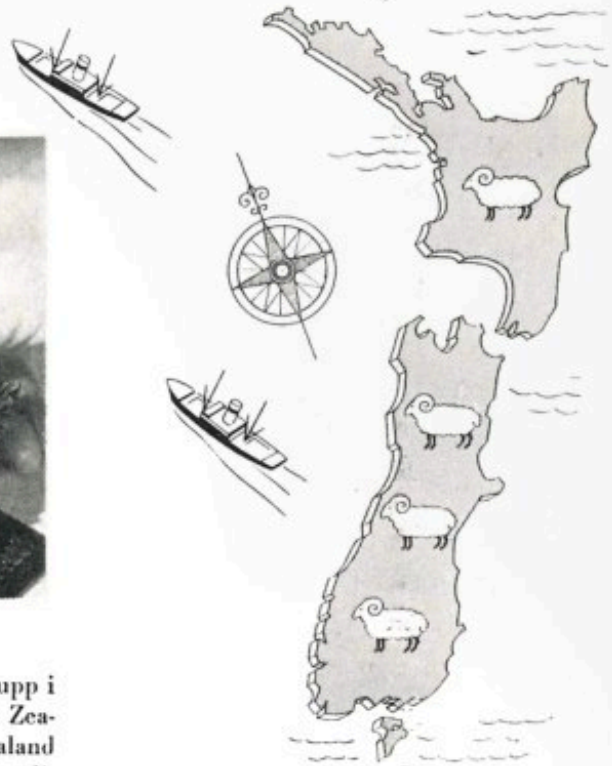
Jag hade ju tänkt beskrifva "the royal hunting" i måndags. Jo! Först så kom vi dit d. v. s. till Drottningholm och installerade oss i en af paviljongerna, dit Prinsarne infunnit sig. Alla voro ju i uniform utom Wrangel och jag. Så gick vi ner och tittade till våra hästar som gått landsvägen för sig. Så vid 3-tiden sutto vi upp och samlade oss på gården framför stora ingången, der hofvet var församlat. Nu infann sig H. M. Konungen och gaf cour till oss som bildade cirkel kring trappan. Derefter kom äfven H. M. Drottningen ut på trappan och nickade vänligt ända tills Deras Majestäter åkte bort genom den ena af de långa alléerna af lindar. Vi afredo sedan åt ett annat håll att söka schnitzlarna, som voro rosafärgade och på förhand utlagda af Prins Oscar*) och Ny-

*) Vid jubileumsfesten den 3 nov. 1936 invände Prins Carl, när han hörde Prins Gustaf Adolf läsa upp detta utdrag: "Nej, det var allt jag, som lade ut banan".

Fin-fin ull på tusenmilaféärd

för att bli präktig tweed
åt landets alla friluftsälskare...

På andra sidan jordklotet ligger en ögrupp i Stilla Havet — Nya Zeeland eller New Zealand som den heter på engelska. New Zealand är ett typiskt högland och med ett synnerligen behagligt klimat. Temperaturen varierar något i olika delar av landet men blir ej någonstädes under + 7,5° i den kallaste månaden, som är juli, och ej över + 19° i den varmaste — februari.

För fåravel är detta idealiska natur- och temperaturförhållanden. Och det blir också verkligt hög klass på den ull som produceras här. Den får en jämn och kraftig samt mycket krusig stapel med vacker lyster. Det är egenskaper som gör New Zealand-ullen till bästa tänkbara material för tillverkning av en kvalitetstweed.

Nyborgs som alltid äro måna om att bjuda sina kunder en högklassig vara, ha just införskaffat detta härliga material för sin sporttweed. För att detta tyg skall stå i allra högsta klass, väves det t. o. m. av dubbeltvinnat garn.

Se New Zealand Tweed hos Eder skräddare — Ni måste medge att det är ett förnämligt tyg i trevliga — kanske något djärvare mönster än å annat tyg och i förnämliga, livliga färger.

NYBORGS

NYBORGS NEW ZEALAND TWEED

Pennprovet

ett bevis för kvalitet på en tweed. Ni kan sticka en blyertspenna genom Nyborgs New Zealand Tweed utan att någon tråd brister. Hålet som uppstår försvinner spårlöst om Ni med fingrarna sträcker tyget omkring hålet. Trådarna intaga då åter fullständigt sitt ursprungliga läge.

De stora tygnyheternas skåp

som Eder skräddare gärna visar Eder innehåller förutom New Zealand Tweed ett 100 tal nyheter i kostym och ytterplaggstyg för höst och vinter. ✦ Blått är den stora färgen och de bredrandiga mönstren mest dominerande.

För övrigt finnes allt vad Ni kan önska Eder i herrtyg och i den kvalitet, som gjort Nyborgs tyger så populära. Även kollektionens allra billigaste tyger äro värda Edert förtroende. Borgmärket som är stämplat å tygets baksida är en garanti för Nyborgs-kvalitet.

blaeus. I galopp bar det så af öfver stock och sten, opp för berg och ner i dalar allt under evigt hojtande och skrikande af "Haliho"! Hvar gång man hittade en ny bunke papperslappar. Nu kommo vi ut på ett öppet fält, der vi fingo sätta af i karriär öfver en del diken inför Deras Majestäters ögon, som höllo på en väg i fältets midt. — Här hände ett av äfventyren, i det att Prins Eugens irländare durkade och slutligen lär ha kulbyterat så att Prinsen kom i backen och blef smutsig. Så fortsatte vi genom skog och mark — det hela varande en timma — och framkommo slutligen till en af alléerna, hvari uppploppet skedde i kapplöpningsfart, och konsten låg i att taga en i ändan af alléen upphängd räfsvans. Adolf P. Hamilton blef den lycklige, ty han red mera sakteliga, vi andra skenade bara förbi. Vi sutto så af framför Deras Majestäter och ledde hem hästarna för att lugna dem.

Prins Oscar Bernadotte delar ut kvistarna efter slutad jubileumsjakt på Drottningholm Hubertusdagen 1936. Längst till vänster synes Prins Carl. (Foto Pressens Bild).

P. S.

Om Ni få höra ett rykte att jag ramlat af vid jagten, så är det falskt, men har sin förklaring deri, att jag midt under en vild karriär uppe i en skogsbacke stannade och hoppade af för att plocka upp Prins Eugens mössa — och fick hofvet, som höll i en char à banc, se "Godfly" stående utan ryttare, deraf ryktet. — Så går det när man vill vara hofman.

——o——

Prins Gustaf Adolf riktade därefter ett tack till alla dem som under åren lagt ned arbete och intresse för klubbens verksamhet och utveckling och höjde sitt glas för 50-åringen.

Prins Carl talade därefter för sin speciella skyddsling Stockholms Fältridtklubb. Talaren drog upp en del biider ur klubbens liv och hyllade sina kamrater från jakttiden. Det briljant framförda talet mottogs med mycket entusiasm.

Stockholms Fältrittklubbs ordförande Prins Gustaf Adolf med vice ordföranden generalmajor G. Gyllenstierna omedelbart vid rendez-vous för jubileumsjakten. (Foto Pressens Bild)

General Gyllenstierna , SFK:s vice ordförande talade för mastrarna och yttrade bl. a.:

Master betyder ju mästare, och mästare i fältridning hava i sanning dessa herrar varit.

Jag anser det vara bland den största heder, som kan tillkomma en ung officer vid beridet truppslag, att utses att leda en fältridtklubbs jakter. Därtill fordras icke blott att vara en djärv och skicklig fältryttare utan även stort omdöme, tankfullt uppträdande, och ett mycket omsorgsfullt arbete. Dessa egenskaper ha samtliga våra mastrar i hög grad besuttit.

Om det i början av S. F. K:s tillblivelse var jämförelsevis lätt att anordna jakter, har det under årens lopp blivit allt svårare. Den allt tätare bebyggelsen och intensivare uppodlingen av terrängen med ty åtföljande ståltrådshinder i Stockholms närhet har år för år minskat möjligen till jakter där. Det är därför med alldeles särskild tacksamhet och beundran som jag vänder mig till vår nuvarande master. Jag tror mig en gång förut ha betecknat honom såsom "arbiter elegantiorum", höjdpunkten av elegans, då han i sin röda rock rider i spetsen för fältet, och aldrig haver han lämnat någon möda ospard för att göra jakterna till högtidsstunder. Icke minst Hubertusjakten i dag skall för oss deltagare bliva ett minne för livet.

Oupplösligt förenade med mastern är den övriga delen av ekipaget — pikörerna och hundarna — och i detta sammanhang bör släpdragarens arbete i det tysta icke förgätas. Vilka av S. F. K:s jaktkamrater minnas icke med glädje Ekander och Skiöld, och våra nuvarande pikörer, Ondéhn och Lorentzson, gå värdigt i sina företrädares fotspår eller kanske rättare rävspår. Och hundarna! Än kan S. F. K. hålla sig med en meute, hur länge, det beror på våra donatorer. Visst kunna jakter och flotta jakter ridas utan hundar, men säkert är att utan dessa mister jakten en del av sin tjusning.

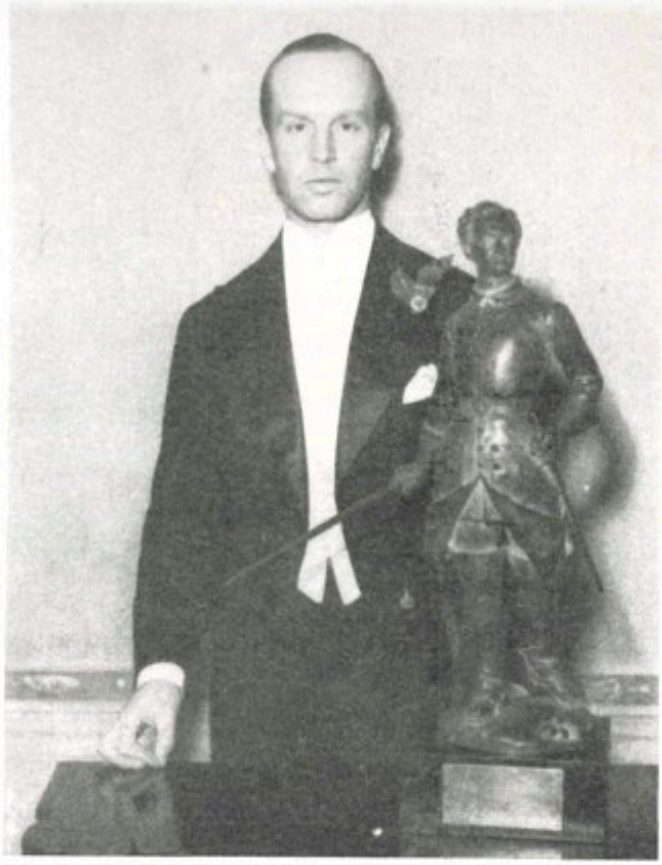
Där uppe ovan molnen med himlen alltid blå sitter i denna stund alla jägares skyddspatron, den gode S:t Hubertus. Med välbehag blickar han ned på oss, särskilt på sina gunstlingar mastrarna. Eders Kungliga Högheter, mina damer och herrar,

Jakten bläses in. (Foto Pressens Bild)

jag ber nu att vi på gammalt jägarmanér sätta högra foten i stigbygeln, och så ett tvåfaldigt hurra för S:t Hubertus, mastrarna med ekipagen.

Det tal för hästen, som aldrig får saknas vid en Hubertusjakt, höll ryttmästaren Robert Montgomery, som humoristiskt och originellt skildrade historiska hästar alltifrån Bucephalus, via den okände springare, som räddade sveakonungen genom att störta sig ned för klippan vid Kungshatt, Brandklipparen och Napoleons hästar, till det svenska kavalleriets äldste nummerhäst vid regementsdöden 1927.

Finske militärattachén major Lars Ehrnrooth — "bäste jaktkamrat" 1936. (Foto Pressens Bild).

Talens långa rad avslutades genom ett med starkt bifall mottaget anförande av den finske militärattachén major Ehrnrooth, i vilket han framförde en hälsning från finska ryttarkamrater och framhöll den betydelse fältridtklubbens verksamhet haft för alla Nordens ryttare.

Klubbens vandringspris till bäste jaktkamrat under året tilldelade klubbens ledamöter genom stadgeenlig omröstning Finlands militärattaché major Ehrnrooth, som alltså fick mottaga generallöjtnanten greve R. von Rosens hederspris, den ståtliga Karl XII:s-statyetten i brons, vilken förut innehafts av så många framstående jaktryttare. Prins Gustaf Adolfs tillkännagivande av klubbens beslut hälsades med ett bifall, som otvetydigt visade att priset tillfallit årets i sann mening bäste jaktkamrat.

År 1932 instiftades klubbens plakett på förslag av vice ordföranden Generalmajoren, Frih. Gyllenstierna, sedan genom hans försorg erforderliga medel skänkts därtill. Plaketten utdelas dels som erkänsla och belöning för tjänster mot och arbete för klubben och dels som pris och minnesgåvor vid tävlingar. Den förekommer i brons, silver och guld (förgyllt silver) de sistnämnda båda slagen numrerade i löpande följd. Den är ritad av Ryttmästaren, Frih. Carl Strömfelt och utföres hos A.-B. Hovjuvelerare K. Anderson.

S. F. K:s "bästa jaktkamrater"

Karl XII statyen — SFK:s vandringspris till bästa jaktkamrat.

Doktor Lars Flodquists hederspris (Carl XII) till "Bäste Jaktkamrat".

Vinnare:

1917 generalmajor W. Bergman
1918 majoren greve Th. Bielke
1919 generalmajoren greve Th. Rudenschiöld
1920 översten greve R. von Rosen
1921 doktor Lars Flodquist
1922 översten friherre Carl von Essen
1923 ingenjör F. Dahl
1924 direktör J. Berghoff
1925 överstelöjtnant P. Lagerhjelm
1926 generalmajoren greve R. von Rosen (för alltid).

Generalmajoren Greve R. von Rosens hederspris (Carl XII) till "Bäste Jaktkamrat".

Vinnare:

1927 överste I. Holmquist
1928 bankir K. Malmström
1929 major R. Lovén
1930 direktör J. Berghoff
1931 direktör Fr. Swartling
1932 kapten Tor Wibom
1933 fröken B. Lagerfelt
1934 major S. Westerling
1935 översten greve Arch. Douglas
1936

Friherre Carl von Essens vandringspris
till truppförband med i jakterna flitigast deltagande medlemmar.

Vinnare:

1916 Kungl. Positionsartilleriregementet
1917 Kungl. Svea Ingenjörkår
1918 Kungl. Svea Ingenjörkår
1919 Kungl. Positionsartilleriregementet
1920 Kungl. Positionsartilleriregementet (för alltid).

S. F. K:s jaktpokaler

Innehavare av klubbens 20-, 15-, 10- och 5-års jaktpokaler:

20-årspokal:

Kapten T. Wibom.

15-årspokal:

Överste G. Björnström, doktor L. Flodquist, major R. Lovén, kapten T. Wibom.

10-årspokal:

Kapten A. Arvén, överste G. Björnström, ryttmästaren greve T. Bielke, direktör J. Berghoff, kapten M. Björlin, kapten E. Carlson, ryttmästare C. E. Cederlund, ingenjör F. Dahl, doktor L. Flodquist, generalmajor I. Holmquist, överstelöjtnant L. von Krusenstjerna, kapten B. Kjellgren, major R. Lovén, herr Knut Malmström, kapten E. R. Nilsson, kapten P. Söderström, kapten H. Thamsten, kapten T. Wibom, major S. Westerling.

5-årspokal:

Herr E. Asp, kapten A. Arvén, direktör H. Arvidson, överste G. Björnström, ryttmästaren greve T. Bielke, överste A. Braunerhjelm, direktör J. Berghoff, kapten M. Björlin, kapten A. Bexelius, kapten E. Carlsson, ryttmästare C. E. Cederlund, major K. von Döbeln, ingenjör F. Dahl, major G. Dyrssen, doktor A. Ekström, grosshandlare G. Egnell, doktor L. Flodquist, kapten K. Falkenberg, generalmajoren friherre G. Gyllenstierna, major Å. Grönhagen, kapten B. J. W. Gyllencreutz, kaptenen greve A. Hamilton, generalmajor I. Holmquist, översten greve C. G. D. Hamilton, överstelöjtnanten greve G. Hamilton, kapten S. Hedenstierna, löjtnant K. Hafström, major L. von Heijne, kapten F. A. G. Hedquist, generalkonsulinnan G. Horngren, överstelöjtnant L. von Krusenstjerna, major G. Kaijser, kapten B. Kjellgren, major R. Lovén, överste P. Lagerhjelm, kapten G. Lönegren, fröken B. Lagerfelt, ingenjör P. Michaelsson, kapten R. Malmsten, herr K. Malmström, kapten K. J. T. Magnell, major P. Montgomery, kapten E. R. Nilsson, överste H. Peyron, kapten A. B. Palm, kapten J. O. A. Palme, kapten C. M. Pereswetoff-Morath, majoren greve P. von Rosen, generalmajoren greve Th. Rudenschiöld, ingenjör H. Rasch, direktör E. Rundblom, major S. Strömman, kapten P. Söderström, direktör Fr. Swartling, överstelöjtnant G. A. Smith, löjtnant T. F. F. Stockenberg, kapten S. Salander, löjtnant H. S:t Cyr, löjtnant C. Silfverstolpe, kapten H. Thamsten, fru Tvermoes, major R. Wallman, kapten T. Wibom, major S. Westerling, kapten H. Wester, kapten S. A. G. Wettervik, godsägare O. Wahlin, generallöjtnant J. Åkerman.

Kammarherren Friherre C.-F. Bennets hederspris.

Vinnare:

1925 ingenjör F. Dahl
1926 ingenjör F. Dahl (för alltid).

Stockholms Fältrittklubbs medlemmar

HEDERSLEDAMÖTER:

	Inträdde i klubben
PRINS OSCAR BERNADOTTE	1886
Adlercreutz, N., överste, Strandvägen 43	1890
Anderson, K., hovjuvelerare, Villa Kåa, Djurgården	1904
Berghoff, J., direktör, Ulrikagatan 4	1909
Boustedt, B., generallöjtnant, Sibyllegatan 46, 48	1929
Cederström, Cl., friherre, överste, *Hälsingborg*	1887
de Champs, H., generallöjtnant, Johannesgatan 20	1891
von Essen, C. M., friherre, Kabinettskammarherre, Kavlås	1895
von Essen, C. R., friherre, kapten (A 1) Östermalmsgatan 59	1914
Flygt, H., ingenjör, Valhallavägen 73	1915
Hamilton, C. G. D., greve, överste (A. 7), *Visby*	1904
Hammarskiöld, L., generallöjtnant, Eriksbergsgatan 1 A	1924
Heinecke, K., direktör, Strandvägen 7 A	1913
Holmquist, I., generalmajor, *Östersund*	1900
von Krusenstjerna, L., överstelöjtnant (A. 1), Valhallavägen 128	1903

Ingenjör H. Flygts hederspris (Sir Carson) till "mest förtjänta tävlingsryttare".

Ing. Hilding Flygts vandringspris.

Vinnare:

1920 löjtnant Cl. König
1921 konsul S. Jahnsson
1922 löjtnanten greve J. De la Gardie
1923 löjtnant H. Wester
1924 generalkonsulinnan G. Horngren
1925 fröken M. Flodquist
1926 löjtnanten greve G. F. von Rosen
1927 löjtnanten friherre C. E. von Platen
1928 kapten G. Dyrsch
1929 ryttmästare Cl. König (för alltid).

	Inträdde i klubben
Lewenhaupt, C. G .S:son, greve, kammerherre, Karlavägen 57	1903
Lilliehöök, G., generalmajor, Rådmansgatan 18	1930
Linder, E., generalmajor, Karlavägen 49	1889
Löwenhielm, W., major, Östermalmsgatan 101	1906
Murray, A., ståthållare, Slottsbacken 2	1910
d'Otrante, Ch., förste hovstallmästare, Väpnargatan 1	1936
von Rosen, P., greve, major, Strandvägen 3	1903
von Rosen, R., greve, generallöjtnant, Östermalmsgatan 45	1887
Sager, E., förste hovstallmästare, Hamngatan 14	1887
Sparre, L., friherre, generallöjtnant, Strandvägen 25	1919
Åkerman, J., generallöjtnant, Mariehill, Djurgården	1910

STÄNDIGA LEDAMÖTER:

Damer.

Anderson, Signe, fru, Villa Kåa, Djurgården	1926
Bennet, Gunilla, friherrinna, Slättäng, *Örtofta*	1915
von Braun, F., fru, *Göteborg*	1910
Cedergren, Nadeschda, fröken, Riddaregatan 1	1928
Cervin, Gertrud, fru, Skeppargatan 47	1933
Gyllenstierna, Agneta, fröken, Sturegatan 29	1934
Hasselrot, G., fru, Gripsnäs, *Mariefred*	1903
Horngren, Gunvor, generalkonsulinna, *Pau, Frankrike*	1917
Johansson, Karin, Bragevägen 4	1936
Kistner, Sally, fru, Birger Jarlsgatan 69	1933
Lavonius, Mary, bergsrådinna, Ö. Brunnsparken 13 C, *H-fors*	1929
Nordin, Hildur, fru, Sturegatan 24	1935
Oxenstierna, Siri, grevinna, Sirishov, Djurgården	1896
Swartz, E., fru, Arsenalsgatan 4, *Göteborg*	1916
Söderberg, Karin, fru, Hovslagaregatan 5	1928

Herrar.

Ahlström, N., major	1930
Alfort, A. M., underlöjtnant, (I. 1:s reserv), Eriksbergsgatan 18	1935
Almgren, B., direktör, Kungsgatan 19	1924
Andersson, A., direktör, Bragevägen 1	1928
Andersson, G. A., agronom, Rossvik, *Hällsta*	1927
Arvidson, H., direktör, Valhallavägen 120	1928
Asp, E., direktör, Skeppargatan 49 B	1909
Beck-Friis, J., friherre, ryttmästare, Sturegatan 20	1910
Bennet, C. F., friherre, kammarherre, Strandvägen 55	1917
Bildt, A. R., godsägare, Lejondal, *Bro*	1903
Bodén, H., häradshövding, *Saltsjö-Duvnäs*	1910
Bodén, S., godsägare, Örnäs, *Kungsängen*	1910
Bonde, N. G., greve, major, Strandvägen 78	1898
Breide, H., med. d:r, Stureplan 6	1922
Carlsson, J., grosshandlare, Breda Gränd 5	1920
Cederschiöld, R., major, Villagatan 13	1898
Dahl, F., ingenjör, Baldersgatan 3	1915
De Geer, C., friherre, ryttmästare (K. 1), Bragevägen 10	1915
De Geer, G., friherre, ryttmästare (K. 1), Östermalmsgatan 95	1917
Dickson, E., kammarherre, *Sparreholm*	1895
Egnell, G., direktör, Kronobergsgatan 7	1916
Ek, A., herr, Djursholms Ridhus, *Djursholm*	1925
Ericsson, E., överste, Riddargatan 70	1892

	Inträdde i klubben
von Essen, F. W., friherre, hovstallm., Rydboholm, *Rydbo*	1902
von Essen, R. H., friherre, f. d. ryttm., Signesberg, *Bro*	1887
von Essen, W. H., friherre, överste, Skeppargatan 8	1886
Falkenberg, G., friherre, ryttmästare, Kvistrum, *Forsaström*	1914
Flodquist, L., med d:r, Engelbrektsplan 2	1909
Fogman, E., överste (Flygv), S:t Eriksgatan 10	1902
Frykberg, K. E., direktör, *Tyskland*	1918
Fuhr, E., grosshandlare, Styrmansgatan 52	1915
Graf, G., ingenjör, Östermalmsgatan 49	1923
Grönhagen, Å., major (Fort.), *Eksjö*	1909
Grönlund, J., direktör, Nybrokajen 9	1930
Gullander, O., konsul, Karlavägen 91	1930
Gyllenstierna, E., frih., löjtnant (K. 1), Sturegatan 29	1932
Gyllenstierna, G., frih. ,generalmajor, Sturegatan 29	1905
Hain, G., överstelöjtnant (Fort.), Östermalmsgatan 27	1910
Hallenborg, S., kapten (Gst), Runebergsgatan 12	1919
Hamilton, G., greve, löjtnant (A. 1), Östermalmsgatan 83	1927
Hamilton, J., greve, kabinettskammarherre, Artillerigatan 46	1909
Hansen, H., grosshandlare, Pipersgatan 11	1916
von Hedenberg, A., krigsdomare, Brahegatan 27	1918
Hernlund, G., major (A. 1:s res.), Riddargatan 29	1906
Hirsch, O., direktör, Karlavägen 83	1917
Holmquist, H., major, Östermalmsgatan 29	1915
Horn af Åminne, H., greve, ryttmästare, Styrmansgatan 57	1916
von Horn, C., ryttmästare, Ristomta, *Ösmo*	1898
von Horn, N., ryttmästare, Eflinge, *Gustafsberg*	1904
von Horn, R., kammarherre, Kammakaregatan 6	1918
Håkansson, G., överstelöjtnant, Karlaplan 7	1893
Hägg, D., fältläkare, Biblioteksgatan 29	1925
Isaksson, C. M., direktör, Ulrikagatan 15	1929
Jacobsson, H., grosshandlare, Strandvägen 7 B	1909
Jahnsson, J., generalkonsul, Östermalmsgatan 21	1902
Jahnsson, S., konsul, Box 1254, *Stockholm 16*	1912
Johansson, B., direktör, Bragevägen 4	1921
Johnson, A. A:son, generalkonsul, Karlavägen 37	1908
Johnson, H. A:son, legationsråd, Östermalmsgatan 49	1918
Johnsson, O., direktör, S:t Eriksgatan 73	1920
Karsten, P., överstelöjtnant, Borg, *Mantorp*	1886
Kjellgren, B. J., kapten, Erik Dahlbergsgatan 3	1911
Koux, H., direktör, Ulrikagatan 5	1927
Kristensen, A., direktör, Humlegårdsgatan 15	1919
Lagerhjelm, P. U., överste (Ö:a förd:s res.), Sturegatan 58 B	1905
Lagerfelt, A., friherre, gen.-major, *Boden*	1896
Lagergren, R., direktör, Östermalmsgatan 89	1922
Lagerheim, T., friherre, överste, Engelbrektsgatan 4	1897
Lanke, R., tandläkare, Birger Jarlsgatan 44	1926
de Laval, G., major (A. 1), Sturegatan 28	1904
Leth, A., major (A. 8), Valhallavägen 120	1912
Lindberg, S., konsul, Karlavägen 68	1916
Lovén, R., major, Kommendörsgatan 30	1901
Ljungberg, E., generalkonsul, Floragatan 15	1923
Löfgren, S., kapten ,Tegnérgatan 11	1928
Malmström, K., herr, Odengatan 83	1910
Meeths, H., grosshandlare, Årsta slott, *Västerhaninge*	1918
Morén, A., överfältveterinär, Linnégatan 34	1919
Möller, P. A., kapten, *Saltsjöbaden*	1900
Nordenfalk, J. A., friherre, kab. kammarh., Strandvägen 17	1887
Nordwall, A. G., direktör	1918
Norrby, R., fil. d:r, Tillflykten, *Tumba*	1917
Peyron, H., överste (K. 3), *Skövde*	1904
Qvennerstedt, S., kapten, Författarevägen 35, *Älsten*	1917
Rasch, H., ingenjör, Floragatan 4	1919
von Rosen, C., greve, hovstallm., Parkvägen 34, *Djursholm*	1888
Rosenbaum, C., direktör, Värtavägen 14	1918
Rosenblad, C., friherre, ryttmästare (K. 1:s öst.), Narvavägen 32	1910
Rudebeck, N., hovmarskalk, Slottsbacken 2	1899
Rundblom, E., direktör, Grevmagnigatan 9	1924
Schröder, C., fabrikör, Storgatan 27	1900
Schumacher, W., ingenjör, Ö. Yttringe, *Lidingö*	1901
Silfverstolpe, C., löjtnant (A. 1), Stureparken 13	1928
Stiernstedt, J. C., friherre, kammarherre, Björnsviken, *Åby*	1897
von Stockenström, L., ryttmästare, Berga, *Åkers Styckebruk.*	1916
Strandman, C. A., bokhandlare, Drottninggatan 71 C	1920
Ström, G., överstelöjtnant (Fort.), *Boden*	1908
Swartling, F., direktör, Lilla Ridhuset, Stadion	1917
Swartz, C., löjtnant, Arsenalsgatan 4, *Göteborg*	1916
Sylvan, P., generalmajor, *Hälsingborg*	1916
Sylvén, G., direktör, Karlaplan 8	1921
Söderhjelm, E., godsägare, Östermalmsgatan 4	1920
Söderström, P., kapten, Baltzar von Platensgatan 1	1915
Sörensen, E., ryttmästare, Norrmalmstorg 16	1896
Sörensen, O. T., major, *Gudhem*	1918
Thiel, R., bankir., *Saltsjö-Duvnäs*	1928
Thunberg, E., direktör, Engelbrektsgatan 25	1916
Tydén, E., överste (Fort.), Östermalmsgatan 36	1905
Wachtmeister, N., greve, hovstallmästare, *Tistad*	1914
Wahlin, O., direktör, Värtavägen 18	1914
Wallman, R., major (Fort.), Valhallavägen 96	1907
Wannberg, G., ryttmästare, Strandvägen 51	1903
Wersäll, A., ryttmästare, Döbelnsgatan 46	1918
Westerling, S., major, Brahegatan 56	1906
Wettergren, C. G., direktör, Vattugatan 7	1918
Wibom, T., kapten, Villagatan 23	1907
Wiborgh, G., överstelöjtnant, Nybrogatan 67	1897
Åhgren, E., bankir, Karlbergsvägen 16	1912
Östman, L. G., godsägare ,Torstensonsgatan 2	1919

ORDINARIE LEDAMÖTER:

Damer.

Alrutz, Märta, fröken, Torsgatan 30	1934
Anér, Gunvor, fru, Stora Torget 7, *Uppsala*	1932
Arvidson, Stina, fröken, Valhallavägen 120	1928
Ballin, Wally, fru, Verdandigatan 3	1933
Bergenstråhle, Karin, fröken, Forsby, *Wråka*	1936
Bernadotte af Wisborg, Estelle, grevinna, Dragongården	1929
Bratt, Marja, fru, Karlaplan 8	1918
Cervin, Margit, fröken, Skeppargatan 47	1935
Dickson, Essie, fröken, Linnégatan 86	1936
Ekstedt, Eva, fröken, Rudbecksgatan 15, *Västerås*	1936
Fogelmarck, Kate, fru, Kammakaregatan 4	1930
Friis, Lotty, fröken, Engelbrektsgatan 3	1931
Hain, Alice, fru, Östermalmsgatan 27	1925
Hansen, Sascha, fru, Pipersgatan 11	1928
Hasselgren, Ruth, fru, Strandvägen 65	1923
Hermelin, Gunilla, fröken, Gripenberg, *Tranås*	1930
Holmqvist, Ingrid, fröken, Germaniavägen 5, *Djursholm*	1930
Högman, Ulla, fröken, Linnégatan 94	1930

	Inträdde i klubben
Högstedt, Märta, fru, Wittstocksgatan 7	1931
Jahnke, Anna-Greta, fröken, Stortorget 11, *Hälsingborg*	1936
Johansson, Anna-Greta, fröken, Grevgatan 16	1926
Key, Thyra, fröken, Östermalmsgatan 7	1928
Lagerfelt, Barbro, fröken, Lützengatan 14	1918
de Laval, Marianne, fröken, Sturegatan 28	1929
Lewenhaupt, Margit, grevinna, Karlavägen 57	1926
Lind, Wanja, fru, Stockholms Ridhus, Stadion	1933
Lindberg, Stina, fröken, Grevturegatan 75	1936
Lindfors, Karin, fru, kv. Smeden, *Lidingö 1*	1936
Lindroth, Sian, fru, Ridskolan, Djurgården	1925
Lundberg, Ingeborg, fru, Värtavägen 16	1921
Lundberg, Rosa, fru, Kungsgatan 79	1935
Murray, Ebba, fröken, Karlavägen 29	1930
Nordin, Marianne, fröken, Narvavägen 7	1934
Norén, Elsa, fru, Valhallavägen 128	1936
Palmstierna, Anna, fröken, Östermalmsgatan 29	1935
von Platen, Gunhild, friherinna ,Strandvägen 45	1923
Rosborg, Gullan, fröken, Floragatan 9, *Västerås*	1935
Rössel, Britt-Marie, fröken, Erik Dahlbergsgatan 15	1935
Salmonson, Lisa, fru, Skandiavägen 8, *Djursholm*	1935
Sandström, Veronie, fru, *Strömsholm*	1935
Schultze, Gunne Fagerström, fru, *Helsingborg*	1927
Silfverschiöld, Madelaine, frih., Gåsevadholm, *Kungsbacka*	1928
Stangenberg, Gull, fröken, Strindbergsgatan 41	1930
Strandell, Anja, fru, Albertsgatan 34, *Helsingfors*	1933
Wester, Ella, fru, Östermalmsgatan 89	1919
Wille-Nielsen, Thyra, doktorinna, Grävlingsv. 57, *Äppelviken*	1934
Winblad von Walter, Ella, fru, Linnégatan 50	1925

Herrar.

Militära ledamöter.

Adlercreutz, G., löjtnant, K. 2, Hälsingborg	1936
Alfort, S. M., löjtnant, Eriksbergsgatan 18	1931
Aminoff, A., ryttmästare, Strandvägen 43	1913
Arfwedson, C. J. E., löjtnant, Strandvägen 45	1933
Berendt, G., ryttmästare (K. 2), Valhallavägen 94	1932
de Berg, S., löjtnant (Fort.), Grevgatan 61	1931
Bergenstråhle, G., ryttmästare (K. 1), Erik Dahlbergsgatan 5	1927
Bernadotte af Wisborg, F., greve, ryttm., Dragongården	1916
Bexelius, A., kapten (Fort.), Ynglingagatan 15	1921
Bielke, S., greve, löjtnant (K. 1)	1929
Bjurling, B., löjtnant, Torsgatan 4	1933
Björlin, M., kapten, (A. 1), Grevturegatan 32	1918
Björnstjerna, C., överste (K. 4), *Umeå*	1907
Bodén, S. A., löjtnant (A. 1:s res.)	1935
Bodén, H. J., underlöjtn. (K. 1:s res.)	1935
Boltenstern, G. A., löjtnant (K. 1), Valhallavägen 158	1926
Brandt, E., fänrik, Sibyllegatan 6	1934
Brändström, P., ryttmästare, (K. 1), Karlaplan 11	1913
Burman, Fale F:son, kapten (Gst, K. 2), generalstaben	1936
Byström, Th., ryttmästare, Halalid 16, *Hälsingborg*	1936
Carlberg, B., löjtnant, ingenjör, A/B Lindholmen, *Motala*	1928
Carlborg, N. I., fänrik, (A. 1)	1934
Cederlund, C. E., ryttmästare, Karlavägen 101	1916
Colliander, B., underlöjtnant, (A. 3), Stureparken 13	1936
Crafoord, G., löjtnant, (K. 1), Banérgatan 39	1927
Dahlgren, C., kapten, (A. 1), Sibyllegatan 47	1913
Dahlgren, W., kapten, (Fort.) Ing. 3	1939
Dahlgren, W., kapten, (Fort.), Skepparegatan 75	1923
von Dardel, H., löjtnant, (K. 1)	1929
Deutgen, T. E., underlöjtnant, (A. 1)	1931
Dondorff, U., löjtnant, Skeppargatan 56	1931
Douglas, W. A., greve, överste, (K. 1) Karlavägen 72	1904
Drakenberg, E., kapten, (I. 1), Karlbergs slott	1928
Dyrssen, G., major, (Gst.), Tyrgatan 2	1913
Dyrssen, M., kapten, (A. 1), Stureparken 2	1915
Ehrnrooth, L., major, Finlands mil. attaché, Karlavägen 91	1935
Ekander, G., löjtnant, (Fort:s res.), Lillgården, *Ulriksdal*	1928
Ekander, N., löjtnant, (K1:s res.), Lillgården, *Ulriksdal*	
Eklund, A., kapten, (Fort.), Lützengatan 7	1928
Engdahl, C. G., kapten, (A. 3), Karlbergs slott	1931
Erhardt, G., löjtnant, (Fort.), Engelbrektsgatan 29	1934
von Essen, N. F., friherre, underlöjtnant, (K. 1)	1931
Flach, M., löjtnant, (K. 1), Sturegatan 31	1923
Francke, A., löjtnant, (K. 1), Karlavägen 78	1929
Francke, K., kapten, (A. 1), Släringe, Vadsbro	1907
Fredholm, B., underlöjtnant, (A. 1), Högstigen 14, Stocksund	1934
Fredholm, R., ryttmästare, (K. 2), Grevgatan 64	1934
Friis, T., generallöjtn., (Flygv.), Engelbrektsgatan 3	1902
Fröst, N. E., underlöjtnant, (A. 1), Stureparken 13	1934
Gadd, S. H., överste, (A. 1), Stureplan 4	1902
Grahl, N. E. H., kapten (Gst.), Narvavägen 35	1928
Grill, E., major, (Gst.), Lützengatan 4	1927
Gripenstedt, C., kapten, Brevens bruk, *Kilsmo*	1914
Gyllensvärd, C., med. d:r, Nybrogatan 12	1927
Hamilton, S., greve, löjtnant, K. 1), Artillerigatan 46	1927
Hammarskiöld, G., löjtnant, (A. 1), Artillerigatan 75	1928
Hasselgren, K., löjtnant, (K. F.), Strandvägen 65	1935
von Heidenken, W., kapten, (A. 1), Bragevägen 13, *Djursholm*	1918
Hellgren, I, major, (Fort.), Islinge, *Lidingö*	1914
Hermelin, D., friherre, ryttm., (K. 1), Erik Dahlbergsgatan 7	1918
Holm, S., underlöjtnant, (K. 1), Nybrogatan 64	1934
Högstedt, P., kapten, (Fort.), Wittstocksgatan 7	1931
Janse, P., major (Gst.), Kammakaregatan 8	1923
Jung, H., överstelöjtnant (Gst.), Vahlallavägen 104	1930
Kantzow, N., kapten, (Fort:s res.), *Mullsjö*	1906
Kennedy, R., ryttmästare (K. 1 öst)	1913
König, C., hovstallmästare, ryttm., Lützengatan 3	1907
von der Lancken, generalmajor, Karlavägen 84	1931
de Laval, E., major (Gst.), militärattaché i Polen	1910
Lewenhaupt, G., greve, underlöjtn. (K. 1)	1934
Lindström, S., löjtnant (A. 1), Östermalmsgatan 4	1925
Lundström, Å., major (Flygv.), *Ljungbyhed*	1911
Lyrholm, K., kapten, Karlavägen 18	1926
Löfgren, R., löjtnant (A. 1), Karlaplan 11	1934
Lönegren, G., kapten (Fort), *Ängby*	1927
Mannerstråle, K., ryttmästare, Floragatan 21	1918
Martin, F., ryttmästare, Götavägen 1, *Djursholm*	1907
Melin, S., löjtnant, (T. 1), *Linköping*	1934
Mellroth, A., bataljonsveterinär (K. 1), *Kummelnäs*	1927
Montgomery, R., ryttmästare (K. 1), Banérgatan 45	1915
Möller, B., kapten (Fort.), Orsavägen 4, *Nockeby*	1923

	Inträdde i klubben
Nachmanson, H., kapten, Parkudden 4, Djurgården	1920
Nyblaeus, G., löjtnant (K. 1), Lützengatan 14	1929
Odenrick, F., kapten (A. 1), Frejavägen 2, *Stocksund*	1916
Ohlson, S., kapten (A. 1), Karlavägen 12	1928
Pereswetoff-Morath, C. M., kapten (A. 1), Gauthiodsvägen 6, *Djursholm*	1917
af Petersens, M., löjtnant (K. 1), Floragatan 6	1927
Petri, G. V., överstelöjtnant (Gst.), Wittstocksgatan 3	1928
Peyron, Cl., ryttmästare (K. 2), Torsgatan 60	1933
Peyron, V., löjtnant (K. 1), Karlavägen 20	1924
von Platen, C. E., frih., ryttm., kammarj., Strandvägen 45	1916
Reuterskiöld, B., ryttmästare (K. 1), Eriksbergsgatan 28	1915
Reuterswärd, C., löjtnant (A. 1), Sibyllegatan 33	1930
Ribbing, S., löjtnant (A. 1)	1932
Ringström, N., löjtnant (Fort.), Lützengatan 14	1934
von Rosen, G. F., greve, ryttmästare (K. 1), Artillerigatan 47	1916
Rosengren, L., major, Skeppargatan 13	1923
Rusterholtz, M., överstelöjtn., Fransk militärattaché, Banérgatan 4	1936
Sachs, H., löjtnant, Grevturegatan 38	1926
Salander, S., major (Arst.), Östermalmsgatan 59	1914
Sandberg, G., fänrik, Västmannagatan 60	1932
Sandström, A., kapten (Int. K. 1), Grevgatan 61	1935
Schmidt, T., kapten (Artst.), Strindbergsgatan 56	1931
af Sillén, N., major (Artst.), Östermalmsgatan 67	1912
Sjögren, L. O., löjtnant (A. 1)	1930
Slöör, F., underlöjtnant, Erik Dahlbergsgatan 32	1924
Stackelberg, C. A., greve, löjtn, Östermalma, *Björnlunda*	1924
Stackelberg, E., greve, löjtnant (Fort.), *Nockeby*	1924
S:t Cyr, H., löjtnant (A. 1), *Strömsholm*	1924
Strandberg, A., löjtnant (A. 1), *Västerås*	1922
Strandh, O. H., underlöjtnant (A. 1)	1932
Strömfelt, C., friherre, ryttm. Hylinge, *Norrköping*	1916
Sundström, P. G., löjtnant (Fort.), Sandelsgatan 35	1925
Säll, K. G. ,underlöjtnant (Fort.)	1932
Tamm, T., kapten (A. 7), Banérgatan 53	1919
Thofelt, S., löjtnant (A. 1), Blockhusudden 2	1925
Thott, C., friherre, ryttmästare (K. 1), *Strömsholm*	1928
Tillquist, O., löjtnant, Strindbergsgatan 50	1927
Trägårdh, C., överste, Fridhem, Experimentalfältet, *Stockholm 50*	1910
Wachtmeister, W., greve, ryttmästare, *Sparreholm*	1919
Wester, H. A:son, kapten, (A. 1), Östermalmsgatan 89	1912
Westerdahl, O., major, Banérgatan 53	1933
Winberg, G. B. A., fänrik (K. 1:s res.)	1936
Wrede, C. H., frih. kapten (Gst.)	1918

Civila ledamöter.

Alfort, M., direktör, Eriksbergsgatan 13	1929
Arvidson, S., kandidat, Valhallavägen 120	1932
Anderson, Birger, fabrikör, Linnégatan 34	1935
Bergholm, E., herr, Odengatan 52	1932
Beve, C. G., herr, Strandvägen 57	1931
Bjurström, Carl J., läroverkslärare, Vinterv. 35, *Råsunda*	1935
Björkegren, B., herr, Ynglingagatan 11	1934
Björkman, K., herr, *Västerås*	1936
Blumenthal, E., tandläkare, Drottninggatan 14	1936
Bylin, H. J., herr, Hantverkaregatan 15	1930
Bååk, T., herr, Fleminggatan 27	1936
Dahlgren, R., herr, Drottninggatan 112	1935
Däuminchen, H., herr, Skeppargat. 56	1935
Eliasson, T., direktör, Strandvägen 49	1930
Eriksson, B., fondchef, Linnégatan 104	1925
Ering, V., direktör, Norra Blasieholmshamnen 7	1932
Ernmark, H., herr, Karlavägen 5	1932
Felländer, L., tekn., Södra Blasieholmshamnen 4 A	1930
Frisk, Folke C:son, herr, Strandvägen 55	1934
Grewin, W., disponent, Strindbergsgatan 50	1925
Hellstedt, E., kand., Sturegatan 46	1930
Herlitz, S., doktor, Pontonjärgatan 5	1925
Herold, A., direktör, Eriksbergsgatan 23	1934
Heurlin, G., herr, Floragatan 14	1936
Heyman, J., herr, Rådmansgatan 18	1931
Jung, S., herr, Valhallavägen 104	1931
Key, H., fil. d:r, Östermalmsgatan 7	1935
Lamm, H., ingenjör, Sturegatan 32	1932
Landgren, H., agronom, Grevturegatan 67	1935
Lindblom, H., tandläkare, Börjegatan 4, *Uppsala*	1932
Lindeblad, A., stallm., Agravägen 2, *Lidingö 1*	1935
Lindeblad, j:r, A., herr, Agravägen 2, *Lidingö 1*	1935
Lindegaard, Bo Hård, tandläkare, Fredsgatan 11, *Nynäshamn*	1935
Lindroth, E., direktör, Ridskolan, Djurgården	1917
Lindström, O. W., direktör, Stockholms Ridhus, Stadion	1935
Ljungberg, K., assessor, Stjärnv. 10, Herserud, *Lidingö*	1936
Lundvik, U., herr, Erik Dahlbergsgatan 15	1931
Norén, E., herr, Valhallavägen 128	1936
Nylén, E., stud., Källgatan 23, *Västerås*	1935
Oxward, M., herr, Strindbergsgatan 51	1930
Persson, E. V., disponent, Linnégatan 58	1929
von Platen, C. E., brukstjänsteman, Sandelsgatan 35	1931
Salomonson, R., herr, Skandiavägen 8, *Djursholm*	1933
Strandell, B., provisor, Albertsgatan 34, Helsingfors	1936
Svensén, H., tandläkare, Sturegatan 50	1929
Wahlstedt, G., direktör, Erik Dahlbergsgatan 11	1927
Wallander, S., arkitekt, Valhallavägen 158	1928
Wiedesheim-Paul, A., direktör, Svedjevägen 34, *Äppelviken*	1935
Öhlin, A., direktör, Tattby, *Saltsjöbaden*	1934

Juniorer.

Anér, Kerstin, f. 1920, Stora Torget 7, *Uppsala*	1932
Anér, Sven, f. 1921, Stora Torget 7, *Uppsala*	1932
Arvidson, Ann-Marie, f. 1919, Valhallavägen 120	1934
Bratt, Nils, f. 1921, *Uppsala*	1935
Bull, Unni, Ordenstrappan 1	1936
Dahlin, Göran, Sveavägen 26, *Djursholm*	1936
Dickson, Maud, f. 1919, Linnégatan 85	1931
Horngren, Henrich, f. 1924, Artillerigatan 46	1936
Janse, Bengt, f. 1920, Kammakaregatan 8	1936
Juhlin-Dannfelt, Inga, L. Skuggan	1936
Kircher, Rita, Grevmagnigatan 19	1936
Liljestrand, Bengt, f. 1919, Erik Dahlbergsgatan 11	1935
Lyrholm, Birger, f. 1920, Karlavägen 18	1934
Malmsten, Karl-Henrik, f. 1920, Kommendörsgatan 32	1936
Odéen, Rolf, f. 1921, Storgatan 57	1934
Olsson, Margareta, Ordenstrappan 1	1936
Salmonson, Elisabet, f. 1921, Skandiavägen 8, *Djursholm*	1935
Swartling, Reinh., f. 1920, Stocksundstorp, *Stocksund*	1936
von Sydow, Marie, hovstallet, Väpnargatan 1	1936
Welin-Berger, G., f. 1920, Villa Welcome, *Västerås*	1935
Westerling, Hans, f. 1919, Brahegatan 56	1934
Wicander, Britt, f. 1920, Karlaplan 12	1934
Östberg, Svante, Karlavägen 97	1936

STADGAR FÖR STOCKHOLMS FÄLTRITTKLUBB

§ 1.

Klubben benämnes Stockholms Fältridtklubb och äro dess *officiella initialer* S. F. K.

Klubbens märke (knapp) löses efter hänvändelse till sekreteraren.

§ 2.

Klubbens ändamål är att väcka och underhålla håg för fältmässig ridning genom anordnande av fältritter av olika slag, såsom släpjakter, distansritter m. m., ävensom prishoppning, prisridning o. s. v.

§ 3.

Klubbens angelägenheter handhavas av en styrelse, bestående av minst 6 och högst 9 ledamöter jämte minst 3 och högst 5 suppleanter. Antalet ledamöter och suppleanter bestämmes vid ordinarie allmänt sammanträde före det därpå följande styrelsevalet.

Styrelsen består av ordförande, vice ordförande, master, vice master, sekreterare och skattmästare jämte suppleant för sekreteraren (vice sekreterare) samt övriga medlemmar.

Samtliga befattningar inom styrelsen utses på ordinarie allmänt sammanträde.

§ 4.

Styrelsen, som väljes för ett år i sänder, äger att vidtaga erforderliga åtgärder för vinnande av klubbens ändamål och förvaltar klubbens medel, anmodar någon av klubbens ledamöter att hava överinseende över klubbens ridbana samt antager och avlönar erforderlig personal.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden så ofta ärendenas behandling sådant fordrar.

Är styrelseledamot förhindrad att närvara, må suppleant inkallas. Vid förfall för ordföranden och vice ordföranden ledas förhandlingarna med ordförandens befogenhet av den, styrelsen inom sig därtill utser.

Styrelsen är beslutmässig, så snart antingen minst fem ledamöter äro vid sammanträdet närvarande, eller därest endast fyra äro närvarande, om minst tre äro om beslutet ense. Beslut fattas genom öppen omröstning och enkel röstövervikt; vid lika antal å ömse sidor fälles utslaget av ordföranden.

Vid styrelsesammanträde skall protokoll föras.

§ 5.

Klubbens medlemmar utgöras dels av hedersledamöter — icke betalande —, dels av betalande ledamöter och betalande juniorledamöter.

Hedersledamöter väljas av klubbens betalande ledamöter vid allmänt sammanträde.

Inträde i klubben såsom betalande ledamot (juniorledamot) kan vinnas på anmälan av tvenne ledamöter till styrelsen, vilken äger att härom besluta.

Juniorledamöter få under kalenderåret ej uppnå mer än 17 års ålder. Från och med det kalenderår, varunder de uppnå 18 års ålder, överföras de till ledamöter och betala årsavgift som sådana (ingen inträdesavgift).

Juniorledamot äger endast deltaga i de klubbens tävlingar, som enligt särskilt meddelande äro öppna för juniorledamöter.

Önskar ledamot (juniorledamot) ur klubben utträda, skall han därom göra skriftlig anmälan till klubbens sekreterare, varefter han anses hava upphört tillhöra klubben i och med utgången av det kalenderår, varunder han anmält sig vilja utträda.

Styrelsen äger att, efter prövning, ur klubben utesluta juniorledamot samt efter mottagen skriftlig anmälan från minst två ledamöter även annan ledamot.

§ 6.

Betalande ledamot erlägger såsom *inträdesavgift* 5:— kronor samt i *årsavgift* 20:— kronor. Juniorledamot erlägger i årsavgift 5:— kronor. Medlem bosatt utanför Stockholm med omnejd betalar i årsavgift 10:— kr.

Ständigt ledamotskap kan erhållas genom inbetalande av en efter medlems ålder enligt nedan bestämd summa:

För medlem av	t. o. m.	30	års	ålder	175:—	kr.
„ „ „	31 t. o. m.	35	„	„	150:—	„
„ „ „	36 t. o. m.	40	„	„	125:—	„
„ „ „	41 t. o. m.	45	„	„	100:—	„
„ „ „	46 års och högre	ålder			75:—	„

Dock så att den, som fyllt 46 år och erlagt årsavgift under minst 5 år, blott erlägger 50:— kr. Ledamot, som i 30 år betalt föreskriven årsavgift, har därmed gjort sig berättigad till ständigt ledamotskap.

§ 7.

Till *deltagande i klubbens jakter* kan ledamot, efter för varje gång till sekreteraren eller mastern gjord anmälan, inbjuda dam eller herre, icke tillhörande klubben.

Rätt att deltaga i klubbens ritter och tävlingar tillkommer medlemmar av annan fältrittklubb, med vilken styrelsen därom träffat avtal.

Medlemskort (årskort), berättigande till fritt tillträde till klubbens bana samt till av klubben anordnade tävlingar och fester, skall för varje kalenderår genom styrelsens försorg tillställas klubbledamot.

§ 8.

Efter kallelse, som av styrelsen omkring 14 dagar i förväg kungöres i de allmänna tidningarna och dessutom, såvitt ske kan, skriftligen meddelas samtliga i huvudstaden boende ledamöter, hålles *ordinarie allmänt sammanträde* varje år i december månad, varvid följande ärenden handläggas:

1. Styrelsens och revisorernas berättelser.
2. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
3. Styrelsens "allmänna plan" för klubbens verksamhet under nästföljande år samt fråga om godkännande av nämnda plan.
4. Val av styrelse och suppleanter.
5. Val av två revisorer och två suppleanter för granskning av klubbens räkenskaper.
6. Övriga ärenden.

Nyssnämnda val företages genom sluten omröstning och enkel röstövervikt. Erhålla två eller flera personer lika antal röster, verkställes av ordföranden lottning dem emellan. Juniorledamot äger ej rösträtt.

§ 9.

Styrelsen äger rätt, när den finner det vara av behovet påkallat, samt på sätt, den anser lämpligt, utfärda kallelse till *extra allmänt sammanträde*.

§ 10.

Å allmänt sammanträde förekommande ärenden, med undantag av val, avgöras genom öppen omröstning och enkel röstövervikt. Vid lika antal röster å ömse sidor äger ordföranden fälla utslaget. Förslag och frågor, som avses förekomma vid allmänt sammanträde, skola vara skriftligen avlämnade till sekreteraren senast en vecka före sammanträdet.

§ 11.

Förslag om ändring av dessa stadgar må väckas vid allmänt sammanträde, men får ej företagas till avgörande förrän vid därpå följande ordinarie allmänna sammanträdet.

CHAMPAGNE

POL ROGER & Cie

ÉPERNAY

Fournisseurs de la Cour de
S. M. le ROI de SUÈDE
et de
S.A.R. Monseigneur le Prince Royal de Suède
Fournisseurs de
L.A.R. les Princes Charles et Eugène de Suède

Cuvée de Réserve 1926, Brut

Brut Réserve

Grand Vin Sec América

Finnes att tillgå eller anskaffas på begäran hos systembolagen och erhålles å de flesta av de ledande restauranterna och hotellen här i landet

Besök våra utställningar:

Automobilpalatset, S:t Eriksgatan 117 — **Strandvägen 7 a**

Tel. "BILPALATSET" — **Tel. 23 18 15**

GÖTEBORG — MALMÖ — KRISTIANSTAD — KARLSHAMN — JÖNKÖPING — LINKÖPING
KARLSTAD — GÄVLE — SUNDSVALL — ÖSTERSUND